

அன்பளிப்பு

MAHARAJA'S COLLEGE LIBRARY,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

உ

கணபதிதுணை.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மேலைச்சிதம்பரமாகிய

திருப்பேருர்க் கலித்துறை அந்தாதி.

திரிசிரபுரம்,

விதிகிரோடணியாகிய மகா-ந-ந-ஸ்ரீ சி. தியாகராசசெட்டியார்

அவர்களிடம் கல்விபயின்றவரும், கோயமுத்தூர் இந்துக்

காலேஜ் பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதரும் ஆகிய

கும்பகோணம்

ஆர். சபாபதிபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

இஃது

மேற்படி பிள்ளையவர்கள் மூதன் மாணாக்கரும் நாமக்கல் போர்டு

ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதரும் ஆகிய மதுக்கரை

சி. ஆனையப்பமுதலியார் செய்த உரையுடன்,

வெள்ளக்கிணறு சீமான் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

சி. வெள்ளியங்கிரிக்கவுண்டர் அவர்களால்

அரங்கேற்றுவித்து,

கோயமுத்தூர் கே. ஆர். வி. அண்டு கோ. அச்சுக்கடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906 பராபவ-ஸ்ரீ ஆவணி-மீ

Copy right registered.

PRICE ANNAS 8.]

[இதன் விலை அரை 8.

அன்பளிப்பு

உ

முகவுரை.

அறிவுருளமைதியடக்கம்வாய்மை
பொறைநெறிகல்விப்புலமைநிறைந்த
பெரியோர்கட்கு விஞ்ஞாபனம்.

பரிமேலைச்சிதம்பரமாகிய திருப்பேரூர்க் கலித்துறை யந்தாதி, இஃது இடை இடையே சில யமகமும், ஏனையவை திரிபாகவும் நூலு கட்டளைக் கலித்துறைகளாற் செய்யப்பட்டது. இதற்குச் சில ண்பர்கள் உடையியற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்ட மையால் மேற்கோள்களும், இலக்கணக்குறிப்புகளும் சில எடுத்துக் காட்டி அகப்பொருட்டுறைகட்கு முன்னோர்கள் விரிவாக வுரையெழுதி யிருக்கின்றதால் அவைகட்குச் சுருக்கமாக ஒருரையெழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினேன். மனிதர் இயற்கைக்கு மறதியும், அறியாமையும் இயல்பாதலால் எனக்குத் தோன்றாதவைகளையும், பிழைபட்டவைகளையும் எடுத்துத் திருத்தித் தருவீர்களாயின் அவற்றைப் பேருதவியாகப் பாராட்டித் தங்கள் பெயருடன் மறுபதிப்பில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவேன்.

இங்ஙனம் தங்கள்,

சி. ஆனையப்பன்.

உ

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டுமோர் கோயமுத்தூர்க் காலேஜ் புக் ஷிப் போவிலும், மேற்படியூர்ப் புத்தகக்கடை பெ. கோவிந்த கௌடர், இடத்திலும், உடுமலைப்பேட்டை புத்தகக்கடை சோ. சின்னப்ப செட்டியார் இடத்திலும், கும்பகோணம் புத்தகக்கடை மார்க்கண்டையர் இடத்திலும், என்னிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,

ச. தியாகராஜபிள்ளை.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY

சிறப்புப் பாயிரம்.

சென்னை கவர்ன்மென்டு காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரும் மஹா
மஹோபாத்தியாயருமாகிப் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதை
யரவர்கள் இயற்றிய,

கட்டளைக்கவித்துறை.

ஆரைப் பிறைபை முடிப்டிபா னரசம் பலநடிப்போன்
பேரைக் கவித்துறை யந்தாதி பாடினன் பேரைபுற்றான்
காரைப் பொருதண் ணளித்தியாக ராச கவிஞரிடைச்
சீரைப் பெறுதமிழ் தேர்த்தோன் சபாபதிச் செம்மலின்றே.

ரும்புகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
பின்னத்தூர் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ அ. நாராயணசாமி அய்யரவர்
கள் இயற்றியது.

தரத்தினந் தாதியந் பாவுட னேபத்தி தான்விளங்கக்
கரத்தினந் தாதியந் பூமனந் தாதிமுன் காண்பருமா
திரத்தினந் தாதிய லாடையந் கேதிகழ் மேலைச்சிதம்
பரத்தினந் தாதி பகர்ந்தான் சூடந்தைச் சபாபதியே.

கோயமுத்தூர் சென்ட். மைக்கல் காலேஜ் பிரதம தமிழ்ப்
பண்டிதர் மகா-ஈ-ஸ்ரீ ச. திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

திங்க டவழ்முடித் தென்பேரை யீசன் றிருவடிக்கே
சங்கையின் றென்று புலவோர் புகழ்ச் சபாபதிமால்
அங்கவி நூறுசொ லந்தாதியை யரங் கேற்றுவித்தான்
கங்கைய னாகுங் கவிவெள்ளி யங்கிரிக் காவலனே.

இப்பிரபந்தஞ் செய்தார் முதன் மாணுக்கரும் நாமக்கல் போ
ர்டு ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதரும் ஆகிய மதுக்கரை சி. ஆனையப்பமுதலியார் இயற்றியது.

நிலைமண்டி லவாசிரியப்பா.

நீராடை புடுத்த நிலமக ஞக்கோர்
பேரா வணியெனப் பெட்டின் விளங்கும்
முத்தமிழ் பயிலும் மூவேந்தர் நாட்டுண்
முத்துடைக் கோட்டு மும்மத வேழம்
பத்தி பத்தியாய்ப் பயில்சேரர் நாட்டு
முன்னீர் குடித்த முனிவர் கருந்தமிழ்
முன்னருள் செய்த முருகவே ஞவந்து
மன்னி யிருக்கு மருத மலையும்
வெள்ளியங் கிரியாய் விளங்கிய கயிலை
வெள்ளியங் கிரியாய் விளங்கிய வைப்பும
மற்றதி னின்று மணிகொழித் திழிந்து
கற்றவர் புகழக் கணபுரண் டோடி
வாஞ்சித் தாடுநர் மலவிரு ளகற்றுங்
காஞ்சிமா நதியங் காமர் மஞ்ஞை
மாதர் கூத்தலை மஞ்சென மதித்துள்
ஆதரத் துடனே யணைந்தவர் நோக்கை
ஆம்பெனக் கருதித் துன்புற் றகலும்
தும்பியுந் தேனும் பம்புபூஞ் சோலையுங்
கனக சபையுங் கற்றோ ரவையுங்
கனகமு மோடு மொப்பக் காணும்
ஐந்தவித் துயர்ந்த வறவோர் மடங்களுந்
இந்து தவழ்மணி யெழிற் கோபுரங்களுந்
விற்பனர் புகழ் விளங்கிச் சூழ்ந்து
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் மேவிக்
கற்பனைக் கடங்காக் காமர் வாய்ந்ததனாற்

பேரு ரென்று பெரியோர் புகழுஞ்
 சீனார் மேலைச் சிதம்பர தலத்தில்
 ஊரும் பேரு முருவு மில்லான்
 ஊரும் பேரு முருவு முள்ளான்
 அஞ்சக் கரத்த னருட்டிநு மேனியன்
 பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை பாகன்
 நஞ்சணி மிடற்றன் ஞான நாயகன்
 கஞ்சனுங் கண்ணனுங் காணற் கரியவன்
 வேண்டுமோர் வேண்டுவெ வெறுப்ப வளித்து
 மீண்டுந் தோன்றாக் கதியருள் புரிய
 விரும்பி யெழுந்தருள் விமலன் தனக்குச்
 சொற்சுவை பொருட்சுவை யாவுந் தொகுத்துக்
 கவித்துறை யந்தாதி கவின் பெறப் புனைந்து
 நலிவின்றிப் புலவர்முன் நன்றரங் கேற்றினன்
 அவன்யா ரென்னி லுறைசுவங் கேண்மோ
 சபாபதி குரைகழல் சந்ததம் போற்றுஞ்
 சபாபதி நாமந் தாங்கிய தக்கோன்
 கோயில்கள் செறியுங் குடந்தைமா நகரோன்
 குயிறவழ் பொழில்கூழ் கோய முத்தூர்
 இந்துக் கல்லூரியி னியற்றமி ழாசான்
 சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ்த் தானம்
 மைந்தர்க் கருளும் வலையிலா வள்ளல்
 என்றன் மதியு மினிது விளக்கினோன்
 மற்றிந் தூலை மதித்தா ராய்ந்தே
 உற்றவர் தமக்கூ ணுலவா தனிப்போன்
 வெள்ளக் கிணற்றில் விளங்குந் தனவான்
 வெள்ளியங் கிரிவே னுள்ள மகிழ்ந்து
 எடுத்த *வச்சி னிருட்பய நெய்தத்
 தொடுத்த வச்சிற் றெடுத்தணிந் தனனே.
 அச்சு—உடல்.

இப்பிரபந்தஞ் செய்தார் மாணுக்கருள் ஒருவரும் உடுமலைப் பேட்டை போர்டு ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதரும் ஆகிய மு. சிவ குருநாதபிள்ளை இயற்றியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திங்களங் கண்ணி மிலைந்ததென் பேரைச் சிவபெருமான்
அங்கழல் போற்றியந் தாதுசொற் றுனிவ் வவனிபுகழ்
கொங்கலர் சோலைக் குடந்தைச் சபாபதி யெங்குரவன்
பங்கமுற் றேகலை வாணி மறைந்திடப் பங்கயத்தே.

கோயமுத்தூர் வித்வானும் வக்கீலுமாயிருந்த மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
கந்தசாமிமுதலியார் குமாரரும், பண்டிதர் ச. திருச்சிற்றம்பலம்
பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கருமாகிய C. K. சுப்பிரமணிய முத
லியார் B. A. இயற்றியது.

கலித்துறை யந்தாதி சாற்றிச் சபாபதிக் கல்விவல்லோன்
கலித்துறை கங்கை முடிப்பட்டிருநாதர் கழற் புனைந்தான்
கலித்துறை போக வவனிமுன் னீந்து களித்தனனார்
கலித்துறை சேரும் புகழ்வெள்ளி யங்கரிக் காவலனே.

கோயமுத்தூர் சென்ட் மைக்கல் காலேஜ் உதவித் தமிழ்ப்
பண்டிதரும் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ சாமிநாதபிள்ளை மாணுக்கரும், ஆகிய
அய்யாவுப்பிள்ளை இயற்றியது.

கொங்கிற் திகழணி காஞ்சிவாய்ப் பேரை குலவுமரன்
சங்கக் குழையணி பட்டிப் பிரான்றிருத் தாள்பரவித்
துங்கக் கலித்துறை யந்தாதி நன்று தொடுத்தணிந்தான்
நங்கள் சபாபதி மால்கோவைக் கல்லூரி நாவலனே.

இப்பிரபந்தஞ் செய்தார் மாணுக்கருள் ஒருவரும் கோயமுத்
தூர் லண்டன் மிஷன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய தேவ
ம்பாடி. சு. இராமசாமிமுதலியார் இயற்றியது.

கார்பூத்த சோலைத்தண் காஞ்சிவாய்ப் பேரைக் கவின்பதியிற்
பேர்பூத்த பச்சைக் கொடியோ டமர்ந்த பிரான்கழலிற்
சீர்பூத்த வண்மைநல் லந்தாதி மாலை தெரித்தணிந்தான்
நார்பூத்த வென்னெஞ் சிருக்குஞ் சபாபதி நாவலனே.

போளன்பட்டி கருணீகரும் மகா-நா-ந-ஸ்ரீ சந்திரசேகரம் பிள்
ளையவர்கள் மாணுக்கரும் ஆகிய மகா-நா-ஸ்ரீ ஆறுமுகம் பிள்ளை
யவர்கள் இயற்றியது.

போற்றுஞ் சிதம்பரப் பூசுரர் மேலைச் சிதம்பரமென் [ன்
ருற்றுந்தென் பேரைப் பெருமானுக் கன்பினர் தாதிகொற்று
சாற்றும் புலவர் செவிக்கழு தாகத் தமிழ்க்குடந்தை
தோற்றுஞ் சபாபதி நாவலனாகிய தூயவனே.

இப்பிரபந்தஞ் செய்தார் மாணுக்கருள் ஒருவராகிய பள்ளபா
ளையம் வையாபுரிப்பிள்ளை இயற்றியது.

பாரையத் தாதிகழ் மாவலி யென்று பகர்ந்து பெறுஞ்
சீராயத் தாதியல் கொண்மேனி என்பணி தேவனார்
நீராயத் தாதியல் கொன்றையைச் சூடு நிருமலற்குப்
பேரையத் தாதி புனைந்தான் சபாபதிப் பேரவனே.

அரங்கேற்றுவித்தவர் சிறப்பு.

கோயமுத்தூர் இந்துக்காலேஜ் உதவித் தமிழ்ப்பண்டிதரும்
பவரனி பாலபாரதி மகா-நா-ந-ஸ்ரீ முத்துச்சாமி அய்யாசுவர்கள் மரு
கரும், மாணுக்கருமாகிய பிச்சாண்டார்பாளையம் மகா-நா-ந-ஸ்ரீ
வெங்கடரமணய்யரவர்கள் இயற்றியது.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருந்தம்.

கொங்கிற் காஞ்சி வாய்ப்பேரூர்க் குலவு பட்டிப் பெருமான்மேற்
குடந்தைக் கவிஞன் சபாபதிமால் கூறுந் திரிபந் தாதிதனைத்
துங்கக் கலியை யாயிரத்தைத் தொடர்ந்த வருடம் பராபவத்திற்
மூய கடக நாலேழிற் மூலங்கு ரவிநாள் கிருத்திகையில்
எங்கும் பரவ வரங்கேற்றி, யெழுதா வெழுத்தி வியைவித்தான்
எழிலார் சோலை வெண் கூவலென்னும் பதியி லிசையுடனே
தங்கும் வேளாண் குடிமரபிற் றருகை யுறுசின் னப்பவேள்
தவமாம் வெள்ளி யங்கிரிப்பேர் சார்ந்த சுருண தராபதியே.

ஆக்கியோன் பெயர்.

சந்தா திபமலி தண்டலைப் பேரைத் தனிமுதல்வன்
முந்தா தியண்ண மிருத்தாளி இவலர் முற்றுவப்ப
நந்தா தியலணி மன்னுங் கலித்துறை நற்கவியால்
அந்தாதி யன்பிற் புனைந்தான் சபாபதி *யாரியனே.

உ.
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மேவஸ்சிதம்பரமாகிய
திருப்பேருர்க் கவித்துறை யந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

நீரா ரணிதண் மதிசூடு பேரையி னின்மலர்மேற்
சீரா ரணிதமி முந்தாதி பாடுங் திறந்தருமாற்
பாரா ரணிதவர் முன்னுவ முற்றும் படியருளுந்
தாரா ரணிதனிப் பட்டி விநாயகன் றுண்மலரோ.

(இதன் பொருள்) அணி பாரார் தவர் = அழகிய பூமியிலுள்ள மாந்தர்
களும், தவத்தையுடைய முனிவர்களும், முன்னுவ = நினைப்பனவாகிய பொ
ருள்கள் யாவும், முற்றும்படி = கைகூடும் வண்ணம், அருளும் = இருபை
செய்கின்ற, தனி பட்டிவிநாயகன் = ஒப்பில்லாத ஸ்ரீ பட்டி விநாயகராத,
ஆர் தார் அணி = ஒளிபொருந்திய கிண்கிணிமாலையணிந்த, மலர்தாள் =
செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகள், நீர் = கங்கையையும், ஆர் அணி =
ஆத்திமாலையையும், தண் மதி = சூளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனையும்,
சூடு = (திருமுடியிற்) சூடியருளிய, பேரையின் தின்மலர் மேல் = திருப்
பேருரிடிலமுந்தருளிய களங்கமில்லாராகிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகரைக் குறித்து,
சீர் ஆர் = சிறப்புப்பொருந்திய, அணிதமிழ் = அலங்கார விலக்கணங்களையு
டைய தமிழ்ச் சொற்கள் பொருந்திய செய்யுள்களால், அந்தாதி = அந்தாதி
யென்னும் பிரபந்தத்தை, பாடும் திறம் தரும் = பாடுகின்ற வன்மையை
எனக்குங்கொடுக்கும். என்றவாறு.

ஆல் ஏ—அசைகள்; தாரார், தான்மலர்—இத்தொடர்கள் முன் பின்
னாக மாற்றப்பட்டன; முன்னுவ—பலவிற்பால் வினையாலனையும் பெயர்;
எனக்கு என்பதும், இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மையும் எஞ்சிநின்றன.

MAHAMAHOPADHYAYA,
R. N. S. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,

நின்மலர்—வடமொழி, நிர்—எதிர்மறை உபசர்க்கம்; சூடு—வினைத்தொகை, மேல்—‘யாதனுருபில்’ என்ற விதியால் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமை மயக்கம்; நின்மலரது விடயமாக வென்பொருள்கொண்டு ஆறும்வேற்றுமை மயக்கமெனினும் அமையும்; தமிழ்—இனிமை, அதனைபுடைய பாஷைக்காய்ப் பின்னர் அதனுலாகிய செய்யுளை புணர்த்தலால் இருமடியாகுபெயர்; பேரை—பேரூர் என்பதன் மருஉ. ஆற்றார்—ஆறை என்றும்போல. முதல் வினையை *‘தாஸ்தரும்’ எனச் சினைவினையாகக் கூறியது உபசாரம்; ‘தருகோட்டம் பிறையித்தழித் தாழ்சடையான் தருமொருவாரணத்தின் ருள்கள்’ உணர்வோர் சிந்தைத் திருகோட்டும், என்றும்போல. பேரூர் நின்மலர் மேலந்தாதி பாடுந்திறந்தருமென வினை முடிபு செய்க; பாடுந்திறம்—செய்யுள் செய்யும் வன்மை; பட்டி—தொழு அஃதாவது பச் முதலியன வசிக்குமிடம்; ஈண்டு காமதேனுவுன்னுந் தெய்வப்பசு பட்டியிட்டு வழிபடலால் இத்தலத்திற்குப் பட்டி புரி யெனவும், சிவபெருமானுக்குப் பட்டிநாதரெனவும், பெயர் வந்தன.

இதற்குப் பிரமாணம்:—

‡ “காமதேனுபுரமென்ன விநகரி காமமல்கு பெயர் கொள்ளவு”
நீமனாதரவின் வைகலானரசி னீடுகுழ விதுபட்டியென்
னாமேவவு கமக்குமப்பெயர் முனாட்டி நாதனெனவோதவு
மேமமாருலக முற்றுமின்பமுற விண்ணெக்குவரமாக்கினும்.

இச்செய்யுளின் உபலட்சணத்தால் விநாயகருக்குப் பட்டி விநாயகர் எனவும் கொள்ளப்பட்டது.

மலரெனப் பொதுப்படக் கூறினும் † பூவிற்குத் தாமரையே எனவும், ‡ பொறிவாழ் பூவே எனவும் ஆன்றோர் கூறினமையின் ஈண்டு திருவடிக்கு உவமையாகிய செந்தாமரையெனக் கொள்ளப்பட்டது. நினைப்பனவாகிய பொருள்களாவன இம்மையில் அறம், பொருள் இன்பங்களும், யறுமையில் வீடும். தம்மை வழிபடுவார் நினைத்தவை முடித்தற்கும், வழிபடார் நினைத்தவை யழித்தற்கும் விநாயகருக்குச் சிவபெருமானருளிய வரம் என்பதற்குப் பிரமாணம்:—

§ நன்னூல் பெயரியல் சூத்திரம் 60.

* சிவஞான சித்தியார், சுபக்கம், விநாயகர் வணக்கம்.

‡ பேரூர்ப் புராணம், குழகன் குளப்புச் சுவடுற்ற படலம் 103.

§ திருவள்ளுவமாலே, கவிசாகரப் பெருமாள் 36.

† நால்வர் தான்மணிமாலே, சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் 40.

¶ “என்னரே யாயினும் யாவதொன் றெண்ணுதன்”

முன்னரே யுனதுதான் முடியுறப் பணிவரேல்
அன்னர்தஞ் சிந்தைபோ லாக்குதி யலதுனை
யுன்னலார் செய்கையை யூறுசெய் திடுதீர்.

விநாயகர் நாயக நக்கெல்லாத் தலைமை யானவரென்பதற்குப் பிரமாணம் :-

சேயநன் மலர்மிசைத் திசைமுகன் மான்முதல்
ஆயபண் ணவர்தமக் காருயிர்த் தொகையினுக்
கேயபல் கணவருக் கெத்திறத் தோர்க்குநீ
நாயகம் புரிதியா னல்லருட் டன்மையால்.

இவ்வாசிரியர் மூத்தபிள்ளைபாரது திருவடியைக் கிண்கிணிமாலையணி
ந்த தானொன்ப பிள்ளைப்பணியால் விசேடித்ததாற் றமது உபாசனா மூர்த்தி
யாகிய பால கணபதி வணக்கக் கூறினாரெனவுணர்க. (1)

நூல்.

திருவலங் கார முலேசேர் மருமன் றிசைமுகன்மேர்
அருவலங் கார முறும்பண்ணை யாரணி யாதிபுரி
மருவலங் கார முறுங்குழற் பச்சை மயிற்குவகை
தருவலங் கார முடியீச வெற்குன் சரண்சரணே.

(இதன் பொருள்) திரு அலங்காரம் முலே சேர் மருமன் = இலக்குமி
தேவியினுடைய அழகு பொருந்திய தனங்களைச்சேரும் மாற்பையுடைய
திருமாலும், திசைமுகன் = நான்கு முகங்களுடைய பிரமதேவரும், தேர்
அரும் = (வராகவடிவாகியும் அன்னவடிவாகியும் திருவடியையும் திருமுடி
யையும்) தேடி அறிவதற்கு முடியாத, அலங்கு ஆர் = உறும் = விளக்குகின்ற
முத்துக்கள் பொருந்திய, பண்ணை ஆர் = வயல்கள் சூழ்ந்த, அணி = அழ
கையுடைய, ஆதிபுரி = ஆதிபுரியாகிய திருப்பேரூரின் கண் எழுந்தருளிய,
அல் அம் கார் அம் உறும் = இருண்ட நீருண்ட மேகம்போலும் அழகுமிக்க,
மருகுமல் = மணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய, பச்சை மயில் கு = பச்சை
நாயகியாகிய மயில்போலும் சாயலையுடைய உமாதேவியாருக்கு, உவகை
தரு = (அக) மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தருள்கின்ற, அலங்கு ஆர் அம் = அசைக்கி
ன்ற ஆத்திமாலையும், கங்கையுணர்ந்த, முடி ஈச = திருமுடியையுடைய

¶ கந்தபுராணம் கயமுகனுற்பத்தி படலம் 152, 153.

பட்டி நாயகரே! எற்கு = எனக்கு, உன் சரண் சரண் = தேவரீருடைய திருவடிகளே புகலிடம் (தஞ்சம்) (எ-று.)

மயில்—உவமையாகுபெயர், * 'சூவ்வினவ்வரு' மென்ற அகரச்சாரியை தொக்கு வந்தது விகாரம். திருமாலும் பிரமனும். திருவடியையும் முடியையும் தேடியறிந்தில ரென்பதற்குப் பிரமாணம்:—

§ கீண்டுநில னிருவிசும்பிற் கிளர்ந்துமடி முடியுணரே
மீண்டுமவன் றன்னருளான் மிடல்பெற்று வந்தனமா
லீண்டிசுவன் றனைவழிபட் டிருவருமன் னவன்றோற்றங்
காண்டுமென யானுரைப்பக் கண்ணனுமங் கதற்கிசைந்தான்.

பிரம சிருஷ்டிக்குமுன் சிவபெருமானால் முதலிற் படைக்கப்பட்டதா தவின் ஆதிபுரி யெனவாயிற்று. இதற்குப்பிரமாணம்

†வண்டுமுரலத்தேன் றுளிக்கும்வனசப்பொகுட்டு நான்முகத்தோய்
பண்டு பூர்வ பரார்த்தத்தகப் படைக்கு மாற்றல் பெறுபாக்குத்
தொண்டுபுரித் தெம்மடிப் பூசை சூழ்ந்தாயக் நாளாதிக்கர்
அண்டர் வியப்ப நான்தாமே யாக்கி நடனம் புரிந்தேமால். (1)

சரதத் தருநிழல் வாழ்வீரென் றற்பரைச் சார்ந்தவர்மேல்
இரதத் தருகவி பற்பல பாடி யிரந்துழல்வீர்
பரதத் தருக்கிற்செய் பேரூர்ப் பிரான்முன் பணிந்துதிரு
அரதத் தருளெனப் பாடுதிர் வீடு மடைவதுவே.

(இதன் பொருள்) அற்பரை சார்ந்து = கீழ்மக்களை யடைந்து, இரதம் தருகவி பல்பல = இன்பச்சுவையைக் கொடுக்கின்ற செய்யுள்கள் மிகுதியாக, தருநிழல் வாழ்வீர் என்று அவர் மேல்பாடி = கற்பக முதலிய பஞ்ச தருக்களின் நிழலில் வாழ்கின்ற இந்திரன் போலவீரே! என்று அவரைக்குறித்து (புகழ்ந்து) பாடி, இரந்து உழல்வீர் = அவரிடத்துப் (பொருள்) வேண்டி வருந்துகின்ற புலவர்களே! பரதம் தருக்கில் செய் = திரு நிருத்தத்தைக் களிப்புடன் (அரசும்பலத்திற்) செட்கின்ற, பேரூர் பிரான்முன் பணிந்து = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய பட்டிநாயகரது சந்நிதியில் வணங்கி, திரு = செல்வங்களை, அர = அரனே, தந்து அருள் என = கொடுத்தருள்வீராக

* நன்னூல் உருபு புணரியல் சூத்திரம் 8.

§ கந்த புராணம் அடிமுடிதேயுபடலம் 85.

† பேரூர்ப் புராணம் தல விசேடப்படலம் 6.

என்று, பாடுதீர் = பாடுங்கள், வீடும் அடைவது = (அச்செல்வங்களேயன்றி) மோஷுமாகிய செல்வத்தையும் பெறுவது, சரதம் = மெய்மை. (எ-று.)

பஞ்சதருக்களாவன—சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசரதம், கற்பகம் என இவை; சரதம், இரதம், பரதம், அரன், தரு இவை வடசொற்கள். வீடும்—உம், இறந்தது சமூவிய எச்சம்; இச்செய்யுள் இறுதியும் முதலும் இயைந்து நின்றலாற் பூட்டுவிற் பொருள்கோள். (2)

வேத வனத்தனை யாறன்றென் கூடல் விமலன்மெய்யிற்
போத வனத்தனை யாள்பவன் ஞான புரப்புனிதன்
மாத வனத்தனை மாமலர்ப் பாத மனத்துள்வைத்தேம்
ஆத வனத்தனை யன்றுத் ருக்கினி யஞ்சிலமே.

(இதன் பொருள்) வேதம் வனத்தன் = திருமறைக் காட்டையுடையவரும், ஐயாறன் = திருவையாற்றையுடையவரும், தென்கூடல் விமலன் = தெற்கிண்கண் ணுள்ளதாகிய (நான்மாடக்கூடலென்னும் பெயரையுடைய) மதுரையை இடமாக உடைய மலரகிதரும், மெய்யில் = தமது சரீரத்தில், போதவன் நத்தனை ஆள்பவன் = பிரமனையும் விட்டுணுவையும் (வைத்துக்) காப்பவரும், ஞானபுரம் புனிதன் = ஞானபுரமென்னும் பெயரையுடைய திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய பரிசுத்தமானவரும், மாத அவன் = பார்வதி தேவியை வாம பாகத்திலுடையவரும், அத்தன் = எவ்வுயிருக்கும் தந்தையானவருமாகிய, ஐ = ஸ்ரீ பட்டிநாயகரது, மா மலர் பாதம் = சிறந்த திருவடித்தாமரைகளை, மனத்துள் வைத்தேம் = (எங்களுடைய) மனதின்சுண்தங்கும்படி இருத்தினோம், (ஆதலால்) ஆதவன் = சூரியனுடைய, அ தனை யன் = அந்தப் புத்திரனாகிய யமனுடைய, தூதர்க்கு = தூதவர்களுக்கு, இனி அஞ்சிலம் = மேலே பயப்படமாட்டோம். (எ-று)

சிவபெருமான் பிரம விட்டுணுக்களைத் தமது திருமேனியில் உடையர் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

* “அடுப்பார்க் கருளு மொருதாளு மம்பொற் கமல விழிமுன்றும்
படப்பாம் பணிந்த புயநான்குஞ் சூலப் படையு மெழில்வயங்க
விடப்பா லரியை வலத்தயனை யெழுநாற் கோடி யுருத்திரரை
நடுப்பாற் றோற்றி யையைந்து வடிவு முடனா நலம்பிறக்கி.”

திருமறைக்காடு, திருவையாறு—சோழநாட்டுள்ள, ஞாற்றிருபத்தேழு தலங்களுட் சேர்ந்தவை ; மதுரை—பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருப்பதிகள் பதினான்கினுள் ஒன்று. (3)

சேவிலித்தாய் தலைவியின் தன்மையைக் கூறித் தலைவனை வேண்டல்.

அஞ்ச வனக்கணை யாற்குந்தென் றற்கு மலைகடற்கு
நஞ்ச வனக்கலை சோர்ந்தாட்டுக் கொன்றைநற் றூருள்வாய்
பிஞ்ச வனக்கலைச் செஞ்சடைப் பேரூர்ப் பெருமபர
மஞ்ச வனக்கருங் கூந்தற் கிடந்தந்த மாமணியே.

(இதன் பொருள்) பிஞ்சவனம்கலை = இன்மையாகிய அழகிய கலைகளையுடைய சந்திரனையணிந்த, செம் சடை = சிவந்த சடையையுடைய, பேரூர் பெரும = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய பெருமையிற் சிறந்தவரே! பா = மேலான கடவுளே! வனம் மஞ்சகரு கூந்தற்கு = நீருண்ட மேகம் போலுங்கிய கூந்தலையுடைய பார்வதி தேவியாருக்கு, இடம் தந்த மாமணியே = வாமபாகத்தைக் கொடுத்தருளிய பெருமையுள்ள மரணிக்கம்போன்ற ஸ்ரீ பட்டினாயகரே, வனம் அஞ்ச கணையாற்கும் = சோலையிலுள்ள தாமரை முதலிய பஞ்சபாணங்களையுடைய மன்மதனுக்கும், தென்றற்கும் = தென்றகாற்றுக்கும், அலைகடற்கும் = அலைகளையுடைய சமுத்திரத்துக்கும், நஞ்சு, (பொருமல்) வருந்தி, வன்னம் கலை சோர்ந்தாள்கு = நிறமுள்ள ஆடையிழந்த எங்கள் பெண்ணுக்கு, கொன்றை நல்தார் அருள்வாய் = (தேவாரூடைய திருவடையாளமாகிய) கொன்றைமலராலாகிய அழகிய மாலையைக் கொடுத்தருள்வீராக. (எ-று.)

வனம்—இடைக்குறை; கொன்றை—பொருளாகுபெயர்; மணி—உவமையாகுபெயர்; அஞ்ச, நஞ்சு—முழுப்போலிகள்; கருங்கூந்தல்—பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

தோத்திர ரூபமாகிய பிரபந்தங்களில் அகப்பொருட்டுறைச் செய்யுட்களை இடை இடையே கூறுதல் புலவர்கட்கியல்பா மென்பதை ஆன்றோர் இலக்கியங்கள் கொண்டுணர்க. இஃது ஐம்பொறிகளின் வழியே மனம் புலன்களிற் சென்று வருந்துவதும், அளவில்லாத பிறவியினால் வருந்துவதும், ஒரு வழி நில்லாமையுமாகிய துன்பங்களை யொழித்து மெய்யன்பர்கட்கருளியனபோலக் கொன்றைமலை முதலியவற்றையருளி வீட்டின்பத்தைத் தந்தருளுவீராக என்பது இதனுள்ளுறைப் பொருள் கொள்க. (4)

மாதவ னஞ்ச னமரர்கண் மாய வருங்கொடிய
 வோதவ னஞ்சமுண் டோன்மலைப் பூவை யொளிர் புரத்தான்
 சூதவ னஞ்சமை பேரு ரிழைவனைத் தோத்திரஞ்செய்
 யாதவ னஞ்ச நமன்வருங் காவென் னறைகுவனே.

(இதன் பொருள்) மாதவன் = திருமகள் நாயகனாகிய வீட்டுணுவும், அஞ்சன் = அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமணம், அமரர்கள் = இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், மாய = இறந்தொழியும் வண்ணம், வரு = வந்த, கொடிய = கொடுமையுள்ள, ஓதம் வல் நஞ்சம் உண்டோன் = (தருப்பாற்) கூடலிற் றேன்றிய வன்மையாகிய விடத்தை யுண்டருளிய வரும், மலை பூவை = (இமய) மலையிற் றிருவவுதாரஞ் செய்த நாகணவாய்ப் பறவை போலும் (இனிய மொழியுள்ள) பார்வதி தேவியார், ஒளிர் புரத்தான் = விளங்குந்திருமேனியுடையவரும், சூதம் வனம் சமை = மாமரச்சோலைகள் சமைந்த, பேரூர் இறைவனை = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகரை, தோத்திரம் செய்யாதவன் = துதி செய்யாத ஒருவன், அஞ்ச = (தான்) பயமடையுமாறு, நமன் வருங்கால் = இயமன் வரும்போது, என் அறைகுவன் = யாது கூறுவான்? (ஒன்றுஞ்சொல்ல முடியாதென்றபடி). (எ-று.)

ஏ-எதிர்மறை, பூவை-உவமையாகுபெயர், சமைதல் = உண்டாதல். (5)

அறைகா னனல்புன லுற்றெனற் காசி யடைந்து கங்கைத்
 துறைகானத் தண்புன லாடிவென் றேகையர் தொக்குசதி
 முறைகா னகுசிலம் பார்ப்பாடும் பேரூர் முதல்வனான்
 மறைகான நல்விசை யான்சே வடிபை மருவிலரே.

(இதன் பொருள்) தோகையர் தொக்கு = மயில் போன்ற சாயலையுடைய பெண்கள் (ஒன்றாகக்) கூடி, சதி முறை = தாள வொத்தின்படி, கால் நகு சிலம்பு ஆர்ப்ப = பாதங்களில் (தரிக்கப்பட்டு) விளங்குகின்ற சிலம்புகள் ஒலிக்கும்படி, ஆடும் = நடனஞ்செய்கின்ற, பேரூர் முதல்வன் அரன் = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய தலைவரும் எப்பொருட்கு மிறைவரும், மறைகான நல் இசையான் = வேதமாகிய நல்ல திருப்பாடலையுடையவருமாகிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகருடைய, சே அடியை மருவிலர் = சிவந்த திருவடியை அடையாதவர், அறை = மலைக்குகைகளிலும், கானம் = காடுகளிலும் அனல் = நெருப்பிலும், புனல் = நீரிலும், உற்று என் = தவஞ்செய்து பயனென்னை? நல்ல காசி அடைந்து = நல்ல காசி ஸ்தலத்தைச் சேர்ந்து, கங்கை ஆறை = கங்கை யாற்றில், கானம் தண் புனல் = வாசனை பொருந்திய

குளிர்ந்த நீரில், ஆடில் என் = முழுகினும் பயனென்னை? (ஒன்றுமில்லை)
(எ-று.)

கங்கைத்துறை—இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; ஆர்ப்ப—அகர
ந்தொகுத்தல், இருந்தபனும் என்பதுபோல. (6)

மருவரங் கொன்றைச் சடையார் நடம்புரி வண்டலங்கள்
திருவரங் கொள்வட கான்றில்லை கூடல் சிறந்த நெல்லை
பெருவரங் கொண்டிருக் குற்றாலம் பேர்முனி யாய யன்மால்
இருவரங் கொன்றிப் பணிசெய்நற் சிற்சபை யின்னவையே.

(இதன் பொருள்) மருவரம் கொன்றை சடையார் = மணம் பொருந்திய மேன்மையுள்ள கொன்றைப் பூ மாலையணிந்த சிவபெருமான், நடம்புரிவண் தலங்கள் = திருநடனஞ்செய்கின்ற வளப்புறமுள்ள திருப்பதிகளாவன, திருவரம் கொள் = இலக்குமி (வசிப்பதற்கு விருப்பங்கொண்ட) வடம் கான் = திருவாலங்காடும், தில்லை = சிதம்பரமும், கூடல் = மதுரையும், சிறந்த நெல்லை = உயர்ந்த திருநெல்வேலியும், பெரு ஒள் அரங்கு திரு குற்றாலம் = பெருமையுள்ள ஒளிபொருந்திய அன்ன சத்திரங்களையுடைய திருக்குற்றாலமும், அயன்மால் இருவரும் = பிரமலிட்டுணுவாகிய இருவரும், முனிபேர் ஆய் அங்கு ஒன்றி = பட்டிமுனி கோமுனி என்னும் பெயரை உடையவராகி அவ்விடஞ்சேர்ந்து, பணிசெய் நல் சிற்சபை = வணங்குதலைச் செய்கின்ற தல்ல சிற்சபை என்னும் பெயரையுடைய திருப்பேருருமாகிய, இன்னவை = இத்தலங்களாம். (எ-று.)

வரு அம் கொன்றை யெனப்பிரித்து, பொருந்திய அழகிய கொன்றை எனினுமாம்.

சிற்சபை—ஞானசபை, திருவாலங்காட்டில்—அரதன சபையிலும், சிதம்பரத்தில் — கனகசபையிலும், திருக்கூடலில் — வெள்ளியம்பலத்திலும் திருநெல்வேலியில்—தாமிரசபையிலும், திருக்குற்றாலத்தில்—சித்திரசபையிலுஞ் சிவபெருமான் திருநடனஞ்செய்தருளின ரென்பது. † “ஐவகை, மன்றுதொறுடிய வள்ளல்” என்றதனாலறிக. (7)

இன்னந் திகிரியி னிற்சுழல் வன்பிறப் பெய்துகிலீர்
மன்னந் திகரி யிரும்படை மான்முத லோர்வணங்கப்
பொன்னந் திகரி யிருந்தருள் பூரண புக்கவன்வால்
அன்னந் திகரிபிற் சேர்தடப் பேரூ ரடைந்திடினே.

(இ-ள்.) (மாந்தர்களே!) மன் அம் திகிரி = நிலைபெற்ற அழகிய சக்கரமாகிய, இருபடை = பெரிய ஆயுதத்தையுடைய, மால் முதலோர் = விட்டு னு முதலிய தேவர்கள், வணங்க = (தம்மைத்) தொழும்படி, அம் பொன் திகிரி = மேகந் தவழ்கின்ற வெள்ளி மலையின்கண், இருந்து அருள் = வீற்றிருந்து (யாவருக்கும்) அணுக்கிரகஞ்செய்கின்ற, பூரணம் புங்கவன் = (எங்கும் நிறைந்த பரிசுத்தராகிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகரது, வால் அன்னம் = வெண்மையாகிய அன்னப்பறவைகள், திகிரி = வட்டமான, இல்சேர் = தத்தம் விடுபோலடைகின்ற, தடம் = தடாகங்களையுடைய, பேரூர் அடைந்திடின் = திருப் பேரூரைச் சேர்வீர்களாயின், இன்னம் = இன்னமும் (மேலும்), திகிரியில் = (குலாலனது) சங்கரம்போல, சுழல் = (மாறிச்) சுற்றிவருகின்ற, என்பிறப்பு = கமனமாகிய பிறவித்துன்பத்தை, எய்துகிலீர் = அடையமாட்டீர்கள். (எ-று.)

பொன்—உலோகங்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர், இருந்து என்ற குறிப்பால் ஈண்டு வெண் பொன்னுக் காயிற்று. (8)

அடையா தவர்புர நீரூக் கியநகை யாளவற
விடையா தவர்பணி பேரையின் மேவு விமலவிசும்
பிடையா தவநந்த வாண்டாய்நின் சேவடி யென்னிதயக்
கடையா தவற்கண்ட தாமரை போன்மலர் காலமென்றோ.

(இ-ள்.) அடையாதவர் புரம் = பகைவர்களது முப்புரங்களையும், நீறு ஆக்கிய = சாம்பலாக்கியத, நகை ஆள் = புன் சிரிப்பை உடையவரே! அறம் விடையா = தருமவிடப்பத்தையுடையவரே! தவர் பணி = தவத்தையுடைய முனிவர்கள் வணங்குகின்ற, பேரையின் மேவு விமல = திருப்பேரூரின் கண் எழுந்தருளிய சுளங்கமற்றவரே! விசம்பு இடை ஆ = சுவர்க்கத்திலுள்ள காமதேனுவானது, தவநந்த = (தவத்தால்) மிகவும் வருந்த, ஆண்டாய் = (அதற்குக் கருவூர் என்னும் வஞ்சி ஷேத்திரத்தில் சிருஷ்டித்தொழிலைக் கொடுப்போமென்று சொல்லியருளித் திருநடன தெரிசனம் காண்பித்துச்) காத்தருளிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகரே! நின்சேவடி = தேவரீருடைய செம்மையாகிய திருவடிகள், ஆதவன் கண்ட தாமரைபோல் = சூரியனைக்கண்ட (செந்) தாமரை (மலர்) போல, என் இதயம் கடை = என்னுடைய மனத்தின்கண், மலர் காலம் என்று = தோன்றுஞ் சமயம் எப்பொழுது? (அருள்செய்வீராக.) (எ-று.)

காமதேனுக்கு நடன தரிசனம் கொடுத்ததற்குப் பிரமாணம் :—
வன்னிரீள்வன மிருத்தலானஃது வஞ்சியென்று பெயர் மேவிய
தன்னமாநக ரடுத்தும்முருவி னேதுபூசைபுரி கிற்றியாக்
குன்னவாவினே நிரப்புதுக்கடிதி னென்றுரைத்தருளி யும்பரார்
துன்னுருமுலிடை யாரணங்கடுதி செய்யமாநடன மாடினான்.

(9)

காலந் தகாகடற் றேன்றிவெங் காளந் கடுத்தவரு
காலந் தகாவுண வென்னா தருந்திய கண்டவறு
காலந் தகார்வண் டறைபோதிக் கானத்த கண்ணெனுளக்
காலந் தகாரந் கெடவந் தருளென்றன் கண்ணெதிரே.

(இ-ள்.) கால் அந்தகா = (மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு) இயமனுக்கு
இயமனாகி உதைத்தவரே! கடல் தோன்றி = (திருப்பாற்) கடலிலுண்டாகி,
வெம் காளம் = கொடிய விடமானது, கடுத்து வரு காலம் = வெப்பங்கொ
ண்டவருகின்ற பொழுது, தகா உணவு என்னது = பொருந்தாத போசன
மென்று கருதாமல், அருந்தியகண்ட = உண்டருளிய திருமிடற்றையுடைய
வரே! அறு கால் அந்த கார் வண்டு = ஆறு கால்களையுடைய அந்தக்கருமை
யாகிய வண்டிகள், அறை = இசைபாடுகின்ற, போதிக்கான் அத்த = (போதி
க்கான் என்னும்) பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரே! கண் என்
உள்ளக்கால் = தியானிக்கின்ற எனது மனத்தினிடத்த, அந்தகாரம் =
(உண்டாகிய அஞ்ஞானமாகிய) இருள், கெட = அழியும்படி என் கண் எதிர்
வந்து அருள் = எனது கண்களுக்கு எதிராக (எழுந்தருளி) வந்து அனுக்
கிரகஞ் செய் தருளுவீராக. (எ-று.)

அழகினையுடைய கார் வண்டு எனினுமாம். அந்த கார்வண்டு—எது
கை நோக்கி ககரம் இயல்பாயிற்று. போதி—அரசு. (10)

கண்டனந் தந்த முலைமலை வேலொக்குந் காரிகையார்க்
கொண்டனந் தந்தன் னவர்பணி யாற்ற லொழித்துலகீர்
வண்டனந் தந்தகு பண்பாடு போதி வனத்திறைவன்
சண்டனந் தந்த மகலாத பாதந் தலைக்கொண்மினே.

(இ-ள்.) உலகீர் = மானிடர்களே! கண் தனம் தந்தம் = கண்களும்
தனங்களும் பற்களும், வேல் மலை முல்லை = வேலையும் மலையையும் முல்
லையுரும்பையும், ஒக்கும் = கொடுமையாலும் பருமையாலும் வெண்மை

யாலும் ஒத்து விளங்குகின்ற, காரிகை யார்க்கு = பெண்களுக்கு, ஒன் தனம் தந்து = ஒளியுள்ள பொருள்களைக் கொடுத்து, அன்னவர் பணி ஆற்றல் = அப்பெண்களது (குற்) நேவல்களைச் செய்தலை, ஒழித்து = நீக்கி, வண்டு = வண்டிகள், அனந்தம் = அளவில்லாத, தரு = பெருமையுள்ள, பண்பாடும் = இசைபாடுகின்ற, போதி வனத்து இறைவன் = போதிக்கானமென்னுந் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகருடைய, சண்டன் நந்து = இயமன் கெடுதற்குக்காரணமாகிய, அந்தம் அகலாத பாதம் = அழகு நிக் காத திருவடிகளை, தலையொன்மின் = (உங்கள்) சிரசின் மேல் சூழக்கொள் ளுங்கள். (எ-று.) (11)

முலை—இடைக்குறை.

செவிலித்தாயிரங்கல்.

தலையார மாலைப் பிறவா நெறியினர் தண்கயிலை

மலையார மாலை நிறத்தார் பவனிவரக் கண்டெம்மான்

கலையார மாலை வளையாழி மற்றும் கழன்றிடமென்

முலையார மாலையு நீங்கின் றுள்பெரு மோகங்கொண்டே.

(இ-ள்.) தலையார் = (எத்தேவர்கட்கும்) முதன்மையானவரும், அ மால் ளு பிறவாநெறியினர் = அந்தப் பெருமையுள்ள அழகிய பிறவாநெறியென் னுந் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய வரும், தண் கயிலை மலையார் = குளிர்ந்த கயிலைய மலையை (வசிக்கும்) இடமாக உடையவரும், அம் மாலை நிறத்தார் = அழகிய அந்திக் காலத்துச் செவ்வானம் போலுந் திருமேனியையுடைய வருமாகிய ஸ்ரீ பட்டி நாயகர், பவனி வர = (வீதியில்) திருவுலா வராதிர்க், எம்மான் = எங்கள் மூன்போலும் தோக்கினையுடைய பெண், கண்டு = தரிசி த்து, கலை = ஆடையும், ஆரம் = பதக்கமும், மாலை வளை = வரியையுடைய வளைகளும், ஆழி = மோதிரங்களும், மற்றும் = வேறு சில ஆபரணங்ளும், கழன்றிட = நீங்கவும், மெல் முலை ஆரம் மாலையும் நீங்க = மெல்லிய தனங்களிலணிந்த முத்துமாலையும் (மலர்) மாலைகளையும் தன்வினின்று நீங் கும் வண்ணம், பெருமோகம் கொண்டு = (அப்பெருமான் மீது) மிக்க கா தலடைந்து, நின்றான் = (மெய்மறந்து) நின்றான். இஃதென்னவியப்பு என்ற படி. (எ-று.) (12)

மோதலை வாரியி னிற்கன் மிதப்பிக்கு முங்கைதனை

யேதலை வாயிசைப் பிக்குங் கராவுண்ட வெச்சந்தரும்

மாதலை வார்குழ லாவென்பு செய்யும்வன் மீகநகர்க்

காதலை வார்குழை யானடி யார்சொல் கவின்கவியே.

(இ-ள்.) வன்மீகநகர் = வன்மீகநகரென்னும் பெயரையுடைய திருப் பேரூரின் கண் ணெழுந்தருளிய, காது அலை = செவியின் கண் (இடப்பட்டு) அசைகின்ற, வார் = நேர்மையுள்ள, குழையான் = குண்டலத்தையுடைய ஸ்ரீ பட்டி நாயகரது, அடியார் = (மெய்த்) தொண்டர்கள், சொல் கவின் கவி = (தோத்திரரூபமாகப்) பாடியருளிய அழகிய (தேவாரதிருவாசகமாகிய) திருப்பாடல்கள், மோது அலை வாரியில் = (கரைகளில் வந்து) தாக்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலில், கல்மிதப்பிக்கும் = (கருங்) கல்லை மிதக்குமாறு செய்விக்கும், மூங்கைதனை = ஊமைப்பெண்ணை, தலைவாய் = முதன்மை யாகிய வாயினால், இசைப்பிக்கும் = பேசுமாறு செய்யும், கரா உண்ட = முதலையுண்ட, எச்சம் தரும் = (பிராமணப்) பிள்ளையைக் கொடுக்கும் என்பு = எலும்பை, மா = சிறந்த, தலைவார் குழலா = தலையின் கண் நீண்ட கூந்தலையுடைய பெண்ணுமாறு, செய்யும் = செய்யா நிற்கும். (எ-று.)

தலைவாய்—என்றது கடவுளது திருநாமங்களையே பயின்று ஆன்மாவிற்கு வீடுபேற்றைத் தருதலால்.

ஏகாரம்—இசை நிறை.

மேருமலை புற்றுருவங்கொண்டு சிவலிங்கப்பெருமானுருவை மூடியிருந்தலால் வன்மீக நகரெனப்பட்டது. இதற்குப் பிரமாணம்.

* வண்ண நம்முருவமுற்றும் வன்மீக வருவாய் மூடி
நண்ண லாலனைய பேரூர் வன்மீக நகரமென்றும்.

I. கருங்கல்லை மிதப்பித்தது:—

† “சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வரயவே.”

என்னுந் திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருவாக்காணும்.

II. ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவித்தது:—

§ “பூசுவதம் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுவுந் திருவாயான் மறைபோலுந் காணேன
பூசுவதம் பேசுவதம் பூண்பதுவுந் கொண்டெனை
யீசனவ னெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானான் சாழலோ.”

என்னும் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் திருவாக்காணும்.

* பேரூர்ப்புராணம் தலவிசேடப்படலம் 35.

† நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் 1.

§ திருவாசகம் திருச்சாழல் 1.

III. முதலையுண்ட பாலனை அழைத்தது:—

‡ உரைப்பா ருரையுந் துள்கவல் லார்தங்க ளுச்சியா
யரைக்கா டரவா வாதியு மந்தமு மாயினுப்
புரைக்கா மசோலைப் புக்கொளி யூரவி நாகியே
கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே.
என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாக்கானும்.

IV என்பைப் பெண்ணுங்கியது:—

§ மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
னொட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல் கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதிபோ யும்பாவாய்.

என்னும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாக்கானு முணர்க. (13)

கவிகா வலரிட நால்வகைத் தானைக் கடல்பரவும்
புலிகா வலனெனச் செய்பட்டி நாதனைப் போற்றியென்றும்
அவிகா வலந்தணர் சூழ்குந்த கான மடைந்திடினும்
பவிகா வலன்றொழிந் தேயடை வீர்நற் பரகதியே.

(இ-ள்.) கவி கா அலர் இட = குரங்கு சோலையிலுள்ள மலரைத் (திரு
மேனியிற்) போடா நிற்க, நால்வகை தானை கடல் பரவ = (அதற்கு) நான்
சுவீதமான சேனாசமுத்திரஞ் சூழமாறு, புவி காவலன் என = பூமியிலுள்
ளோர் (முகஞ்நதச் சக்கரவர்த்தி) என்று சொல்ல, செய் = செய்தருளிய,
பட்டி நாதனை போற்றி = ஸ்ரீ பட்டி நாயகரைத் துதித்து, என்றும் =
எக்காலமும், அவி கா வல் அந்தணர் = யாகவாகுதியைப் பாதுகார்கின்ற
வன்மையையுடைய வேதியர்கள், சூழ் = சூழ்கின்ற, குந்த கானம் = குந்த
கானம் ஏன்னும் பேருரை, அடைந்திடின = நீங்கள் சேர்வீர்களாயின், உற்
பவி காவல் = பிறக்குஞ் சிறைச் சாலையை, அன்று = அப்பொழுதே, ஒழிந்
து = நீங்கி, நல்பரகதி அடைவீர் = நல்ல முத்தியுலகிற் சேர்வீர்கள். (எ-று.)

செல்வந்தருதலால் குந்தகானம் என்னப்பட்டது. இதற்குப்பிரமானம்.

* அற்கிய செல்வ நல்கலாற் குந்தகானமென்றும்.

‡ திருப்புக்கொளியூர் அவினாசிப்பதிகம் 4

§ திருமயிலாப்பூர் பூம்பாவைத் திருப்பதிகம் 1.

* பேரூர்ப்புராணம் தலவிசேடப்படலம் 42.

ஏ—இரண்டில் முன்னது தேற்றம், பின்னது அசைநிலை; அன்று—அசை என்னுமாம்; பூமி—இடவாகுபெயர். (14)

பரசங் கரபர காலனைக் காய்ந்தப தாம்புயசீர்
அரசங் கரவென்று பேரைப்பெம் மானை யறைவதல்லால்
முரசங் கறங்கரி தன்பதம் வேத முதல்வன்பதம்
வரசங் கரிபத மும்பொரு ளாக மதிக்கிலமே.

(இ-ள்.) பேரை பெம்மாளை = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகரை, பரசு அம் கர = மழவைத் திருக்கரத்தி லுடையவரே! பர=புரனே! காலனை காய்ந்த = இயமாளை உதைத்த, பதம் அம்புய = பாத தாமரையை யுடையவரே! சீர் அரசு = புகழையுடைய எப்பொருட்டு மிறைவரே! சங்கர = (ஆன்மாக்களுக்குச்) சுகத்தைச் செய்பவரே! என்று அறைவது அலால் = என்பதாகச் சொல்லித்துதிப்பதேயல்லாமல், முரசம் கறங்கு அரி தன்பதம் = பேரிகைகள் முழங்குகின்ற இந்திரானது சுவர்க்க பதவியும், வேதம் முதல்வன் பதம் = வேதங்க்குத் தலைவனாகிய பிரமனது சத்தியலோகபதவியும், வரம் சங்கு அரி பதம் = மேலாகிய சங்கையுடைய திருமாலது வைகுந்த பதவியும், பொருளாக = (ஓர்) பொருளாக, மதிக்கிலம் = மதிக்கமாட்டோம். (எ-று.) (15)

பெம்மான்—பெருமானென்பதின் மருஉ.

இயலிடங் கூறல்.

மதிகந் தரங்குழல் வாண்முகஞ் சேல்வள்ளை வண்கமுகு
துதிகந் தரஞ்செவி கண்கோங்கு வாழை துகிர்தரளம்
அதிகந் தரங்கை வாய்தொடை கொங்கை யறிஞரளம்
பதிகந் தரத்தனம் பேரூ ரியலிடம் பைந்தொடிக்கே.

(இ-ள்.) பை தொடிக்கு = பசுமையாகிய வளையல்களை யணிந்த (என்னால் விரும்பப்பட்ட) பெண்ணுக்கு, குழல் வாண் முகம் = கூந்தலும் ஒளி பொருந்திய முகமும், கந்தரம் மதி = மேகத்தையுஞ் சந்திரனையு மொக்கும் துதி கந்தரம் செவி கண் = (யாவராலும்) புகழப்பட்ட கழுத்தும் செவிகளும் விழிகளும், வண்கமுகு வள்ளை சேல் = வளப்பமுள்ள கமுகையும் வள்ளைக்கொடியையும் கெண்டை மீன்களையு மொக்கும், அதிகம் தூரம் = மிகுதியாகிய முறையுள்ள, நகை வாய் தொடை கொங்கை = பற்களும் இதழ்களும் தொடைகளும் தனங்களும், தரளம் துகிர் வாழை கோங்கு = முத்தையும் பவளத்தையும் வாழையைங் கோங்கும்பையு மொக்கும், இயல் =

(இவை) அழகாம், அறிஞர் உளம் பதி கந்தர் அத்தன் = அறிவுள்ளோருடைய மனத்தின்கண் தங்குகின்ற முருகக்கடவுளுடைய பிதாவாகிய ஸ்ரீபட்டிநாயக ரெழுந்தருளிய, அம் பேரூர் இடம் = அழகிய திருப்பேரூரிடமாகும். (எ-று.)

இயலிடங் கூறலென்பது நின்னல் விரும்பப்பட்ட தலைவி எவ்வியல்பி னன், எவ்விடத்தினன் எனவினா பங்கற்குத் தலைவன் கூறல், இச்செய்யுள் எதிர் நிரல் நிறைப் பொருள்கோள். (16)

கேச வனந்த னொருகண் ணிடந்துன் கிளர்பதக்கு
வாச வனந்தண் மலரெனச் சாத்தவன் னேமியருள்
ஈச வனந்த பணியாய் பணிபவ ரேய்பிறவி
நாச வனந்தழை ழேபுர வெற்கரு ணற்கதியே.

(இ-ள்.) கேசவன் நந்தன் = கேசவனென்றும் நந்தனென்றுஞ் (சொல்லப்படுந்) திருமால், ஒரு கண் இடந்து = ஒரு விழியைத் தோண்டி, உன் கிளர் பதக்கு = தேவீருடைய வினங்குந் திருவடிகளில், வனம் தண் வாசம் மலரென = நீரிலுள்ள குளிர்த் த மணமுள்ள (தாமரை) மலர்போ லருச்சி க்க, வல் நேமி அருள் ஈச = வலிமையுடைய சக்கரப்படையை அத்திருமாற்கு அருளிய கடவுளே! அனந்தன் பணியாய் = அனந்தனென்னும் பாம்பை ஆபரணமாக அணிந்தவரே! பணிபவர் = வணங்குபவரது, ஏப் பிறவி = பொருந்திய சன்மத்தை, நாச = அழிப்பவரே! வனம் தழை பேரூர் = அழகு மிகுந்த திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டி நாயகனே! நல்கதி எற்கு அருள் = நல்ல பதவியை அடியேனுக்குத் தந்தருளுவீராக. (எ-று)

அனம் தழை எனப்பிரித்து அன்னப்பகவிகள் மிகுந்த எனக் கொள்ளினுமாம் அப்பொழுது இடைக்குறை. கேசவன்—கேசி என்னும் அசுரனைக் கொன்றவன்; நந்தன்—நந்தகோபன் மகன், சங்கையுடையவன் எனினுமாம்.

திருமாலுக்குச் சக்கர மருளியது:—

“நீற்றினை நிறையப் பூசி நித்தலா யிரம்பூக் கொண்டு
ஏற்றுழி யொருநா ளொன்று குறையக்கண் ணிறையவிட்ட
வாற்றலுக் காழி நல்கி யவன்கொணர்ந் திழிச்சுங் கோயில்
வீற்றிருந் தளிப்பர் விழி மிழலையுள் விகிந்தாரே.”

‘என்ற திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரத்தானும் “மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்” என்ற சேந்தனார் திருவிசைப் பாவானுமுணர்க.

கதித்தவ ராக்கத னோவென் றலறக் கழல்விரலான்
மிதித்தவராக மொழியுமை பங்கவெண் பாற்கடலை
மதித்த வராக மருப்பணி பேரை வரவினியான்
உதித்த வராக த்துழலானுன் பாத முவந்தருளே.

(இ-ள்.) கதித்த அராக்கதன் = (வலிமை) மிகுந்த அந்த இராவணன்,
ஓ என்று அலர=ஓ (கெட்டே)னென்று கூவுப்படி, கழல் விரலால் = (திரு
வடி விரலினால், மிதித்தவ = உழங்கினவரே! ராகம் மொழி உமைபங்க =
பண்போலும்) (இனிமையான) சொல்லையுடைய பார்வதி தேவியாரை வாம
பாகத்திலுடையவரே! வெண்பால் கடலை = வெண்மையாகிய திருப்பாற்
கடலை, மதித்த = (தனது வன்மையால்) கடைந்த, வராகம் மருப்பு அணி
= திருமால் அவதாரங்களுள் ஒன்றாகிய பன்றியின் கொம்புகளை ஆபரண
மாக வணிந்த, பேரை வர = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டிநாயக
ரே! இனி = மேலே, யான் உதித்து = நான் (ஒரு தாய் வயிற்றிற்) பிறந்து,
அவம் ராகத்த உழலாத = வீணையில் (வருங்கி) யலையாமல், உன்பாதம்
= தேவரீருடைய திருவடி (தெரிசனத்தை), உவந்து அருள் = விரும்பித்தரி
சிப்பித்தருள்வீராக. (எ-று.) (18)

அருங்கவி வன்றொண்டர் தம்மாடல் காண வமையொடுஞ் செய்
மருங்கவிர் பள்ளனும் பள்ளியு மாய வரற்பணியின்
பெருங்கவின் வாழ்வு பெறவேண்டின் மானிடர் பேரரியைப்
பொருங்கவி வாழும் பொழிற் குருக்கோத்திரம் போதுமினே.

(இ-ள்.) மானிடர் = மாந்தர்களே! பெரு கவின் வாழ்வு பெறவேண்டி
ன் = மிகுந்த அழகிய வாழ்வை (நீங்கள்) அடைய விரும்பினால், பேர் அரி
யை = பெரிய சிங்கத்தை, பொரும் = ஒத்த, கவி = குரங்குகள், வாழும் =
வசிக்கின்ற, பொழில் = சோலைகள் சூழ்ந்த, குருக்கோத்திரம் = குருக்கோத்
திரமென்னும் திருப் பேரூருக்கு, போதுமின் = வாருங்கள், அருகவிவன்
றொண்டர் = அருமையாகிய (தேவாரத்) திருப்பாடல்களையருளிச் செய்த
ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார், தம் ஆடல் = தமது திருநடனத்தை, காண =
தெரிசிக்குமாறு, அம்மை யொடும் = (உலக) மாதாவாகிய ஸ்ரீ பச்சைநாய
கியாரோடும், செய்மருங்கு = வயற்பக்கத்தில், அவிர் பள்ளனும் பள்ளியும்
ஆய = விளங்குகின்ற பட்டிப்பள்ளன் பச்சைப்பள்ளி யென்று (சொல்லு
மாறு) ஆகிய, வரன்பணியின் = ஸ்ரீ பட்டிநாதரை வணங்குவீராக. (எ-று.)

அமை—இடைக்குறை.

பெருங்கவின் வாழ்வு என்றது—முத்தியுலக வாழ்வை.

பொருங்கவி—பேர்செய்யுங் கவியெனினும் ஆம்.

போதவ னத்தன் புருகதன் விண்ணவர் போற்றுதிருப்
போதவ னத்தனைப் பேரைப் பட்டிசனைப் போற்றுகிலீர்
போத வனத்தன மானாைப் போற்றுவிர் கூற்றுவுரும்
போதவ னத்த நகுதண்டங் கண்டு புலம்புவினே.

(இ-ள்.) (மானிடரே)! போதவன் = தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரம
னும், நத்தன் = பாஞ்ச ஜன்னியமென்னும் சங்கத்தையுடைய திருமாலும்,
புருகதன் = இந்திரனும், விண்ணவர் = தேவர்களும், போற்று = துதிக்கி
ற, திருபோதம் வனத்தனை = திருவானைக்காவை வாசஸ்தானமாகவுடையவ
ரை, பேரை பட்டிசனை = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரை,
போற்றுவிர் = துதிசெய்யமாட்டீர்கள், வனம் தனம் மானாை = அழகிய
கொங்கைகளையுடைய மான்போன்ற பெண்களை, போற்றுவிர் = துதிப்பீ
கள், (ஆதலால்) கூற்றுவுரும்போது = இயமன் (உங்களிடம்) வருங்கால
த்தில், அவன் அத்தம் = அவ்வியமனுடைய கையில், நகுதண்டம்சுண்டு =
வினங்குகின்ற தண்டாயுதத்தைக்கண்டு, புலம்புவிர் = அழுது பிசுற்றுவி
கள். (எ-று.) இங்ஙனஞ் செய்யாமல் இப்போதே பட்டிசனைத் துதியுங்
கள் என்பது எஞ்சிநின்றது. (20)

புலக்க மலத்துக் கயல்புகப் பாளையிற் புக்குகளக்
கலக்க மலத்ததர் கம்பூரும் பேரைக் கவின்பதியான்
துலக்க மலத்தன் சுதந்தரி யேயென ரோற்றுவிக்கும்
நலக்க மலத்தன் சிரங்காம னங்கழு நாடினற்கே.

(இ-ள்.) புலம் கமலத்து கயல் = வயல்களின் நீரில் வசிக்கின்ற கெ
ண்டை மீன்கள், பூகம்பாளையிற் = பாக்கு மரங்களின் பாளைகளில், புக்கு
உகள் = சென்றுகுதிக்குமாறு, கலக்கு = கலக்குகின்ற, அம் அலத்து அதர் =
அழகிய கலப்பைச்சாலின் வழியே, கம்பு ணாரும் = சங்குகள் தவழுகின்ற,
பேரைகவின்பதியான் = திருப்பேரூரென்னும் அழகிய தலத்தையுடையவ
ரும், துலக்கு அமலத்தன் = எப்பொருளையும் விளக்குகின்ற களங்கமற்றவ
ருமாகிய ஸ்ரீ பட்டினாயகர், சுதந்தரி எனல் = தானே பரத்துவமானவர் (எ
ன்று வேதங்கள்) சொல்வதை, நல கமலத்தன் = நல்ல தாமரைமலரிலி
ருக்கின்ற பிரமனுடைய, சிரம் = தலையும், காமன் அங்கடும் = மன்மதனு
டைய, சரீரமும், நாடினர்க்கு = ஆராய்ந்தவர்க்கு, தோற்றுவிக்கும் = புலப்ப
டுத்தும். (எ-று.)

127. இரண்டனுள் முன்னையது தேற்றத்தோடு பிரிந்தியையும், பின்னையது தேற்றத்திலும் வந்தன, சுதந்திரி—தன இஷ்டம்போல் எவற்றையும் தடத்துவான் பிரமணம் காமணம் தலையும் உடலும் இழந்து பரதந்திரிகளென பதை யுணர்த்தினரென்பதை யுணர்க. (21)

நாட்டிய மாவர சம்பலத் தேசெயு நம்பன்பதம்
வேட்டிய மாதவர் போற்றுநதென் பேரையை மேலினமால்
ஊட்டிய மாதர் முலையருந தாமினி யோங்கெருமை
மாட்டிய மாவநது காட்டற்க வெம்முனிந மாவலியே.

(இ-ள்.) மா அரச அம் பலத்து = சிறந்த அரசமா நீழுநினகண் உள்ள (வெள்ளி)யம்பலத்தில், நாட்டியம் செய்யும் = திருநடனஞ் செய்கின்ற, நம் பன் பதம் வேட்டு = பட்டி நாயகருடைய திருவடி தரிசனத்தைக் காணவிரும்பி, மாதவர் போற்றும் = சிறந்த முனிவர்கள் துதிக்கின்ற, இயம் தென பேரையை மேலினம் = வாச்சியங்கள் முழங்குகின்ற அழகிய திருப்பேரூரையடைந்தோம், இனி = மேல், மாதா பெண்கள், முலை ஊட்டிய = முலை ப்பாலையுண்பிக்க, அருந்தாம் = உண்ணமாட்டோம், ஒங்கு எருமை மாட்டி இயமா = உயர்த்த எருமைக்கடாவை வாகனமாகவுடைய கூற்றுவனே! எம் முன்வந்து = எங்களுக்கு எதிரில் வந்து, நினமாவலி உனமிருந்த வல்லமையை காட்டற்க = காட்டாதொழிவாயாக. (எ-று.)

ஊட்டிய—செய்யியவென்னும் வினையெச்சம், இறந்தகாலப் பெயரெச்சமாகக்கொண்டு சென்ற பிறப்புகளில் பாலுண்பித்த வெனக்கொள்ளினுமாம். * “நெடிலோடியோ” எனனும விதியால், மாடு மாட்டு என இரட்டித்தது. (22)

நற்றாயிரங்கல்.

மாதவ னத்தையெல் வாரகன் னுள்வழி யோகொடிய
தாதவ னத்தைச் செயுமே யலரி யலாபரக்கும
நீத வனத்தைப பெறுபய னோவிது நிச்ச துந்தண்
போதவ னத்தை பணிபேரை நாதன பொருப்பகத்தே.

(இ-ள்.) நிச்சலும் = நாடோறும், தன்போதவன் = குளிர்த்த (தாமரை) மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவரும், நத்து ஐ = பாஞ்சஜன்கூயமென்னும்) சங்கையுடைய திருமாலும், பணி = வணங்குகின்ற, பேரை நாதன் = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகருடைய, பொருப்பு இடத்

து = வெள்ளிமலையினிடத்து, மாது = எங்கள் பெண், அ வந்ததை = அந்தக் காட்டை, எ ஆறு = எவ்வண்ணம், அகனாள் = (நீங்கிச்) சென்றுள், வழி ஓ கொடியது = வழி மிகவும் தீயது, ஆ = ஐயோ ! அலரி தவனத்தை செய் யுமே = சூரியன் விடாயைச் செய்வானே, அலர் பரக்கும் = பழிச்சொல் (உலகமெங்கும்) பரவி விடுமே, நீதம் அனத்தை பெறுபயனே = செல்வமு ள்ள (அந்த) அன்னம்போன்ற பெண்ணைப்பெற்ற லாபமோ, இது = எனக் குண்டாய இத்துன்பம். (எ-று.)

ஓ, ஆ—இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொற்கள் ; நிச்சல்—போலி, செய்யும்—இ டைக்குறை, எனக்குண்டாயது என்பது எஞ்சி நின்றது. போதி—அரசு. (23)

பொருவரு மாதங்கப் பிள்ளையை யீன்ற புராரிமணி
மருவரு மாதங்கம் வீசுந்தண் காஞ்சிவன் மீகநகர்
ஒருவரு மாதங்க கத்தாரொழுத் தைதது மோதினர்க்குத்
திருவரு மாதங்கந் தீரும்பின் மோக்கமுஞ் சித்தியுமே.

(இ-ள்.) பொரு அரு மாதங்கம் பிள்ளையை ஈன்ற = ஒப்பில்லாத யானை முக விராயகக்கடவுளைக் குழந்தையாகப் பெற்றருளிய, புராரி = (இரி) புர ங்களை நீறுக்கியவரும், மணி மருவு அரு மாதங்கம் = முத்துக்களையும் பொருந்திய அணுநுபமாகிய சிறந்த பொற்பொடிகளையும், வீசும் தண் கா ஞ்சி = (இருகரைகளிலும்) இறைக்கின்ற குளிரந்த காஞ்சிமாததியையுடைய, வன்மீகம் நகர் ஒருவர் = வன்மீக நகரெனனுவ் காரணப்பெயருள்ள திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஒப்பற்றவரும், உமா தங்கு = பார்வதி தேவி யார் (வாம பாகத்தில்) தங்கிய, அகத்தார் = திருமேனியையுடைய ஸ்ரீ பட் டிதாயகரது, ஐந்து எழுத்தும் = ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர மகா மந்திரத்தை, ஒதினர்க்கு = தியானிப்பவர்க்கு, திருவரும் = (இம்மையிற்) செல்வங்கள் யாவும் கைகடும், ஆ தங்கம் தீரும் = ஆபத்துக்கள் (யாவும்) நீங்கும், பின் மோக் கமும் சித்தியும் = மறுமையில் பரகதியும் (எண்வகையாக) சித்தியும் கிடைக்கும். (எ-று.)

உம்—உயர்வு சிறப்பு.

பின் என்றதனால் இம்மையில் என்றது பெறப்பட்டது. மோக்கமும்— உம் இறந்தது தழுவிய எச்சம். செல்வங்களுவன—பொன், புகழ், மக்கட் பேழை முதலியன.

மகாமேரு புற்றருங்கொண்டு சிவபெருமான் திருமேனிமுழுதும் முடிதலால் வன்மிக நகரெனப்பட்டது. இதற்குப் பிரமானம்.

*விண்ணவர் வியக்குஞ் செம்பொன் மேருமால்வரை போந்தாங்கு,
வண்ணமம் முருவமுற்றும் வன்மீக வுருவாய்முடி
நண்ணலாலனைய பேரூர் வன்மீக நகரமென்றுந்
திண்ணிய செம்பொன்மேரு நகரென்றுந் திகழ்வதாகும். (24)

வெறிவிலக்கல்.

சித்த சனங்களை யால்வரு நோயினைத் தீர்ப்பதக்குப்
புத்த சனங்கருக காளத்தார் கொன்றை புரிவதின்றிக்
கத்த சனங்க டமர்தொலைத் தாரது காக்குறுமோ
பத்தச னங்கள் பணிசூந்த கர்னப் பாந்ப்பததே.

(இ-ள்.) பத்த சனங்கள் பணி=தொண்டர் கூட்டங்கள் வணங்குகின்ற,
சூந்த காளம் பாந்ப்பததது = சூந்தகாளமென்னுங் காரணப்பெயர் பூண்ட
திருப்பேரூரைச்சேர்ந்த (வெள்ளி) மலைப்பிரதேசத்தில், சித்தசன அம் க
ணையால், வரு = (எங்கள் தலைவிகு) மன்மதனுடைய அழகிய (மலா) அம்
புகளாலுண்டாகிய, நோயினை தீர்ப்பதற்கு = (காதலாகிய) பிணியை நீக்கு
வதற்கு, கரு காளம் புத்து அசனத்தர் = கருமையாகிய விடத்தைப் புதிய
உணவாக (உண்டருளிய) ஸ்ரீ பட்டினாயகருடைய, கொன்றை புரிவது இன்
றி = கொன்றைப்பூ மாலையை விரும்பி வாங்கி வருதலில்லாமல், தீங்கள்
தமர் = எங்களுடைய சுற்றுத்தாரர்கள், கத்து அசம துலைத்தார = சத்திக்கின்ற
ஆட்டைப்போக்கிலூர்கள், அது காக்குறுமோ = அச்செடிகை காதல் தோயை
நீக்குமோ? நீக்காதென்றபடி. (எ-று.)

திரிபு தோக்கி னகரம் மொழிக்கு முதலில் வந்தது.

தலைவனை விரும்பிய தலை புலம்பல் மெய்யினைத்தல் முதலிய செய
ல்களைக்கண்ட சுற்றத்தார் தெய்வங்களின் குறையெனக்கருதிப் பலியிடுதல்
முதலியவற்றை யறிந்து பாங்கி தனக்குட் சொல்லிக்கொளவது. (25)

பருதிக் குளம்பொலி பேரூ ரிறைவன் பாதாமபுயத்தைக்
கருதிக் குளம்பொலி கண்ணையென் தேத்துக காலமெலாங்
ருருதிக் குளம்பொலி சோறும்பட டாடையுங் கூடுமென்
வருதிக் குளம்பொலி யச்சிநதி யான்முததி வாய்க்குகெஞ்சே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே = மனமே! பருதி குளம் = பொலி = சூரிய தீர்த்தம் விளங்குகிற, பேரூர் இறைவன் = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஓடிப் பட்ட நாயகருடைய, பதம் அம்புயத்தை = பாத தாமரைகளை, கருதி = தியானஞ்செய்து, குளம் பொலி கண்ணும் = நெற்றிபிற்பொருந்திய கண்களையுடையவரே, என்று = என்று சொல்லி, ஏத்துக = துதிக்கக்கடவை, (இவ்வாறு துதிப்பவரையின்) காலம் எலாம் = எக்காலங்களிலும், குருதி குளம் பொலி சோறும் = செம்மையாகிய சர்க்கரை சேர்ந்த மிகுந்த அன்னமும், பட்டு ஆடையும் = பட்டு வஸ்திரமும், கூடும் = கிடைக்கும், நமன = இயமனானவன், வருதிக்கு = (உண்குகருமித்து) வருந்திசையை, உளம் பொலிய சிந்தியூன = மனதிலுண்டாமாறு நினைபான், முத்திவாய்க்கும் = மோக்கமுங்கிடைக்கும். (எ-று.)

(26)

நெஞ்சக் கரவொழித்தாதி புரிசனை நெஞ்சிருந்திச்
செஞ்சக் கரதடந் தோய்ந்துமெய் யன்பர் திரள்வணங்கி
யஞ்சக் கரமுந் தியானிப் பவர்கட் கறும்பவரோய்
விஞ்சக் கரக்கனி போலட்ட சித்தியு மேவிடுமே.

(இ-ள்.) ஆதிபுரி ஈசனை = ஆதிபுரியென்னுந் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டி நாதரை, நெஞ்சம் கரவு ஒழித்து = மனத்தின்கண்ணுண்டாகிய வஞ்சத்தை நீக்கி, நெஞ்ச இறுந்தி = மனத்தில் தியானித்து, செஞ்சக்கரம் தடம் தோய்ந்து = சிவந்த சக்கரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து, மெய் அன்பர் திரள்வணங்கி = உண்மைத்தொண்டர் கூட்டங்களைத் தொழுது, அஞ்ச அக்கரமும் = ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமகாமந்திரத்தையும், தியானிப்பவாகட்கு = மனத்தில் நினைப்பவர்களுக்கு, பவம் தோய் அறும் = பிறவிப்பிணி நீங்கும், (அஃதனறி) அட்டசித்தியும் = எண்வகை மகாசித்திகளும், விஞ்ச = மிகுதியாக, கரம் கனிபோல் = உள்ளங்கை (நெல்லிக்) கனிபோல, மேவிடும் = கைகூடும். (எ-று.)

ஆதிபுரிசனை—தீர்க்கசுந்தி, அக்கரமும்—உம்மை இறந்தது தழுவிய உயர்வு சிறப்பு, எண்வகைச்சித்திகளாவன—அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராந்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என இவை. (27)

செவிலித்தாயிரங்கல்.

மேவம் பரம்பணி தோலென் புணவு விடமுக்கைத்தல்
சேவம் பரமெய் சுடலையி லிந்தனம் விற்கை செயல்
பூவம்ப ரங்கம் பொடியாக்கு பேரைப் புராதனர்க்கு
நர்வமப் பங்குமக் கொண்டாளென் மையலென் நந்ததலே.

கலித் துறையுத்தரணிக்

(இ-ள்.) (மாந்தர்களை! மான், அந்தர் = (தருகவனத்த முனிவர்களைச் செய்த அபிசாரமாகத்தினின்றும் வந்த) மாணத்திருக்காத்திலுடையவரும், அத்தி முகன் தாதையார் = யானைமுது விநாயகத்தடவனுக்குப் பிதாவனவரும், பணி = குளிரத்த, மூல் = மேகத் தவழ்கின்ற, இமயம் மாள் = இமயமலையில் அவதரித்த மாணபோன்ற பார்வதி தேவியாரை, அத்தர் = வாழ்க்கத்திலுடையவரும், அத்தியை = எலும்பை, பெண் ஆக்கு = பெண்வடிவத்தைச் செய்தருளிய, காழிமன = சீகாழியில் அவதரித்த ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தர் மூர்த்திநாயனார், வாழ்த்து = (தேவாரப்பாக்களால்) துதிக்கின்ற, பொன் லிமானத்தா = பொன்னுலாகிய விமானத்தையுடையவரும், அ திருப்பேருத்தர் = அந்தத் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளியவருமாகிய ஸ்ரீ பட்டினாதருடைய, சீர்பதம் வந்திப்பிரேல் = அழகிய திருவடிகளை வணங்குவீர்களாயின், மரந்நததா = பெரிய (பாஞ்சீனனியமென்னும்) சங்கையுடையவரும், அத்தி துயில்வார்க்கு = (பாற்) கடலில் யோகந்திறை செய்பவருமாகிய திருமாலுக்கும், அரும்பதம் = (கிடைப்பதற்கு) அருமையாகிய மூத்தியுலகம், வாய்க்கும் = கிடைக்கும். (எ-று)

மாண்—உவமையாகுபெயர், திருமாலுக்கும்—உயர்வு சிறப்பும்மைவிசுரத்தாற்றெக்கது; பொன்=சுவர்னம், அழகு; விமானம் = சினகரம், கோவில். (30)

வாரியை வாரி யருந்திய மாமுனி வந்திறைஞ்சும்
காரியை வாரொபொழிற் பேரைய மாணிக்க வாசகர்க்கா
வோரியை வாவு பரியாக்கிப் பிட்டன் றுவநதனித்த
காரியை வானின்வைத தாயருள் வாயெற்குன் னற்பதமே.

(இ-ள்.) வாரியை = சமுத்திரத்தை, வாரி = அருந்திய = (விருத்திரகரணை கொல்லும் பொருடடுத தேவேந்திரன வேண்டத்தமது கையால்) முகந்துண்டருளிய, மாமுனி = பெருமையையுடைய அகத்திய முனிவர், வந்து இறைஞ்சும் = (எக்காலததும்) வந்து துதிக்கின்ற, கா இயை வாரி பொழிசு = மேகத்தவழ்கின்ற பெரிய சோலைகள் சூழ்ந்த, பேரை = திருப்பேரூரை (வசன்கும்) இடமாக உடையவரே! மாணிக்க வாசகர்க்கு, கூ = மாணிக்கவாசகரின நிமித்தமாக, ஓரியை = நரிகளை, வாவு பரியாக்கி = தாவகின்ற குதிரைகளாகச் செய்து, பிட்டு அனறு உவந்து அளித்த = பிட்டாகிய உணவை அக்காலத்து விரும்பி தேவரீருக்குத் தந்த, நாரியை = வந்தி தாச் சீயாரை, வானின் வைத்தாய் = ஸ்ரீ கைலாய பதவியில் (இருக்கும்படி வைத்தருளிய) ஸ்ரீ பட்டினாயகரே! எற்கு உன் தல் பதம் அருள்வாய் = ஏனைக்குத் தேவரீருடைய தல்ல பதவியைக் கொடுத்தருளீராக. (எ-று.)

திருப்பேரூர்

வான்—இ-வாருபெயர்; ஆ—ஆக என்னும் வினையெச்சம் ஈறு கெட்டுப் போய்த், (31)

நரைமா லறவிடை யானர சம்பல நாயகன்சீர்
விரைமா லறற்குமுன் மெல்லியல் பாகன் விரும்புமணித்
திரைமா லறற்பேரூங் காஞ்சியு வண்பிற வானெறியும்
புரைமா லறப்பத்துப் புன்பிறப் பும்மென் புரிந்திலனே.

(இ-ள்.) மால்=திருமாலானவர், புரை=குற்றமான, பத்து புல்பிறப்பு ம் = (மச்சம் முதலிய) பத்துப்புல்லிய பிறவிகளும், அற = நீங்கும் வண்ணம், நரைமால் அற விடையான் = வெண்மையாகிய பெரிய தரும விடப த்தையுடையவரும், அரசம்பல நாயகன் = அரசம்பல நாயகரும், சீர் = அழகிய, விரை=மணமுள்ள, மால்=மேகம்போலும், அறல் = கருமணல் போலும், குழல்=கூந்தலையுடைய, மெல் இயல் பாகன் = மெனமையாகிய சாயலையுடைய பார்வதி தேவியாரை வாமபாகத்திலுடையவருமாகிய ஸ்ரீ பட்டினாயகர், விரும்பு=விரும்புகின்ற, மணி = மணிகளையும், மால்=பழ மையாகிய, திரை அறல்=அலைகளையும் நீரையுமுடைய, பெருகாஞ்சியும = பெருமையுள்ள காஞ்சிமாததியையும், வண்பிறவா நெறியும் = வளமை யாகிய பிறவாநெறியெனனுந் திருப்பேரூரும், என = யாதுகாரணம் புரிந் திலன் விரும்பினான் இல்லை. (எ-று.)

காஞ்சி ததியில் மூழ்கவும் பிறவா நெறியைத் தரிசிக்கவும் விரும்பின னாகில் பத்துப்பிறப்பும் நீங்குமென்பது. மெல்லியல்—பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. மணி=அரதனம், அடகு; மகரம் —விரித்தல் விகாரம்; திருமால் பிறகு முனிவரால் பத்துப்பிறவி பிறகரு மாறு சபிக்கப்பட்டனா என்பதற்குப்பிரமாணம்.

† எடுத்தியம்பிய சைவமேயெவற் றுள்ளுமுத்தம மென்னில்
யாங்களுங்
கடுத்ததும்பிய கண்டாராடிக் கமலமன்றிவே நறிகிலோமெனிற
றெடுத்தாரைக்குமிச் சத்தியத்தினுற் றுயருழந்தாரீ நாகவல்வினை
மடுத்தவெம்பிறப் பொருபதெய்துக வழுவுபாதகக் குழிச்
யாயினாய்.

(32)

புரியங்க மாலை மதியெருக் கார்கொன்றை பொங்கரவு
வரியங்க மாலையர் பத்திபு ரீசர்மன் வாக்கரசர்
விரியங்க மாலை கொளல்போற் பிறவி வினையுமுத்து
திரியங்க மாலையன் சொன்மா லையுந்தஞ் செவிக்கொள்வரே.

(இ-ள்.) புரி=சங்கையும், அங்கம் மாலை = ஏலும்புமாலையும், மதி = சந்திரனும், எருக்கு = எருக்கும், ஆர் = ஆத்தியும், கொன்றை = கொன்றை மாலையும், பொங்கு அரவு = விளங்குகின்ற சர்ப்பமும், வரி = கட்டிய, அங்கம் மாலையர் = உறுப்புக்களையுடைய அந்திவானம்போலுந் திருமேனியையுடையவராகிய, பத்திபு, ஈசர் = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகர், வாக்கரசர் = திருநாவுக்கரச நாயனார் (திருவாய் மலர்ந்) தருளிய, விரி அங்கமாலை = விரிந்த திருவங்கமாலையென்னுந் தேவாரப்பாசுரத்தை, கொளல்போல் = (தமது) திருச்செவியிலேற்றுக் கொள்ளுதல்போல, பிறவி வினை உழந்து = பிறத்தலாகிய (தி) வினையில் வருந்தி, திரி = உலாவுகின்ற, அங்கம் மாலையன் = சரீரவாஞ்சையையுடைய யான், சொல்மாலையும் = (தமிழ்ச்சொற்களைத் தொடுத்துப்பாடுகின்றவிப்) பிரபந்தத்தையும், செவி கொள்வர் ஏ = தமது திருச்செவியில் ஏற்றுக்கொள்வரோ, ஏற்றுக்கொள்ளார். (எ-று.)

† பத்திபுரி யென்பது—பத்தியில்லாருமங்கு, வைத்த தங்கருமமுற்றவை கினுமவர்க்கும்பத்தி, மெத்துதலானும் பத்தி புரியென விளக்கஞ்சாலும். என்பதனாலறிக.

ஏ—எதிர்மறை. எருக்கு, ஆர், கொன்றை = முதலாகுபெயர்கள். (33)

செவிக்கணி வார்குழை யார்தில்லையந்தனர் சேர்ந்துதொழும்
புவிக்கணி யாயவண் பேரைப்பட் டீசர் புகழ்வன்றொண்டர்
கவிக்கணி முன்றிரு வாரூர்த் தெருவிரு கால்வருந்த
கவிக்கணி மாபர வைக்கே நடந்தனர் நள்ளிரவே.

(இ-ள்.) செவக்கு = திருச்செவிகளில், அணி = அணிந்த, வார்குழையார் = நீண்ட (சங்க) குண்டலமாகிய காதணியையுடையவரும், தில்லை அந்தணர் = சிதம்பரத்திலுள்ள பிராமணர் (மூவாயிரவரும்) சேர்ந்து தொழும் = (ஒருமித்துவந்து) கூடி வணங்கப்பெற்ற, புவிக்கு அணி ஆய = பூமிக்கு அலங்காரமாகிய, வண்பேரை பட்டீசர் = வண்மையுள்ள திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாதர், புசும் = (உலகத்தார்) புகழ்கின்ற, வன்றொண்டர்

† பேரூர்ப்புராணம் தலவிசேடப்படலம் 29.

== (வன்றெண்டர் என்னுங் காரணப்பெயர்பூண்ட) ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் (திருவாய்மலர்ந்தருளிய), கலிகண்ணி== (தேவாரமாகிய) திருப்பாசுரங் களைக்குறித்து, முன்==முற்காலத்தில், திருவாரூர் தெரு==திருவாரூரென் னு திருப்பதியின் வீதியில், இருகால் வருந்த==இரண்டு திருவடிகளும் நோ கும்படி, நவ்விகண்ணி மாபாவைக்கு==மான்போலுங்கண்களையுடையனா கிய அழகுள்ள பாவை நாச்சியாரிடத்து, நன் இரவு==நடு இராத்திரியில் தடந்தன்==துது சென்றனர் (இஃதென்ன வியப்பென்றபடி). (எ-று.)

பின் னுள்ள கணிகள் இரண்டும், நவியும்—இடைக்குறைகள்.

இருகால்—இருமுறையெனினுமாம்.

செவிக்கு, பாவைக்கு, இரண்டும் ஏழாம்வேற்றுமை மயக்கம். (34)

நண்ணிய வந்திகைப் பிட்டோ விருப்பேது நற்கவுரி
யுண்ணிய வந்தி விடுமுண வோவிம்ப ரும்பரெலாம்
எண்ணிய வந்திரு மாத்திண்ண னுரிடு மின்றசையோ
புண்ணிய வந்தி வண்பேரை நாத புகலெனக்கே.

(இ-ள்.) புண்ணிய==புண்ணியவடிவானவரே! அந்திவண்ண==மா லேக்காலத்துச் (செவ்வானம் போலுந் திருமேனியை) யுடையவரே! பே னாநாத==திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரே! நண்ணியவந் திகைபிட்டோ==பொருந்திய வந்தி நாச்சியார் கையால் (கொடுத்த) பிட்டாகியவுணவோ, நல்கவுரி==நல்ல கவுரியம்மையானவர், உண்ணிய== (தே வரீ) நண்ணும்படி, இடும்==படைத்த, உணவோ==திருவமுதோ, இம்பர்== இவ்வுலகத்தவரும், உம்பர்==சுவர்க்கவுலகத்தவரும், எல்லாம்==ஆகிய யாவ ரும், எண்ணிய==கருதிய, அந்திருமா==அழகிய ஞானச்செல்வத்தையும் மேன்மையுமுடைய, திண்ணனார்==திண்ணனாரென்னும்பிள்ளைத் திருநாம முடைய ஸ்ரீ கண்ணப்பநாயனார், இடும்==அருத்திய, இன் தசையோ==இனி மையாகிய ஆனோ, (இவைகளில்) விருப்பு எது==தேவரீருக்கு அன்பு எப்பொ ருளிடத்து, எனக்கு புகல்==எனக்குச்சொல்லுவீராக. (எ-று.)

அந்தில்—அசைநிலை, இம்பர், உம்பர்—இடவாகுபெயர்கள். ஓகாரம்— மூன்றாம்வினா, வணம்—இடைக்குறை, உண்ணிய—செய்யிய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

வந்தியாரது பிட்டுண்டருளியதும், கவுரியம்மையாரது அமுதுண்டருளியதும், திருவினையாடற்புராணம் மண்குமந்தபடலத்தானும், விருத்தகுமார பாலராஜபடலத்தானுமுணர்க. (35)

புகரானைத் தந்த மிறுத்தா னயனொடும் போற்றுறுசீர்த்
தகரானைத் தந்தருள் சிற்சபை நாதன் தவம்புரிவிண்
நகரானைத் தந்த மெனுநடங் காட்டி நனிபுரந்த
நிகரானைத் தந்தமிற் போற்றுமின் றீவினை நீங்குதற்கே.

(இ-ள்.) புகர் = புள்ளிகளையுடைய, ஆனைத்தந்தம் = (குவலையாபீடம்
என்னும்) யானையினுடைய கொம்புகளை, இறுத்தான் = முறித்த திருமால்,
அயனொடும் = பிரமனோடும், போற்றுறு = துதிக்கின்ற, சீர் = சிறப்பினையு
டைய, தகரானை = (நாரதமுனிவரது வேள்வியில் தோன்றிய) ஆட்டுக்கடா
வை வாகனமாகவுடைய முருகக்கடவுளை, தந்தருள் = பெற்றருளிய, சிற்ச
பைநாதன் = சிற்சபையென்னும் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டி
நாயகர், தவம்புரி = (தம்மைக்குறித்துத்) தவஞ்செய்த, விண் நகர் ஆனை =
தேவருலகத்திலுள்ள காமதேனுவுன்னுந் தெய்வப்பசுவை, தம் தம் எனு
ம் நடம் காட்டி = தம் தம் என்னும் (பரதவேறுபாடுடைய) திருநடனத்தை
த்தரிசிக்கச்செய்தருளி, நனிபுரந்த = மிக அக்காமதேனுவைக்காத்தருளிய,
நிகரானை = தமக்குத்தாமே யொப்புானவரை, (மானிடரே!) தம்மில் = நீங்
கள் ஒவ்வொருவரும், தீவினை நீங்குதற்கு = (உமது) கொடிய துன்பங்கள்
நீங்கும் பொருட்டாக, போற்றுமின் = துதிசெய்யுங்கள். (எ-று.)

முருகக்கடவுள் ஆட்டுக்கடாவை வாகனமாக உடையரென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

* அவர்புரிதவத்தினீராலன்றுதொட்டமலமுர்த்தி.

உவகையாலனையமேடமுர்ந்தன னூர்தியாக. எனவும்.

§ நாரதனோம்பியசெந்திக்கொடுத்த, திருகுபுரிகோட்டுத்தகர்
வருமதியோய்.

எனவும் கூறிய ஆன்றோர் செய்யுள்களாலுணர்க.

(36)

செவிலித்தாயிரங்கல்.

நீடும் பரவை துயின்மாலும் வேதனு நின்றிறைஞ்ச
ஆடும் பரவை யணிபேரை யீச வனங்கனம்பால்
வாடும் பரவை விழிநீ ருகுக்கு மலரிதழி

* காடும் பரவை யெனுமாதைக் காத்தரு ணம்பரனே.

* சுந்தரபுராணம் தகரேறுபடலம் 25.

§ கல்லாடம் கடவுள் வாழ்த்து முருகக்கடவுள் துதி.

(இ-ள்.) நீம்பரவை துயில்மாலும் வேதனும் = விசாலமாகிய (பாற்) கடலினிடத்து யோகநித்திரை செய்கின்ற திருமாலும் பிரமதேவனும், நின்று இறைஞ்சு = (தேவரீரது திருமுன்) நின்று வணங்க, ஆடும் = (வெள்ளியம்பலத்தின்கண்) திருநடனஞ்செய்தருள்கின்ற, பரவை அணி = கங்கையை (திருமுடியிற்) றரித்தருளிய, பேரை ஈசு = திருப்பேரூரினிடத்து எழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரே! நம்பரணை = எங்கள் கடவுளே! அனங்கன் = மன்மதனுடைய, அம்பால் வாடும் = மலர்க்கணிகளால் துன்பப்படுவான், பரவ ஐவிழிநீரெகுக்கும் = விசாலமான அழகையுடைய கண்களினின்றும், நீரைச்சிந்தவான், மலர் இதழிதாடும் = மலர்ந்த கொன்றைப்பூமலையை விரும்புவான், பர = பரணை, ஐ = கடவுளே, எனும் = என்று சொல்லுகின்ற, மூர்தை = (எங்கள்) பெண்ணை, காத்து அருள் = இரட்சித்தருள்வீராக.

(எ-று.)

வாடும், உகுக்கும், நாடும்—செய்யுமென் முற்றுகள்,

எனும்—செய்யுமென்னும் எச்சம்.

(37)

நம்பர் தரத்தவர் மங்கையர் கண்டத்து நான் பொலிய

வெம்பர் தரத்தவிடமுண்ட பேரை விமலரெழிற்

சம்பர் தரத்தர் புரமுன் றழித்திடச் சார்ந்தவந்நான்

அம்பர் தரத்த ரதந்திரு மாலு மகிலமுமே.

(இ-ள்.) நீம்பு அந்தரத்தவர் = விரும்புகின்ற சுவர்க்கவாசிகளாகிய தேவர்களுடைய, மங்கையர்கண்டத்து = மனைவியரது கழுத்தின்கண் அணிந்துள்ள, நான் = திருமங்கலியும், பொலிய = விளங்கும் வண்ணம், வெம்பு அந்தரத்தவெவ்விவ அந்த அச்சத்தையுடைய, விடம் உண்ட = (ஆலகாலமென்னும்) விஷத்தை யுண்டருளிய, பேரை விமலர் = திருப்பேரூரின்கண் எழுந்தருளிய களங்கமற்றவரும், எழில் சம்பந்தர் அத்தர் = அழகிய சம்பந்தமூர்த்திராயனருக்குப் பிராவாகிய ஸ்ரீ பட்டினாயகர், புரம் மூன்றும் = திரிபுரங்கையையும், அழித்திட = அழிக்கும்படி, சார்ந்த அந்நான் = அடைந்த அக்காலத்து, அம்பு அந்தரத்த இரதம் = கணையும் வெளியிடங்களிற் செல்கின்றதெனும், திருமாலும் அகிலமும் = விட்டுணுவும் பூமியுமாம். (எ-று.)

அந்தரம்—மெலித்தல் விகாரம்.

மூன்றும்—முற்றும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது.

விட்டுணு—சிவபெருமானுக்கு அம்பாகியது.

(38)

†. போகம்மீனற்புண்ணியனெய்தகணையேபோல்.

என்றதனாலறிக.

தலைவன் பாகனோடுனாத்தல்.

அகிலார வார மெறிகாஞ்சிப் பேரை யான்வரையின்
முகிலார வாரத்தை நந்தேர் வரவென முன்னியெழின்
நகிலார வாரக் குழனோக்கு காலையி னும்விரைந்து
புகிலார வார முறும்வல வாவிடு பொன்வையமே.

(இ-ள்.) அகில் ஆர் ஆரம் ஏறி = அகிலும் ஆத்தியும் அந்தச் சந்தன
மரங்கனையும் (வீசி) பெறிகின்ற, காஞ்சி = காஞ்சிமா ததியையுடைய, பே
லா ஆரன் = திருப்பேரூரின் கண் உள்ள ஸ்ரீ பட்டினாயகர், வராயின் = தக்கி
ணகயிலாயத்திலுள்ள, முகில் = மேகங்களுடைய, ஆரவாரத்தை = முழக்கத்
தை, எழில் = அழகிய, நகில் = தனங்களில், ஆரம் = சந்தனமணிந்த, வார்
குழல் = நீண்ட கூந்தலையுடைய தலைவி, நம் தேர் வரவு என முன்னி = நம்
முடைய தேரின் வருகைபெற்று நினைத்து, நோக்கு காலையில் = (புரம் போ
ந்து) பார்க்குங்காலத்தில், நாம் விரைந்து புகில் = நாம் முடிசெய்தவோ
மாயின், ஆரம் ஆர உறும் = விருப்பம் மிகவும் அடைவான், (ஆகையால்)
பொன்வையம் = பொற்றேரை, வலவா = தேர்ப்பாகனே! வீடு = (நீ விரை
விற) செலுத்துவாயாக. (எ-று.)

பொன்வையம்—அழகிய தேர் எனினுமாம். வார—அ சாரியை. குழல்
—விரைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (39)

வையம் பரவை மறைபரி யாவம் வயங்கிரதம்
வையம் பரவை யணைமான் மனைவி வளர்மலைப்பா
வையம் பரவை மதிபூண் செவிக்கொளல் வண்டமிழக்கோ
வையம் பரவைக்கண் தோம் பரம்புர வானவர்க்கே.

(இ-ள்.) அம் = அழகிய, பரவைகண் = பரவை நாச்சியாரிடத்து, தூது
ஆம் = (ஸ்ரீ சந்தரமுர்த்தினாயனார் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி) தூதாக (இருமு
றை) சென்றருளிய, பரம் புரம் வானவர்க்கு = பரம்புரமென்னும் திருப்
பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகருக்கு, மறைபரி = வேதங்கன் குதி
ரையாம், பரவை ஆவம் = (நிநுப்பாற்) கடல் அம்புப் புட்டினாம், வையம்
வயங்கு இரதம் = பூமி விளங்குகின்றதேராம், அரவை = சேடென்னும்
பாம்பை, அணைமால் = மெத்தையாகச் சேர்ந்த திருமால், வை அம்பு =
கூர்மையான கணையாம், வளர்மலை பாவை = உயர்ந்த (இமய)மலையில் அவ
தரித்த பிரதிமைபோன்ற பார்வதி தேவியார், மனைவி = நாயகியாம், அம் =
கங்கையும், பரவு(யாவரும்) புகழ்கின்ற, ஐ = அழகிய, மதி = சந்திரனும்

பூண் = ஆபரணங்களாகும், செவிகொளல் = (தமது திருச்) செவிகளாற் (கேட்டு உட்கொள்ளுதல், வன் = வளமையான, தமிழ்கோவை = (புரி சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் முதலிய மெய்யடியர்கள் செய்தருளிய தேவார திருவாசகங்கள் முதலாகிய) தமிழ்ப்பாக்களாம். (எ-று.)

பாவை—உவமையாகுபெயர். இச்செய்யுள் எதிர்நிரனிறைப்பொருள் கோள். (40)

வானத்த னம்புய மெட்டாற் கெட்டாதவன் மாமறைசொன்
ஞானத்த னம்புவிச் செஞ்சடை யானல் மாரரசங்
கானத்த னம்புயச் சேவடி நானுங் கருதுகபுன்
மானத் தனம்புவி மேலாசை கொண்ட மடநெஞ்சமே.

(இ-ள்.) புல் மானம் = அற்பமான அகங்காரமுள்ள, தனம்புவிமேல் ஆசைகொண்ட = பொருளிடத்தும் பூமியினிடத்தும் விருப்பங்கொண்ட, மடம் நெஞ்சமே = அறியாமையையுடைய மனமே! வால் நத்தன் = வெண்மையாகிய சங்கத்தையுடைய திருமாலுக்கும், அர் = அழகிய, புயம் எட்டான் கு = எட்டுத்தோள்களையுடைய பிரமனுக்கும், எட்டாதவன் = (வராகமாகவும் அன்னமாகவும் திருவடியையும் திருமுடியையுந்தேட) அகப்படாதவரும், மாமறை சொல் ஞானத்தன் = மகத்தாகிய (இருக்கு முதலாகிய) வேதங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அறிவுடையவரும், அம்புவி செஞ்சடையான் = சந்திரனையணிந்த சிவந்த சடையையுடையவரும், நலம் ஆர் அரசம் கானத்தன் = அழகு நிறைந்த போதிக்கானமென்னும் திருப்பேரூரை வாசஸ்தானமாகவுடையவருமாகிய புரி பட்டிநாயகரது, சே அடி நானும் கருதுக = செம்மையாகிய திருவடிகளை எக்காலமுந் தியானிக்கக்கூடவை. தியானிப்பின் வீட்டின்பம் பெறுவை என்பதெஞ்சிநின்றது. (எ-று.) (41)

மடக்கொடி யாரு மகாரும் புவியும் வளர்நீதியும்
விடக்கொடி யாருற வுஞ்சத மல்ல விளங்குறுகுக்
குடக்கொடி யாருயர் தாதைக் கடிமை கொடுபுலமைந்
தடக்கொடி யாருனைப் போல்வார்தென் பேரை யடை
மனமே.

(இ-ள்.) மனமே = நெஞ்சமே! மடம் கொடியாரும் = அறியாமைக்குணத்தையுடைய கொடிபோன்ற மகளிரும், மகாரும் = பிள்ளைகளும், புவியும் = பூமியும், வளர்நீதியும் = மிகுந்த பொருள்களும், விடம் கொடியார் உறவும் = நஞ்சுபோன்ற தீயாருடைய நட்பும், சதம் அல்ல = நிலையுடை

மையன்று, (மற்றியாது நிலைமையெனின்) விளங்குதல் பிரகாசிக்கின்ற, சூர்தும் கொடியார் = கோழிக்கொடியையுடைய முருகக்கடவுளது, உயர் = மேன்மையாய்வு, தாதைக்கு = பிதாவாகிய ஸ்ரீ பட்டிதாயகருக்கு, அடிமைகொடு = அடிமைத்தன்மை பெற்று, புலம் ஐந்து அடக்கு = (சுவை முதலாகிய பஞ்சப்பலங்களையும், (இந்திரியங்களின்வழியே செல்லவிடாமல் உள்குள்ளே) ஒடுக்கு, ஒடி = அவற்றை முறித்துவிடு, தென்பேரை அடை = அழகிய திருப்பேரூரைச்சென்று சேர்வாயாக (சேரின்) உணைப்போல்வார்யார் = உண்ணப்போன்றவர்கள் யாவர் (ஒருவருயில்லை). இவைகளே நிலைமையாம் என்பதென்கிறின்றது. (எ-று.)

* மடமை—பெண்களின் குணம் நான்கனுள்ளொன்று, கொடு—இடைக்குறை. (42)

முருகக்கடவுள் கோழிக்கொடியையுடையரென்பது

† அக்கணமெம்பிரான்றனருளினுலுணர்வுசான்ற
சூர்துருவைவெனக்கிக்கடிதனீகொடியேயாகி
மிக்குயர்நமதுதேரின்மேவினையார்த்தியென்னத்
தக்கதேபணியிதென்னுவெழுந்ததமிழ்த்துவின்மேல்.

‡ போழ்பாடக்கிடந்தவொருபங்கெழுந்து
மின்னன்மாண்டகவிரலர்பூத்த
சென்னிவாரணக்கொடும்பகையாகித்
தேவர்மெய்ப்பனிப்புறவான்மிடையுடுத்திள்
பொரியிற்கொறிப்பப்பிரிந்தபொருணாடித்
தாமரைபழித்தகைமுங்கமைத்தோய்.

என்பவைகளாலுணர்க.

கலைமான் வினாத்தல்.

மனக்கலை மாத்தழல் சேரிழு தாக்கி வலிந்தெனையாள்
வனக்கலை மாமதி சூடுகல் யாண புரம்மலைவாழ்
கனக்கலை மாணிழை மென்முலை யீருங்கள் கண்பொருவு
பினக்கலை மாடுனன்று வந்ததுண்டாகிற் புகலுவினே.

† கந்தபுராணம் சூரபன்மன் வதைப்படலம் 497.

‡ கல்லாடம் பாயிரம் 2.

(இ-ள.) மனம்கல்லை = (எனது) மனமாகிய (கருங்) கல்லை, மாசுழல்
சேர் இழுதாக்கி = மிகுந்தமெருப்பையடைந்த நெய்போல் உருகச்செய்து,
வலிந்த எனை ஆள் = (வேறுசமயங்களிற் செல்லவிடாமல்) தடுத்து என்
னை அடிமை கொண்ட, வனம் கலைமாமதி குடும் = அழகிய கலைகளையுடைய
சிறந்த சந்திரனைத் (திருமுடியிற்கூடிய), கலியாண புரர் = கலியாணபுரமெ
னனும் திருப்பேரூரை (வசிக்கும் இடமாக) உடைய ஸ்ரீ பட்டிநாயகரது,
மலைவாழ் = வெள்ளிமலையினிடத்து வாழ்கின்ற, சுளம்கலை = சீர்மையுள்ள
ஆடையும், மாண் இழை = மாட்சிமையுள்ள ஆபரணங்களும் அணிந்த, மெல்
முலையீர் = மென்மையான தனங்களை யுடைய பெண்களை! உங்கள் கண்
பொருவு = உங்களுடைய விழிகளையொத்த, புனம் கலைமான் ஒன்று = (தினை
க்) கொல்லைகளிற் (சஞ்சரிக்கின்ற) ஒரு கலைமான், வந்தது உண்டாகில் = வந்
தது உளதானால், புகலுவீர் = சொல்லுங்கள். (எ-று.)

கலை—இடைக்குறை.

(43)

புக்கத் தரத்த ரபயமென் றேதொழப் போற்றுவன்னஞ்
சக்கத் தரத்த ரரும்புனத் தேவள்ளி யார்தருமின்
பக்கத் தரத்தரம் பட்டி புரீசர் பதமடைந்தேந்
துக்கத் தரத்தரச் சன்மவன் னோயிடைத் தோற்றிலமே.

(இ-ள.) அந்தரத்தர் = ஆகாயவாசிகளாகிய (பிரமன் முதலிய) தேவர்
கள், அபயம் என்று = (நாங்கள் தேவரீருடைய) அடைக்கலம் என்று சொ
ல்லி, புக்கு தொழ = தமது திருமுன்வந்து (தோத்திரஞ்செய்து) வணங்க,
போற்று = (அவர்களைக்) காத்தருளிய, வல் நஞ்சம் கந்தரத்தர் = வன்மை
யாகியவிடத்தை (அறிகுறியாக வைத்த) ஸ்ரீ கண்டத்தையுடையவரும், அரு
புனத்து = மேன்மையாகிய (தினைக்கொல்லையில்), வள்ளியார் தருப் = வள்
ளியம்மையாரால் கொடுக்கப்பட்ட, இன்பம் கந்தர் அத்தர் = ஈகத்தையு
டைய முருகக்கடவுளின் பிதாவானவரும், அம் = அழகிய, பட்டி புரீசர் =
பட்டிபுரியென்னும் திருப்பேரூரின் கண் எழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டிநாதரது,
பதம் அடைந்தேம் = திருவடிகளைச் சேர்ந்தோம், துக்கம் தரு அ தரம் =
(ஆகையால்) தன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற அந்த அச்சமுள்ள, சன்மம் வல்
நோயிடை = பிறவியாகிய வலிய பிணிபிணிடத்து, தோற்றிலம் = உதிக்க
மாட்டோம். (எ-று.)

சிவபெருமான் விடத்தைக் கண்டத்தில் வைத்துள்ளாரென்பதற்குப் பிர
மாணம்.

* மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர்கள் கண்களிப்ப மன்றுளாடும்

நாயகன் கண்டங் கறுத்தன்றே பொன்னுலகை நல்கிற்றம்மா.

(44)

தழை விருப்புரைத்கல்.

தோடணி வார்செவிப் பேரைப் பிரான்றுணைத் தாண்மலரைச்
சூடணி வான்றுதி சொல்வெற்ப நீதந்த தொல்லரசங்
காடணி வாகத் தழைவாங்கிப் போர்த்துக் களித்தரைத்து
நீடணி வார்துய மின்பூச வுண்ண நினைத்தனளே.

(இ-ள்.) வெற்ப=வெள்ளிமலைப் பிரதேசத்தையுடைய தலைவனே! நீ
தந்த=நீகொடுத்த, தெர்ல் அரசம் காடு=பழமையாகிய வரசங்கானிலு
ண்டாகிய, அணி வாரு=பெருமையும் அழகுமுள்ள, அ தழை=அந்தத்த
ழையை, நீடு=மிகுந்த, அணி=ஆபரணங்களும், வார்=இரவிக்கையுமணி
ந்த, குயம்பின்=சனங்களுையுடைய மின்போன்ற (எங்கள்) தலைவியானவள்,
வாங்கி=(யான் கொடுக்க) வாங்கி, போர்த்து=(உடம்பில்) மூடி, களி
த்து=மனமுவந்து, அரைத்து=(பிண்கல்லில்) அரைத்து, பூச=(உடம்
பிற்)பூசவும், உண்ண=(வாயி) னருந்தவும், நினைத்தனள்=எண்ணினள்,
(ஆதவின்) தோடு அணி=(சங்க) குண்டலத்தையணிந்த, வார்செவி=
நீண்ட (திருச் செவிகளையுடைய, பேரைபிரான்=திருப்பேரூரிலெழுந்தரு
ளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகருடைய, துணைமலர்தாள்=இரண்டுதாமரைமலர்போ
லுந்திருவடிகளை, சூடு=உன்முடிமேல் தரித்துக்கொள், அணி=(மலர்க
ளால்) அலங்காரஞ்செய், வான்துதிசொல்=மேலாகிய தோத்திரங்களைச்
சொல்லுவாயாக. (எ-று.) மின்=உவமையாகுபெயர்.

தழைவிருப் புரைத்கல் என்பது—நீ கொடுத்த தழையை தலைவி ஏற்
றுக்கொண்டு செய்யாதன வில்லையென்பாங்கி தலைவனிடங்கூறல். (45)

நினையா தவரை நினையார் நினைப்பவர் நெஞ்சகமாம்
மனையா தவரை நிகர்ப்பார் பரம்புரர் மாணிதனைத்
தனையா தவரையொப் பாயஞ்ச லென்றவற் சார்ந்தவந்த
கனையா தவரையென் றேயுதைத்தா ரெங்கள் கண்ணுதலே.

(இ-ள்.) பரம்புரர்=பரம்புரமென்னுந் திருப்பேரூரையுடையவரும்,
எங்கள் கண்ணுதல்=தெற்றிக்கண்ணையுடையருமாகிய எங்கள் ஸ்ரீ பட்டி
நாயகர், நினையாதவரை நினையார்=(தம்மைச்) சிந்தியாதவரைப் (பிறவி

*சிதம்பரஞ் செய்துட் கோவை 49.

யினின்றங்காக்கக்) கருதார், நினைப்பவர் நெஞ்சு அகம் ஆர் = சித்திப்பவரது மனமாகிய, மனை = வீட்டில், ஆதவரை நிகர்ப்பார் = (அஞ்ஞான இருளை நீக்கலால்) சூரியனா ஒத்து விளங்குவார், மாணிதனை = (தம்மைப் பூசித்) பிரமசாரியாகிய மார்க்கண்டேய முனிவரை, தனையா = குழந்தையே! தவ னாஒப்பாய் = முனிவர்களை யொப்பாவாய், அஞ்சல் என்ற = பயப்படாதே என்று சொல்லி, அவன் சார்ந்த = அம்மார்க்கண்டேயமுனிவரைக் (கொல் லும்பொருட்டு) வந்த, அந்தகனை = இயமனை, ஆத = அறிவில்லாதவனே, வரை என்று = (நீ உயிர்) நீங்கக்கடவையென்று, உதைத்தார் = (தமது திரு வடியால்) உதைத்து வீழ்த்தினார். (எ-று.)

அவன் + சார்ந்த = அவற்சார்ந்த: இயல்பின் விகாரமாயிற்று.

அடைந்தோர்கட்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுத்தலால் பரம்புரமெனப் பட்டது.

மார்க்கண்டேய முனிவருக்காக இயமனை உதைத்தாரென்பது:—

* மட்டுலாமலர்கொண்டடி யிணைவணங்கு மாணிதன்மேன்மதியாதே கட்டுவான்வந்தகாலனை மாளக்காலினு லாருயிர்செகுத்த, சிட்டனே.

என்ற ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாக்கானும்.

† மதுமலர்பறித்துத்திருவடி நிறைத்த
கான்மறைப்பாலனைநலிந்துயிரகவருங்
காலனைக்காய்ந்தகாலினன்.

என்ற கல்லாடர் திருவாக்கா னுமுணர்க.

(46)

கிள்ளைவிடுதூது.

கணையாக மாலை யுடையார்தென் பேரைக் கடவுளருக்
கிணையாக மாலை வரமாரன் பூங்கனை யெய்யகைந்து
பணையாக மாலை முலைபடும் பாட்டைப் பகர்ந்துவரத்
துணையாக மாலைக் கிளியீர்சொல் விரெங்க டோன்றலுக்கே.

(இ-ள்.) மாலை கிளியீர் = (கண்டத்தின் கண்) வரியையுடைய கிளிக ளே! கிணை ஆக = அம்பாக, மாலை உடையார் = திருமாலையுடையவரும், தென்பேரைகடவுளருக்கு = அழகிய திருப்பேரூரை யுடையவருமாகிய ஸ்ரீ பட்டினாயகருக்கு, இணை ஆக = சமானமாக, மாலை வர = செல்வானம்

* திருவடமுல்லை வாய்த்தேவாரம் 9.

† கல்லாடம் 56.

வாராநிற்க, மாரன் = மன்மதன், பூகணை எய்ய = மலரம்புகளைப் பிரயோகிக்க, நைந்து = (அவைகளால்) வருந்தி, ஆகம் மாலை பணை முலை = மார்பில் மாலையை யணிந்த பெருத்த தனங்களைபுடைய யான், படும் பாட்டை = அடைகின்ற வருத்தத்தை, எங்கள் தோன்றலுக்கு = எங்கள் தலைவருக்கு, துணை ஆகவரசொல்லீர் = என் (உயிருக்குத்) துணையாக வரும்படி சொல்லுங்கள். (எ-று.)

முலை—இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இஃது † ‘ஒருமையிற் பன்மையும்’ என்றவிதியால் தன்மையில் படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதி.

“சாத்தன்றாயிவை செய்வலோ என்றற்போல.”

ஆக—என்னும் எச்சித்தை இறந்தகால வினையெச்சமாகக்கொண்டு நீ துணையாகி எனக்கொள்ளினுமாம். (47)

கேதார மாப்பதி யார்மரு தூரர் கிளருலகுக்
காதார மானவர் பேரூ ரிறைவ ரடியருன்னுக்
தாதார மாமலர்ச் சேவடியே யென்றுத் தாழ்வதல்லாம்
போதார மாதவர் முன்னாய தேவரைப் போற்றிலமே.

(இ-ள்.) கேதாரம் மாபதியார் = திருக்கேதாரம் என்னும் சிறந்த திருப்பதியையுடையவரும், மருதூரர் = திருவிடைமருதூரையுடையவரும், கிளர் உலகுக்கு = விளங்குகின்ற (எவ்) வுலகங்கட்கும், ஆதாரம் ஆனவர் = ஆதாரமானவரும், பேரூர் இறைவர் = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளியவரும் ஆகிய ஸ்ரீ பட்டநாயகரது, அடியர் உன்னும் = அடியார்கள் தியானிக்கின்ற, தாது ஆர் = மகரந்தம் நிறைந்த, அம் = அழகிய, மா மலர் = வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்போன்ற, சே அடியே = சிவந்த திருவடிகளையே, என்றும் = எங்காலமும், தாழ்வது அல்லால் = பணிவதல்லாமல், போதார = (நாமரை) மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவரும், அ மாதவர் = அந்த திருமகள் கொழுநராகிய விட்டினுவும், முன் ஆய = முதலாகிய, தேவரை = தேவர்களை, போற்றிலம் = (ஒருபொருளாகத்) துதிக்கமாட்டோம். (எ-று.)

ஏ—இரண்டில் முன்னது பிரிநிலையோடு தேற்றம்; பின்னது அசைநிலை.

திருக்கேதாரம் — வடநாட்டிலுள்ள திருப்பதிகள் ஐந்தனுள்ளொன்று, திருவிடைமருதூர்—சோழநாட்டிலுள்ள நூற்றிருபத்தேழு திருப்பதிகளுள் ஒன்று. (48)

போனக மாக விடமுண்ட போத புரேசனெல்லாந்
தானக மாக வுளானெனல் யாவர்க்குஞ் சாற்றிடுமான்
மீனக மாகக் கொடிக்கை தவன்கையின் வேத்திரமும்
வானக மாகண் டலன்சேய்த் தனஞ்சயன் வல்விலுபே

(இ-ள்.) விடம் = ஆலகாலவிடத்தை, போனகம் ஆக உண்ட = உண
வாகவருந்திய, போதபுரம் ஈசன் = போதபுரமாகிய திருப்பேரூரிலெழுந்த
ருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகர், எல்லாம் = எப்பொருள்களையும், தான் = தானே,
அகம் ஆக உள்ளான் = தன்னிடத்ததாகவுள்ளவர், எனல் = என்று (வேதங்க
ள்) சொல்வதை, யாவர்க்கும் = எவ்வகையினோர்க்கும், மீன் அகம் = மீன்
வடிவைத்தன்னுள் (எழுதப்பட்ட) மாகம் கொடி = ஆகாயம் வரையில் உய
ர்த்திய கொடியையுடைய, கைதவன் = பாண்டியனது, கையின் வேத்திர
மும் = கையின்கண்ணுள்ள (பொற்) பிரப்பும், வான் நகு அம் = சுவர்க்க
லோகத்தில் விளங்குகின்ற அழகிய, ஆகண்டலன்சேய் = இத்திரனுடைய
பிள்ளையாகிய, தனஞ்சயன் = அருச்சுனனுடைய, வல்விலுமும் = வலிமை
யுள்ள வல்லும், சாற்றிடும் = அறிவிக்கும். (எ-று.)

புரேசன்—குணசந்தி. விலும்—இடைக்குறை.

எப்பொருளும் தானேயன்றி வேறில்லையென்பது பாண்டியன் கைப்பி
ரம்பும் அருச்சுனனது விலுமும் உணர்த்தியதென்பதை

* கோமகனடிக்கவவனடிவாங்கி

யெவ்வுயிரெவ்வுலகெத்தறைக்கெல்லாம்

அவ்வடி கொடுத்தவருணிறைநாயகன்.

என்ற கல்லாடத்தானும்.

மகாபாரதம் அருச்சுனன் தவநிலைச்சுருக்கத்தானும் உணர்க.

யாவர்க்கும் என்றதன் உபலக்ஷணத்தினால் அஃறிணைப்பொருள்கள்
எவற்றிற்குங் கொள்ளப்படும். (49)

வல்லிக் குவளை முலைமொழி கந்தரம் வாள்விழியம்

வல்லிக் குவளை முகமதி வாய்துகிர் வாய்க்த வெங்கள்

வல்லிக் குவளை முதற்கொண்ட யாவும் வழங்கிலர்மா

வல்லிக் குவளை முதுபேரை வெள்ளி வரையிறையே.

(இ-ள்.) வல்முலை = சூதாடுகருவிபோன்ற தனங்கனும், இக்குமொழி = கருமபு(போலுமினிய) சொல்லும், வளைகந்தரர் = சங்கு(பாலும்) கழுத்தும், அம் வல்லி குவளை = அழகிய கொடியின்கண்ணுள்ள நீலமலர் (போன்ற), வாள்விழி = ஒளிப்பாருந்திய கண்களும், மதிமுகம் = சந்திரன் போன்ற வதனமும், துகிர்வாய் = பவளம்போன்ற வாயும், வாப்பந்த = பொருந்திய, எங்கள் வல்லிக்கு = எங்கள் பெண்ணுக்கு, மா = பெரிய, வல் = வலிய, இ கு = இந்தப்பூயிலுள்ளோர், வளை = சூழ்கின்ற, வெள்ளி வளை = வெள்ளிமலையைத் (தன்னிடத்துக்கொண்ட), முது பேரை இறை = பழகையாகிய திருப்பேருளின்கண் எழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டநாயகர், கொண்ட வளை முதல் யாவும் = (கை) வளை முதலாகக்கவர்ந்த (பொருள்கள்) எல்லாம் வழங்கிலர் = கொடுத்தனரில்லை. (எ-று.)

முதலாகிய என்றது—வ்ணைய அணிமுதலியன. கு—இடவாகுபெயர். இச்செய்யுள் முறைநிரலிறைப்பொருள்கோள். (50)

வரைச்சங் கரியை யிடத்துவைத் தார்வரை யேந்தியகார்
புரைச்சங் கரியை வலத்துவைத் தார்புக ழார்ந்தவண்ம
துரைச்சங் கரிக்கு வயற்பேரை நாதர் துணையடியை
யுரைச்சங் கரிப்பர் ஈந்திவினை யாவும் துண்மைநெஞ்சே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே = மனமே ! வரைச்சங்கரியை = (இமய)மலையில் அவதரித்தருளிய பார்வதி தேவியை, இடத்துவைத்தார் = வாமபாகத்தில் வைத்தவரும், வரை ஏந்திய = (பசுக்களையும் ஆயர்களையும் காப்பது காரணமாகக் கோவார்த்தனம் என்னும்) மலையைக் (குடை) யாகத்தாங்கிய, கார் புரை சங்கு அரியை = (நீருண்ட) மேகத்தையொத்த சங்கையுடைய விட்டுணவை, வலத்து வைத்தார் = வலது பாகத்தில் வைத்தவரும், புகழ் ஆர்ந்த = கீர்த்தி நிறைந்த, வண் மதுரை சங்கர் = (பல) வளப்பங்களுடைய மதுரையின் கண்ணுள்ள (தமிழ்ச்) சங்கத்திற்குத் தலைவரும், இக்கு வயல் = கரும்புகள் நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த, பேரை நாதர் = திருப்பேருளின்கண் எழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டநாயகரது, துணை அடியை = இரண்டு திருவடித்தாமகங்களையும், உரை = (நீ புகழ்ந்து) பாடுவாயாக. (அவ்வாறு பாடினல்) நம் தீவினையாவும் = நமது (முற்பிறப்பிலுண்டாகிய) தீமையாகிய வினையெல்லாம், சங்கரிப்பார் = அழித்துவிடுவார், இது உண்மை = இஃது மெய்மையாம். (எ-று.)

இடப்பால் அரியை என்று கூறினும் தேவியை இடப்பால் வைத்த காலத்து விட்டுணவை வலப்பால் வைத்தவர் என்க.

கார்—பண்பாகுபெயர், உரை—என்னுள் முன்னிலை வினைமுற்றின் முன் வல்லினம் எதுகைநோக்கி மிகுந்தது. (51)

நெஞ்சக் கரவரித் தாருளத் தென்று நிலவுபர
செஞ்சக் கரவரி தாமுந்தென் பேரைச் சிவசங்கர
பஞ்சக் கரவரி யானையத் தாவுயிர் போம்பகல்யான்
அஞ்சக் கரவரி தாமனு வோத வருளுகவே.

(இ-ள்.) நெஞ்சம் கரவு அரித்தார் உளத்து = மனத்தின்கண்ணுள்ள வஞ்சத்தை நீக்கிய (மெய்யடியார்களுடைய) உள்ளத்தின்கண், என்றும் நிலவுபர = எங்காலத்தும் விளங்குகின்ற மேலானவரே! செம் சக்கரம் = சிவந்த (சதரிசனம் என்னும்) சக்கரத்தை யுடைய; அரிதாமும் = விட்டுணுவானவர் வணங்குகின்ற, தென் பேரை சிவ = அழகிய திருப்பேரூரின்கண் எழுந்தருளிய மங்களமானவரே! சங்கர = (விரும்பிய ஆன்மாக்களுக்குச்) சுகத்தைச் செய்பவரே! பஞ்சக்கரம் அரி ஆனை அத்தர = ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய ஒளிபொருந்திய யானைமுக விநாயகக்கடவுளுக்குப் பிதாவானவரே! உயிர் போம் பகல் = (எனக்கு உடலைவிட்டு) உயிர் நீங்குங்காலத்தில், யான் = எளியேனாகிய தான், அரிது ஆம் (யாவர்க்கும்) கிடைப்பதற்கருமையாகிய, அஞ்ச அக்கரம் மனு = பரீ பஞ்சாக்கர மகாமந்திரத்தை, ஓச அருளுக = செய்க்கும் வண்ணம் கிருபை செய்வாயாக. (எ-று.)

ஐந்த—அஞ்சென்றயது முழுப்போலி.

(52)

அருநாக வன்சினை மீதேறி நாக மமரருறை
தருநாக வண்மை தனைநோக்கு பேரைத் தனிமுதல்வன்
பருநாக வல்லி மரகத வல்லிதன் பாகனுயர்
திருநாக வண்ணலை நாமஞ்சொல் வீர்கதி சேர்தரற்கே.

(இ-ள்.) நாகம் = குரங்குகளானவை, அரு நாகம் வல் சினை மீது = (தங்களாலும்) ஏறுதற்கு அருமையாகிய புண்ணைமரங்களின் வலியகிளைகளின்மேல், ஏறி=ஏறி, அமரர் உறை தரு = தேவர்கள் வசிக்கின்ற, நாகம் வண்மையை = அமராவதிப் பட்டணத்தின் வளப்பத்தை, நோக்கு = பார்க்கின்ற, பேரை = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய, தனி = ஒப்பற்ற, முதல்வன் = எத்தேவர்கட்கும் தலைவரானவரும், பருநாகம் வல்லி = பெருமை பொருந்திய (இமய) மலையிலவதரித்த கொடிபோன்ற, மரகதவல்லி = மரகதவல்லியை, தன்பாகன் = தமது வாமபாகத்திலுடையவரும், உயர் திருநாகம் அண்ணல் ஐ = மேன்மையாகிய வழகியயானைமுக விநாயகக்கடவுளுக்குப் பிதாவுமா

கிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகருடைய, நாமம் = (ஆயிரந்) திருநாமங்களையும், கதி
சேர்தரற்கு (நீவிர்) பேரின்ப பதவியடைதற் பொருட்டு, சொல்வீர் = துதிச்
கக்கடவீர். (எ-று.)

உறைதரு—தரு துணைவினை.

நாமம்—ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர மகாமந்திரமெனினுமாம், தன்—இரண்டும்
சாரியைகள். (53)

சேர்ந்தாரைக் கொல்லியங் கையும் தினகரன் பல்லுஞ்செற்றார்
தேர்ந்தாரைக் கொல்லியன் போற்றும்பெம் மானறுஞ் செவ்விதழி
வீர்த்தாரைக் கொல்லியற் றேராரும் பேரை யிறைவாடி
கேர்ந்தாரைக் கொல்லிய வாரா னமனென்று நிச்சயமே.

(இ-ள்.) சேர்ந்தாரைக் கொல்லி அங் கையும் = அக்கினிதேவனுடைய
அழகிய கைகளையும், தினகரன்பல்லும் = சூரியதேவனுடைய பற்களையும்,
செற்றார் = அழித்தவரும், ஐ ஆர் = அழகுபொருந்திய, கொல்லியன் தேர்
ந்து = கொல்லிமலையைத் (தனதாகவுடைய) சேரராஜன் ஆராய்ந்து, போற்
றும் = வணங்குகின்ற, பெம்மான் = பெருமானும், நறும் = மணமுள்ள,
செவ் இதழி ஈரம் தார் ஐ = செவ்வையாகிய கொன்றைமலராலாகிய குளி
ரந்தமாலையையுடைய கடவுளும், கொல் இயல் தேர் ஆரும் = கொல்லஹற்
செய்யப்பட்ட இரதங்கள் நிறைந்த, பேரை இறைவர் அடி = திருப்பேரூரி
லெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகருடைய திருவடிகளை, தேர்ந்தாரை = விரு
ம்பியடைந்தவர்களை, நமன் = இயமன், கொல்லிய = கொல்லுமானு, என
றும் வாரான = எக்காலத்தும் வரமாட்டான், நிச்சயம் = (இஃது) உண்மை.
(எ-று.) ஈரம்—கடைக்குறை. இ—விசுதி வினைமுதற்பொருளில் வந்தது.

உம்—முற்று. சேர்ந்தாரைக்கொல்லி—காரணப்பெயர். கொல்லிய—
செய்யியவெனனும் வினைபெச்சம். (54)

செவிலித்தாயை ஆறு செல்லந்தணர் தேற்றல்.

சயவேலைக் களையுந் தாரோதி யுத்தடஞ் சாரலின்முள்
கயவேலைக் கானகன் றுற்றாநன் செய்மலர் நண்ணுவண்டு
தயவேலைக் காமரம் பாடக கிளிதுயில் சார்மனைக்கண்
பயவேலைக் காரரி போற்றுந்தென் பேரைப் பதியிடத்தே.

(இ-ள்.) பயம் வேலை = பாற்கடவில் (யோகதித்தினை செட்கின்ற), கார்
அரி = கருமைநிறமுள்ள திருமால், போற்றும் = வணங்குகின்ற, தென்பே

காபதி இடத்த = அழகிய திருப்பேரூராகிய திருப்பதியினிடத்து, நல் செய்
 ஁ரல்ல வயல்களிலுள்ள, மலர் = தாமரை முதலிய மலர்களை, நண்ணுவண்
 டு = அடைந்த வண்டுகள், உதயம்வேலை = விடியற்காலத்தில், காமரம் பாட
 காமரமென்னும் பண்ணைப்பாடாநிற்க, கிளி துயில்சார் = (பைங்) கிள்ளை
 கள் (அந்தப்பண்ணைக்கேட்டு) நித்திரையடைகின்ற (துங்குகின்ற), மனைக்
 கண் = (மாசுநிலத்தூரிலுள்ள) வீட்டினிடத்து, சயம்வேல் ஐ காணையும் =
 வெற்றியுள்ள வேலைந்திய அழகிய தலைவனும், தார் ஓதியும் = பூமாவை
 யையணிந்த தலைவியும், தடம் சாரவில் = விசாலமான மலைப்பக்கத்தில்,
 ஐ = துண்மையான, முன்றயம் = முன்மிகுந்த, வேல் கான் அகன்று = வே
 லாமரங்கள் நிறைந்த காட்டைக்கடந்து, உற்றார் = போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.
 (௭-ம்.)

காணை—உவமையாகுபெயர். ஓதி—அன்மொழித்தொகை.

சயவேலைக்காணை யென்றதாலும், தாரோதி என்றதாலும் அச்சமும்
 வருத்தமும் இன்றிச்சென்றாரென்க.

தலைவியோடுகூடிய தலைமகன் ஆங்குப் பழியிருதலைப் பாங்கியறிவிக்கவ
 றித்து தலைவியை அருஞ்சுரத்தின்வழியே கொண்டுபோனமையை பாங்கியா
 லறிந்த செவிலித்தாய் அத்தலைவியைத் தேடிச்செல்லுங் காட்டுவழியிலே
 எதிரே வரும் அறவோரை நோக்கி ஓர் பெண் ஓர் மகனுடன் வரக்கண்டது
 ண்டோவென வினாவ அவர்கள் நீ கூறும் அவ்விருவரும் குறித்த அவ்வூர்க்க
 ண் இடைபூறின்றி இப்பொழுது சேர்ந்திருப்பாரென்கூறல். (5b)

பத்தி யகத்துச் சிறிதுமில் லாத படிமனெனை

முத்தி யகத்துவைத் தாள்வையகால் லோமுழ வின்னெலிபோல்
 தத்திய கத்து திணைக்காஞ்சிப் பேரைத் தனிமுதல்வ

நித்திய கத்து தவிர்ந்தோர் பணிந்திடு நின்மலனே.

(௫-ள்.) முழுவின் ஒலிபோல் = பேரிகை முதலிய வாச்சியங்களின்
 ஓசைபோல, தத்திய = பாய்ந்துசெல்கின்ற, கத்து = ஒலிக்கின்ற, திணை
 காஞ்சி = அலைகள் பொருந்திய காஞ்சிமாநிலையையுடைய, பேரை தனி முதல்வ
 = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஒப்பில்லாத தலைவரே! நித்திய = அழிவில்
 லாதவரே! கத்து = (உண்மைப்பொருள் இதுவோ அதுவோவென்று) பிதற்று
 தல், தவிர்ந்தோர் = நீங்கிய (மெய்) அன்பர்கள், பணிந்திடம் = வணங்கப்
 பெற்ற, நின்மலனே = மலரகிதராகிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரே! அகத்து = உள்
 ள்ச்தில், சிறிதும் = அற்பமேனும், பத்தி இல்லாத = அன்பில்லாத, படி
 மன் எனை = பொய்யேனென என்ன, முத்தி அகத்து = மோக்கபதவியில்,

வைத்து = வைத்து, ஆன்வைகொல் = அடிமைகொள்வாயோ, (எ-று.)

தத்திய—செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். 'கொல்—ஐயம்,' துள்ளி
ந்மறையோடுவினா. (56)

மலையத் துவசம் கருள்பேரை காத வளரிடப
நிலையத் துவச மரகத வல்லிமென் நேயமுலைக்
கலையத் துவச பிறவிக டோறுங் கலந்தவினை
யுலையத் துவசந்தத் தாளருள் வாயெங்கட் குத்தமனை.

(இ-ள்.) உத்தமனை = சறகுணமுள்ளவரே! மலையத்துவசன்கு = மலை
யத்துவச பாண்டியனுக்கு, அருள் = (முத்தியுலகைக்) கொடுத்தருளிய, பே
ரைநாத = திருபடேருரீலெழுந்தருளிய இறைவரே! வளர் இடபம் நிலை =
உயர்ந்த இடபக்குறி யெழுதப்பட்ட. அ துவச = அந்தக்கொடியையுடையவ
ரே! நேயம் = அன்புள்ள, மரகதவல்லி = பச்சைநாயகியாரது, மென்மு
லைகலையத்து = மெல்லிய முலைகளாகிய கும்பங்களிடத்து, வச = வசமான
வரே! பிறவிகளோறும் = (சென்ற) ஒவ்வொரு பிறவிகளிலும், கலந்த
வினை உலைய = (எங்களை விடாது) பற்றிய தீவினைகள் கெடும் வண்ணம், சந்
தம் துவம் தாள் = அழகிய (தேவரீருடைய) இரண்டு திருவடிகளையும், அரு
ள்வாய் = (சரிசனங்கொடுத்து) அருள்வீராக. (எ-று.)

கலையம்—கலயம், அகரத்துக்கு ஐகாரமும், நேயம் சகரத்துக்கு யகர
மும் போலிகளாகவந்தன. தவயம் என்னும் வடமொழி துவம் எனத் தற்ப
வமாயிற்று. (57)

உதகந் தருசெங்கை மங்கைபங் காவொளிர் பூங்கமல
பதகந் தருவ ரிசைபாடும் பேரைப் பரவறியார்ச்
சதகந் தருவனை யாயெனப் பாடுஞ் சழக்கொழித்துன்
னதகந் நுள்ளுநின் மாப்புகழ் பாடு நலமருளே.

(இ-ள்.) உதகந் தரு செம் கை மங்கை பங்கா = கங்கையைக்கொடுத்த
தருளிய செட்டியகரங்களையுடைய உமாதேவியாரை வந்தபாடித்திண்புடையவ
ரே! ஒளிர் பூ கமலம் பத = பிரகாசிக்கின்ற அழகிய (செந்) தாமராமலர்
போன்ற திருவடியையுடையவரே! கந்தருவர் இசைபாடும்பேரைப் பரவர்க
ந்தருவர் இராகம்பாடித் துதிக்கின்ற திருப்பேருரிலெழுந்தருளிய கட்டினே?
அறியார் = கல்வியுணாவில்லாத மாந்தர்களை, தரு அணையாய் என = (தற்பு
தமுதலியதெய்வத்) தருகளை ஒப்பானவரையென்று துதித்து, சதகம் = சந்
தமென்னும் (நூறுசெய்யுள்கொண்ட) பிரபந்தத்தை, பாடும் = அவர்களுக்கு

றித்துப்பாடும், சமூக்கு ஒழித்து = குற்றத்தை ஒழித்து, உன்னதம் = உயர்வாகிய, கந்தர் உள்ளம் = முருகக்கடவுள் தியானிக்கின்ற, நின்மாபுகழ் = தேவரீருடைய சிறந்த கீர்த்தியை, பாடும் நலம் அருள் = (மெய்யடியாருக்கருளியதன்றி இழிந்த எனக்கும்) பாடும் தன்மையை தந்தருள்வீராக. (எ-று.)

எனக்கு என்பதும், இறந்தது தழுவிய இழிவு சிறப்பு உம்மையும் செய்யுள் விகாரத்தால் எஞ்சிநின்றன. (58)

இரவுவருவானைப் பகல்வருகென்றல்.

நலத்தகை யாள்பொருட் டாலத்திற் கார்த்தபுன் னள்ளிரவில்
வலத்தகை யார்வில் விடலாய் வரற்க மடங்கலென்கு
பலத்தகை யாளி முதற் றீ விலங்கு புயின்றிடுவண்
தலத்தகை யாத்திருப் பேரைப் பரமன் றடவரைக்கே.

(இ-ள்.) கை = கையினிடத்து, வலத்த வில் ஆர் = வெற்றியைத்தரத் தக்க வில்லையுடைய, விடலாய் = புருடரிற்சிறந்த தலைவனே! நலம் தகை யாள் பொருட்டு = அழகும் பெருமையுமுடைய தலைவியின் நிமித்தமாக, ஆலத்தில் = விடம்போல, கார்த்த = கருமையான, புல் = அற்பமாகிய, நள் இரவில் = நடு இராத்திரியில், மடங்கல் என்கு = சிங்கங்களும் கரடிகளும், பலத்த = வலிமையும், கை = கோபத்தையுமுடைய, யாளி முதல் = யாளி முசலாகிய, தீவிலங்கு = கொடியமிருகங்கள், பயின்றிடு = சஞ்சரிக்கின்ற, வண்தலத்த = வளப்பமுள்ள இடங்கையுடைய, கையா திருபேரை = (யாவரும்)வெறுக்காத திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரது, தடம் வரைக்கு வரற்க = விசாலமாகிய வெள்ளிமலையின்கண் வாராதொழிவா யாக, (எ-று.) கு—வேற்றுமை மயக்கம். (59)

வரைக்கொடி யாடனஞ் சேர்பட்டி நாதனை வாணுலகு
வரைக்கொடி யாடு மதிப்பேரை யீசனை வாழ்த்தயற்றே
வரைக்கொடி யாரை மருவாது வன்மன னேயடியார்
வரைக்கொடி யாரக் கழுக்கோ டருந்துடல் வாஞ்சைவிட்டே.

(இ-ள்.) வல் மனனே = கடினமான மனமே! கொடி = காக்கைகள், கழுக்கோடு = கழுகுடனே, ஆர அருந்து = (வயிறு) நிறைய உண்ணுகின்ற, உடல் வாஞ்சைவிட்டு = உடம்பின் ஆசையை நீக்கி, அயல் தேவரை = வேருகிய தெய்வங்களையும், கொடியாரை = தீயவர்களையும், மருவாது = சாராமல், அடியார் வரை = மெய்யடியார்களை ஏற்றுக்கொள், வரை கொடியான் = இமயமலையில் திருவெதாரஞ்செய்த கொடிபோல் வானாகிய பார்வதி

தேவியாரத, தனம் = முலைகளை, சேர் = சேர்கின்ற, பட்டி நாதனை = ஸ்ரீ பட்டிநாயகரை, வான் உலகுவுரை = சொர்க்கலோக மட்டும், மதில் கொடி ஆடும் = மதிலில் நாட்டப்பட்ட துவசங்கள் அசைகின்ற, பேரை ஈசனை = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானை, வாழ்த்து = துதிப்பாயாக, (எ-று.) (60)

விடையங் களைந்தின் வழிச்சென்று பொய்யைமெய் பென் னுணருங் கடையங் களையின் றூட்டா மரையைக் கருதலென்றே
படையங் களைமல ராளியை நீற்றிய பாலவிழிச்
சூடையங் களைமதி சூடும் பரம்புரச் சங்கரனே.

(இ-ள்.) அம் கள் = அழகிய தேனையுடைய, ஐ = நுண்மையான, மலர் படை ஆளியை = மலர்களை ஆயுதமாகக்கொண்ட மன்மதனை, நீற்றிய = சாம்பலாகச்செய்த, பாலவிழி = தெற்றிக்கண்ணையுடைய, சடை = சடையினிடத்து, அம் = கங்கையையும், கலைமதி = கலையையுடைய சந்திரனையுள், சூடும் = தரித்த, பரம்பரம் = பரம்பரமென னுந் திருப்பேரூரின் கண் எழுந்தருளிய, சங்கரனே = ஆளமாக்களுக்கு சுகத்தைச் செய்கின்ற ஸ்ரீ பட்டிநாயகரே! ஐய = பிதாவானவரே! விடயங்கள் ஐத்தின் வழிச்சென்று = மெய்முதலாகிய இந்திரியங்களாலும் நுகரப்படும் னுறு முதலிய ஐம்புலங்களின் பின்போட், பொய்யை மெய்யென்று உணரும் = பொய்யாகிய உடம்பை உண்மையென்று கருதுகின்ற, கடையங்கள் = கீழோராகிய நாங்கள், நின் = தேவரீருடைய, தான் தாமரையை = திருவடித்தாமரைகளை, கருதல் என்றே = தியானிப்பது எக்காலமோ. (எ-று.)

விடயம்-அகரத்துக்கு ஐகாரம் போலி. கலை-களை, லளபேதம். (61)

சங்கந் தரங்கந் தருகாஞ்சிப் பேரைத் தனிமுதல்வன்
எங்கந் தரங்கந் தளிர்மேனி யாக்கி யிறைவரிடைப்
பொங்கந் தரங்கந் தவோதிப்பொன் மங்கலம் போற்றினமைக்
கங்கந் தரங்கந் தரணியுள் ளோருக் கறிவிக்குமே.

(இ-ள்.) தரங்கம் சங்கம் தரு = அலைகளாகிய (கைகளால்) சங்குகளை (யெடுத்துக்கொள்களில்) வீசுகின்ற, காஞ்சி பேரை தனிமுதல்வன் = காஞ்சி மாநதியையுடைய திருப்பேரூரிலெழுந்தருளியவரும் ஒப்பற்ற தலைமையானவரும், எம் கந்தா = எங்கள் முருகக்கடவுளுக்கும், அங்கம் தளிர் மேனியூக்கி = எலும்பைத் தளிர் போலும் சரீரத்தையுடைய பெண்ணாகச்செய்த (ஸ்ரீ சம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்கும்), இறைவர் = பிதாவாகிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகர், பொங்கு அந்தரம் இடை = விளங்குகின்ற ஆகாயம் போலுமிடையையும்,

கந்தலேயுடைய, பெர்ன் = திருமகன தூய்மை
 லு: போற்றினமைக்கு = திருமங்கிலியத்தை பாதுகாத்த விஷயத்தை, கம்
 = சவர்க்கலோகத்திலும், திரணி = பூலோகத்திலும், உள்ளோர்க்கு = இரு
 க்கின்ற தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும், அம் கந்தரம் அறிவிக்கும் = அழ
 கிய அகத்தவருடைய ஸ்ரீ கண்டம் தெரிவிக்கும். (ஏறு)

பேற்றினமைக்கு—இரண்டாம்வேற்றுமை மயக்கம். தளிர்மேனி—
 அன்மொழித்தொகை. ஆக்கி—இ விருதிவினைமுதலையுணர்த்திற்று. (62)

தலைவியினவலங்கண்டு செவிலித்தாயிரங்கல்.

அரிக்கு வளைகதி ராழிதந தாண்ட வரன்கனை
 புரிக்கு வளைகுழற் றொன்போரது டிராடம போற்றினளக்
 கரிக்கு வளைக்களக் கண்ணுத நீதி கடந்தெழிற்கு
 மரிக்கு வளைமென் றுகிலுட னெகொண்ட மாயமென்னே.

(இ-ள்.) வளை=வளைத்துக் கட்டப்பட்ட, குழல் = கூந்தலையுடைய,
 பொன் = திருமகன்போன்ற (எங்கள்) பெண், வளை = சங்கததை ஏந்திய,
 அரிக்கு = திருமாலுக்கு, கதிர் ஆழி = ஒளியுள்ள சகராயுதத்தை, தநது =
 கொடுத்து, ஆண்ட = அடிமை கொண்ட, அரன் = ஸ்ரீ படநாயகரெழுந்த
 ருளிட, கணபுரிக்கு = திருப்பேரூருக்கு, போந்து = சென்று, மா நடம் =
 (அரசுமபலத்தினகண் அப்பெருமான செய்கின்ற) ஆனந்த தாண்டவத்தை,
 போற்றினன் = (தரிசித்து) வணங்கினான், கரி = நஞ்சுசங்கிய, குவளை = நீல
 மலர்போலும், களம் = கண்டத்தையுடைய, கண்ணுதல் = (அச்) சிவபெரு
 மான், தீதிகடந்து = (அருளவேண்டும) முறையை விலக்கி, எழில் குமரிக்கு
 = அழகிய (எங்கள்) பெண்ணினுடைய, வளை = (கைகளிலணிந்த) கங்கண
 ங்களை, மெல் துகிலுடனே = மென்மையாகிய ஆடையுடனே, கொண்ட =
 அபகரித்த, மாயம் என = வஞ்சகம் யாது. (ஏறு.)

குமரிக்கு—ஆறாம்வேற்றுமை மயக்கம். பொன்—உவமையாகுபெயர்.
 குவளை—முதலாகுபெயர். கரி—பிரமனமுதலாகிய தேவர்களைக் காத்ததற்
 குச் சாட்சியாக எனினும் ஆம். (63)

பாங்கியிரங்கல்.

புயல்வ ராகக் கலத்தருள் பேரை வரப்பெயரல்
 துயல்வ ராகக் குரளைக் கழுதருள் செய்பராகம்
 பேயல்வ ராக வுடல்வெளுத் தண்டலை போய்மதனே
 புயல்வ ராக மொழிகைநத தென்னை புரியவமே

(இ-ள்.) மாயவர் ஆகம் கலந்தருள் = திருமலைத் (தமது) திருமேனியிற் கொண்டருளிய, பேராவரர் = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய சிலபெருமானும், பசியால் = பட்டினியால், தீ = வருந்திய, அ வராகம் குருளைக்கு = அந்தப்பன்றிக்குட்டிகளுக்கு, அமுது அருள் = யாதுண்பித்த, செய்யர் ஆகம் = செம்மைநிறத்தை யுடையருமாகிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரிடத்த, அராகம் மொழி = பண்போலுஞ் சொல்லையுடைய (எங்கள் பெண்), போய் = சென்று, அவராக உடல் வெளுத்து = (நீறுபூசிய) அப்பெருமானது மெய்போலத்தனது மெப்பும் வெண்மையடைந்து, அண் கலை போய் = பொருந்திய ஆடையும் அவிழ்த்து போய், மதன் ஏ பாய = மனமதனுடைய (மல) ரம்பு கூன் (தனமேல்) பிரவேசிக்க, நைந்தது என்னை பரிபவம் = வாடியது யாதபாவம். (எ-று.) மொழி— அனமொழித்தொகை.

என்னை—இரக்கசுருமிப்பு வினாவிடைச்சொல், ஏ—அசைநிலை. (64)

மேரு மலைத்தவ ரார்பட்டி நாதர் விளங்கடியும்
தேரு மலைத்தண் புனற்காஞ்சி யுஞ்சிந்திப் பார்பிறவி
யாரு மலைத்தணிக் கும்பிற வாடுநி யாயதருக்
காரு மலைத்த பொழிற்பே ரையுமென்றுங் கண்ணுடுஞ்சே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே = மனமே! மேருமலை தவரார் = மகாமேருமலையை வில்லாகவுடையவராகிய, பட்டினாசா = ஸ்ரீ பட்டினாயகருடைய, விளங்கு = பிரகாசிக்கின்ற, அடியும் = திருவடிகளையும், தேரும் = தெளிந்த, அலை தண் புனல் = அலைகள் (பொருந்திய) குளிர்ந்த நீரையுடைய, காஞ்சியும் = காஞ்சிமாததியையும், சிந்திப்பா = தியானிக்கின்றவருடைய, ஆரும் பிறவி அல்லை = மிகுந்த சனமமாகிய இருளை, தணிக்கும் = போக்குகின்ற, பிறவா நெறி ஆய = பிறவாநெறியென்னும் பெயரையுடைய, திரு காரு = அழகிய மேகங்கள், மலைத்த = (உயர்ச்சி நோக்கித்) தடுமாறப்பெற்ற, பொழில் = சோலையையுடைய, பேரையும் = திருப்பேரூரையும், என்றும் = எக்காலமும், கண்ணு = தியானிக்கக்கடவை. (எ-று.)

மேருமலை—இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. அலை—இடைக்குறை. காரும்—உம்மை உயர்வு சிறப்பு. (65)

கண்ணன் மணித்தலை மேற்பதம் வைத்த கடவுண்முனிக்குண்ணன்
மணித்தலைப் பாற்கட லீந்த வருத்திரர்விண்
கண்ணன் மணித்தலை ஞானபு ரேசரை நாடல்ன்றி
பெண்ணன் மணித்தலை வேறாய தேவரை யேத்திடுஞ்சே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே = மனமே! கண்ணன் = ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய, மணி = துளபமாலையணிந்த, தலைமேல் = தலையின்மேல், பதம் வைத்த = திருவடி களைச் (சிவதிக்கை செய்தகாலத்து) வைத்தருளிய, கடவுள் முனிக்கு = தெய்வத்தன்மையுள்ள உபமன்னிய முனிவருக்கு, அண்ணல் = பெருமையுள்ள, மணி = முத்து (முதலிய) மணிகளையுடைய, தலை = (கடல்களுக்கெல்லாம்) முதன்மையாகிய, பால்கடல் = திருப்பாற்கடலை, ஈந்த = (உண்ணும்படி) கொடுத்தருளிய, உருத்திரர் = சிவமூர்த்தி, விண் நண்ணு அல் = ஆகாயம் வரையினும் உயர்ந்த மதில்களையுடைய, அணி = அழகிய, தலை = முதன்மையாகிய, ஞானபுரம் ஈசனை = ஞானபுரமென்னுந் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரை, நாடல் அன்றி = விரும்புவதல்லாமல், இ மண்தலை = இப்பூமியினிடத்து, வேரூய தேவரை = அந்நியமாகிய தெய்வங்களை, ஏத்தி எண்ணல் = துதித்துச்சிந்தியாதே. (எ-று.)

உபமன்னியர் கிருஷ்ணருக்கு சிவதிக்கை செய்தகாலத்துத் தமது திருவடியை முடியின்மேல் வைத்தது,

* யாத வன் துவ னாக்கிறை யாகிய

மாத வன்முடி மேலடி வைத்தவன்.

என்பதனாலும்.

சிவன் உபமன்னியருக்குப் பாற்கடல் தந்தது,

† பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்

பாற்கட லீந்தபிரான்.

என்பதனாலுமுணர்க.

(66)

சேனா வலாரி தொழச்சாபந் தீர்த்தருள் செல்வரீவிடத்

தேனா வலாரியல் கண்டர் தென்பேரை யிறைபுகழைப்

பேனா வலாரிளவ் கொங்கையர்ப் போற்றுறு பேதையர்கள்

கோனா வலாரி யமன்றாத ரானிலை கோடுவரே.

(இ-ள்.) சேண் ஆ = உயர்வாகிய, வலாரி = இந்திரன், தொழ = தம் மைவணங்க, சாபம் தீர்த்து அருள் = (பிருகுமுனிவராலிடப்பட்ட) சாபத் தை நீக்கியருளிய, செல்வர் = பெருஞ்செல்வமுடையவரும், ஏண் = வலிய, விடத்து ஆ = விஷத்தாலாகிய, அல் ஆர் இயல் கண்டர் = கருமைபொருந்திய அழகிய கண்டத்தையுடையவரும், தென் = அழகிய, பேரை = திருப்பே

* பெரியபுராணம் திருமலைச்சிறப்பு 14.

† திருப்பல்லாண்டு 9.

ஞரையுடைய, இறை = ஸ்ரீ பட்டிநாயகரது, புசுழை = கீர்த்தியை, பேணு =
விருப்பமாம், வல் ஆர் இள கொங்கையா = குதாடுசுருவிபோலும் (அழகு)
பொருந்திய இளமையான தனக்களையுடைய பெண்களை, போற்றுறு = துதி
க்கின்ற, பேதைகள் = அறிவில்லாதவர்கள், கோணு = (தந்தொழில்)
வேறுபடாத, வலலார் = வலிமையுடையோராகிய, இயமன் துதரால் = இய
மதூதர்களால், நிலைகோடுவர் = நிலைதளர்ந்து வருந்துவார்கள். (எ-று.)

அத்து--சாரியை, வலனென்னும் அசுரனைக்கொன்றதனால் வலாசியெ
னப்பெயராயிற்று. வலார்—இடைக்குறை. கொங்கையர்—இயல்பின் விகா
ரமாயிற்று. (67)

கோமுனி பட்டி முனியாகி மாலயன் கும்பிடுஞ்சீர்
மாமுனி பட்டி முனியாருஞ் சோலைவன் மீகநகர்
யாமுனி பட்டி முனித்தேத்தி நேகமற் கஞ்சிலமால்
ஆமுனி பட்டி முனிட்டேத்தும் பட்டி யரனடியே.

(இ-ள்.) மால் அயன் = திருமால் பிரமன் (ஆகிய இருவரும்), கோமு
னிபட்டிமுனி ஆகி = கோமுனி பட்டிமுனியென்னும் பெயரையுடையவர்க
ளாக, கும்பிடுஞ் சீர் = (கைகுவித்து) வணங்குஞ் சிறப்பினையுடைய, மா =
மாமரங்களும், முனி = அகத்திமரங்களும், பட்டி = பட்டிப்பூடுகளும், முனி
= பலாமரங்களும் (ஆகிய இவைகள்), ஆரும் சோலை = பொருந்திய சோலை
கள் சூழ்ந்த, வனமீகம் நகர் = வனமீசநகரெனனுந் திருப்பேரூரினிடத்து,
மால் = இந்திரனுடைய, ஆ = காமதேனுவானது, முன = முற்காலத்தில்,
பட்டி இட்டு = தொழுவிட்டு, முனனி = தியானித்து, ஏத்து = துதிக்கின்ற,
பட்டி அரனடி = பட்டிநாயகரது திருவடியை, யாம் = நாங்கள், உனனி =
தியானித்து, பட்டி முனிந்து = களவு முதலிய தீயவற்றைவெறுத்து, எத்தி
னேம் = துதித்தோம், (ஆதலின்) தமற்கு அஞ்சிலம் = இயமனுக்கு (ஓர்நா
ளும்) பயப்படமாட்டோம். (எ-று.)

யாம்—உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, முனி உனி—இடைக்குறைகள்,
பட்டி—அருச்சுனைக்குரிய பூடுகளுள் ஒன்று. (68)

அரசும் பலம்பணிந் தோங்காஞ்சி மாந்தி யாடினமா
• முரசும் பலமுழங் கும்பிற வாடுகறி முந்துபன்னீர்ப்
பரசும பலக்கனி கொண்டோ மினிவெம் பவமடையோம்
விரசும் பலவெய் யவன்மைந்த வெம்முன மேவற்கவே.

"(இ-ள்.) அரசம் பலம் பணிந்தோம் = (நாங்கள்) அரசம் பஸ்தின் கண் எழுந்தருளிய ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமாளை வணங்கினோம்; காஞ்சிமாநதி ஆமனம் = காஞ்சிமாநதியில் மூழ்கினோம், மா = பெரிய, முரசம்பல முழங்கும் = பலவாகிய பேரிகைகள் சத்திக்கின்ற, பிறவாநெற் = பிறவாநெறியென னுந்திருப்பேரூரினகண், முந்துபனனீர் = முற்பட்ட பனனீர் மரத்தினிடத்து, பரசு = (யாவருந்) துதிக்கின்ற, அம் பலம் கனி கொண்டோம் = அழகிய பலமாகிய கனியை (உள்) கொண்டோம், இனி = மேல், வெம்பவம் அடையோம் = கொடிய பிறவியை யடையமாட்டோம், (ஆகையால்) விரசு அம்பல = நெருங்கிய பழிச்சொல்லையுடையவனே! வெம்பவன மைந்த = (கொடிய கிரணங்களையுடைய) சூரியன் புதல்வனே! எம் முனம் மேவற்கு = எங்கள் முன் வாராதொழிவாயாக. (எ-று)

முந்து--வினைத்தொகை.

(69)

மேலைச் சிதம்பர வாங்கிப் காபொறி வெம்பிநையா

மேலைச் சிதம்பர வாதுழன் முன்மன னேமிளிர்கம்

மேலைச் சிதம்பர வாரணிந் தம்பல மீநடஞ்செய்

மேலைச் சிதம்பர வாகாத் தருளெனின் வீடெளிதே.

(இ-ள்.) மனமே = நெஞ்சே! மேல் = இனி, ஐ பரவா = கோழையானது மிகுந்து, சித்தம் நடுங்கா = சித்தம் நடுங்கி, பொறி வெம்பி நையா = (மெய்முதலியவை) பொறிகளும் கொதித்து வருந்தி, மேல் அச்சு = மேனமையாகிய சேவன், இதம்பரவாது = (யாதொரு) நனமையையுமடையாமல், உழல் முன் = வருந்துவதற்கு முன்னே, மிளிராகம மேல் = விளங்குந்திருமுடிபினமேல், ஐ = அழகிய, சித்த அம்பு = ஆகாயக்களையும், அரசு = பாம்பும், ஆர் அணிந்து = ஆத்திமாலையுஞ்சூடி, அம்பலம் = அரசம்பலத்தின்கண், மீ = மேலாகிய, நடம் செய் = (ஆதந்த) தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற, மேலைச்சிதம்பர = மேற்குத்திசையிலுள்ள சிதம்பரமென னுந் திருப்பேரூரையுடையவரே! வா = (என்முன்) எழுந்தருளுவீராக, காத்து அருள் இரட்சித்தருள்வீராக, எனின் = என்று துதிப்பாயாகில், வீடு எளிது = மோக்கமானது எளிதாகக் கிடைக்கும். (எ-று.)

பரவா, நடுங்கா, நையா--செய்யாயென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். சித்தம்--இடைக்குறை, இஃது அந்தக்கர்ணம் நான்கனுள் ஒன்று. ஐச்சு--அச்சு, அகரத்துக்கு ஐகாரம்போலி. பரவாது--எதிர்மறை வினைபெச்சம். சித்தம்--இடைக்குறை. மரணகாலத்தில் ஐயம் முதலியவைகள் தன்னிலைமீறும் என்பது,

புலனைத்தும்பொறிகலங்கிநெறிமயங்கியநீவழிந்திட்டைமேலுந்தி
அலமந்தபோதாகவஞ்சேவென்றானீள்செய்வானமருங்கோயில்.

எனக்கூறிய ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் வாக்காலுணர்க. (70)

தேவார மாமணி வீசந்தண் காஞ்சித் திரைபடிந்து

தேவார மாமணி வாசகம் பாடிந் நேனுபரச்

சேவார மாமணி கண்டன் பதமலர் சிந்தைசெய்து

நாவார மாமணி யேயென்று வாழ்த்துன் னவையறுமே.

(இ-ள்.) (மனமே!) தே ஆரம்=தெய்வத்தன்மையுள்ள சந்தனமரங்க
ளையும், மா=மாமரங்களையும், மணி=முத்துக்களையும், வீசம்=(இருக
காளிலு) மெறிகின்ற, தண்காஞ்சி திரை படிந்து=குளிர்ந்த காஞ்சிமா
ததியில் மூழ்கி, தேவாரம்=(ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முத
லிய மூவருளிச்செய்த) தேவாரப்பாக்களையும், மா=பெருமையுள்ள,
மணிவாசகம்=(மாணிக்கவாசக ருளிச்செய்த) திருவாசகமும், பாடி=
——, நல்தேனுபரம்=நல்ல காமதேனுபரமாகிய திருப்பேரூரிலெழு
ந்தருளிய, சே ஆர்=இடபவாகனத்திலெழுந்தருளிய, அம்மா மணி கண்
டன=அழகிய சிறந்த (நீல) மணிபோலும் (திரு) மிடற்றையுடைய ஸ்ரீ
பட்டினாயகரது, பதம் மலர்=பாததாமரைகளே, சிந்தை செய்து=தியானி
த்து, மாமணியே என்று=சிறந்த மாணிக்கமேயென்று சொல்லி, நா ஆர
=நா நிரம்ப, வாழ்த்து=துதிப்பாயாக, உன் நவை அறும்=உன்னுடைய
(சன்மங்கடோறுந்தொடர்ந்த) தீவினை நீங்கும். (எ-று.) (71)

தலைவனைச் செவிலித்தாய் வேண்டல்.

அறுகு தலைமதி சூடிய பேரை யானையணி

மறுகு தலைமதி நாள்வரக் கண்டண்ணன் மால்வரைமான்

குறுகு தலைமதி மானதி மானுங்கொள் கொள்கையிலெஞ்

சிறுகு தலைமதி மானுங்கொள் வாயென்று செப்புவளே.

(இ-ள்.) அறுகு=அறுகையும், தலை=முதன்மையாகிய, மதி=சந்தி
ரணையும், சூடிய=(திருமுடியிற்) றரித்த, பேரை அரணை=திருப்பேரூரின்
கண்ணுள்ள ஸ்ரீ பட்டினாயகரை, அணி=அழகிய, மத்தி மறுகு தலை=நடு
வீதியில், நாள்=(திருவிழா) நாளில், வர கண்டு=எழுந்தருளியவரத்தாட்சி
த்து, அண்ணல்=பெருமையிற்சிறந்தவரே! மால் வரை மான்=மேகந்
தவழ்கின்ற (இமய) மலையிற்றோன்றிய பார்வதி தேவியாரையும், குறுகு தலை

=சிறிய தலையையுடைய, மதிமான் = (யாவராலும்) மதிக்கப்பட்டமானையும், நதிமானும் = கங்கையாகிய பெண்ணையும், கொள் கொள்கையில் = (முறையே வாமபாகத்திலும் திருக்கரத்திலும் திருமுடியிலும்) ஏற்றுக்கொண்ட செய்கைபோல, எம் = எங்களுடைய, சிறு குதலை=இளமையும் மழலைச்சொல்லையுமுடைய, மதிமானும் = அறிவையுடைய பெண்ணையும், கோவ்வாய் என்று=ஏற்றுக்கொள்வாயென்று, செப்புவன்=செவ்வித்தாய் சொல்லுவான். (எ-று.)

மதி-இடைக்குறை. இல்—ஒப்புப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபிடைச்சொல். உம்மைகள் இரண்டினுள்—முன்னது செவ்வென்; பின்னது இறந்தது தழுவிய எச்சம். வரைமான், நதிமான், மதிமான்—இம்மூன்றும் உவமையாகுபெயர்கள். (72)

பாங்கள் தலைவனை வியத்தல்.

செப்பு வனமணி வண்ணன் நினம்பணி தேனுபுரத்
தப்பு வனமணிந் தாடுபெம் மான்றன் னணிவராயில்
துப்பு வனமணி வாய்க்கண்டிங் குற்றெழில் சொற்றனனூல்
இப்பு வனமணில் யாவரொப் பாரெம் மிறைவனுக்கே.

(இ-ள்,) செப்பு = (யாவராலும் புகழ்ந்து) சொல்லப்பட்ட, வனம் = துளபமாலே யணிந்த, மணி வண்ணன் = நீலமணிபோலுந்திருமேனியையுடைய விட்டுணுவானவர், தினம்பணி = நாடோறும் வணங்குகின்ற, தேனுபுரத்து = காமதேனுபுரமென்னுந்திருப்பேரூரின் கண், அப்பு வனம் அணிந்து = கங்கையைத் (திருமுடியில்) தரித்து, ஆடு பெம்மான் = திருநடனஞ் செய்கின்ற பட்டிப்பெருமானுடைய, அணி வராயில் = அழகிய வெள்ளரிமலையில், துப்பு வன்னம் = பவளநிறம் போலும், மணிவாய் = அழகிய வாயினையுடைய (தலைவியை), கண்டு = பார்த்து, இங்கு உற்று = இவ்விடம் (பிறைத்து) வந்து, எழில் சொற்றனன் = (அவளது) அழகை (தலைவன் எனக்குச்) சொன்னான், (ஆதலின்) இ புவனம் மண்ணில் = இந்தப்பூமியில், எம் இறைவனுக்கு = எங்களுடைய தலைவனுக்கு, ஒப்பார் யாவர் = யாவர் ஒப்பாவார்கள்? (ஒருவரும் ஒப்பாகார்.) (எ-று.)

மணிவாய்—அன்மொழித்தொகை, வாய்க்கண்டு—இயல்பின் விகாரமாயிற்று. அப்புவனம், புவனமண்—ஒருபொருட் பன்மொழிகள். (73)

இரைவளை யாகம் வருந்தித் தருமுத் தெழிலனஞ்செய்க்
கரைவளை யாகரு வென்றடை* காக்குங் ககனபுரித்
திரைவளை யாகலை சேர்முடி யார்த்தொழு சேர்வைநெஞ்சே
நிரைவளை யாகலைச் செய்தாற்கெட் டாதவங் நீளுலகே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே = மனமே! இரை வளை = ஒலிக்கின்ற சங்குகள், ஆகம் வருந்தி = உடல் தொந்து, தரு = பெற்ற, முத்து = முத்துக்களை, எழில் அன்னம் = அழகிய அன்னப்பறவைகள், செய் கரை வளையா = வயல்களினருகிற் சூழ்ந்து, கரு என்று = (தமது) முட்டைகளென்றெண்ணி, அடை னுக்கும் = அடை கிடக்கும், ககனபுரி = ககனபுரியென்னுந் திருட்டுரோளின் கண் எழுந்தருளிய, திரை = கங்கையும், வள் = வளப்பத்தையுடைய, ஐ ஆ = அழகாகிய, கலை = சந்திரனும், சேர் முடியார் = சேர்ந்த(திரு) முடியையுடைய ஸ்ரீ பட்டினாயகரை, தொழு = வணங்கு, (வணங்கின்) கல்லை = (கருங்) கல்லை, நிரை வளையா = வரிசையாகிய வளையல்களணிந்த பெண்ணாக, செய்தான் கு = செய்த திருமாலுக்கு, எட்டாத = அடைவதற்கருமையாகிய, அநீள் உலகு = அந்தப்பெரிய மோட்சவுலகத்தை, சேர்வை = நீ அடைவாய். (எ-று.)

கலை—இடைக்குறை, முடியார்த்தொழு—இயல்பின் விவரமாயிற்று. செய்தான்—வினையாலணையு ம்பெயர். நிரைவளை—அன்மொழித்தொகை.

கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்தது,

† கண்ட கன்மிசைக் காருத்தன் கழற்றுகள் கதுவப்

பண்டை வண்ணமாய் நின்றனள்.

என்றதனுலுணர்க.

(74)

வி ற லி வி டு து து.

நீண்ட வராக மருப்பணிந் தார்பொன் னெடுவரையை
மாண்ட வராக வெடுத்தார் பரம்புர மன்வயிற்போய்
வேண்ட வராக மணிதார்பண் பாடிமண் வின்ணனைத்தும்
ஆண்ட வராக மொழிக்கரு ளென்றணி யாயிழையே.

* (இ-ள்.) அணி = அழகிய, ஆய் இழையே = ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய பெண்ணே! நீண்ட = பெரிய, வராகம் = (திருமால் அவ

† இராமாயணம் அகல்கைப்படம் 71.

தாரங்களுள் ஒன்றாகிய) பன்றியினது, மருப்பு = கொம்பை, அணிந்தார் = பதக்கமாக அணித்தவரும், நெடு பொன் வரையை = பெரிஞ் மேருமலைபை, மாண் = பெருமையுள்ள, தவர் ஆக = வில்லாக, எடுத்தார் = (தமது திருக்கரத்தில்) எடுத்தவரும், பரம்புரம் = பரம்புரமென்னுந்திருப்பேரூரின் கண் எழுந்தருளியவருமாகிய, மண் வயின் = ஸ்ரீ பட்டினாயகரிடத்து, போய் = (நீ) சென்று, மண் விண் அனைத்தும் ஆண்டவ = பூவுலகத்தாரையும் விண்ணுலகத்தாரையும் மற்ற எப்பொருள்களையும் பாதுகாத்தவரே! (என்று) பண்பாடி = இசை (யுள்ள பாடல்களால் அவரைக்குறித்துப்) பாடி, அவர் ஆகம் = அவரது மார்பினிடத்து, அணி = அணிகின்ற, தார் = (கொன்றை முதலிய மாலைகளை, இராகம் மொழிக்கு = பண்போலுஞ் சொல்லையுடைய (எங்கள்) தலைவிக்கு, அருள் என்று = தந்தருளுவீரென்று, வேண்டு = இரந்து கேட்பாயாக. (எ-று.)

மொழி—உவமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. மண், விண்—இடவாகுபெயர்கள்.

விறலிவிடுதூது-தன்னைக்கூடிப்பிந்த தலைவனது வரவு தாழ்ப்பப் பொருத தலைவி பாடினியை நோக்கி யெனது காசல் நோயைத் தலைவருக்குக் கூறியவரது மாலையை யாயினும் பெற்றுவரக்கடனவையெனத் தூதுவாடித்தல்.

சிவபெருமான் பன்றியின்கொம்பை அணிந்தான்பது,

* இந்தவர் மார்ப் தூங்கு மேனவெண் கோடு போன்ற.

என்பதொலுணர்க. (75)

ஆழும் பரவை யகிலமும் வானு மயனரிடிந்

தாழும் பரவை யயிலார் கரனத்த தண்மலர் தூய்ச்

சூழும் பரவை மலிபிற வானெறி யைத்தொழுது

வாழும் பரவைச் சுகமருள் வாயெற்கு மாசொழித்தே.

(இ-ள்.) ஆழும் = ஆழமாகிய, பரவை = கடலாற் சூழப்பட்ட, அகிலமும் = (இந்) நிலவுலகிலுள்ள மனிதர்களும், வானும் = சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள தேவர்களும், அயன் அரியும் = பிரமாவும் விட்டுணுவும், தாழும் பர = வணங்குகின்ற மேலாகிய கடவுளே! வை = கூர்மையாகிய, அயில் ஆர் கரன் அத்த = வேலாயுதத்தைக் கையிற்றரித்த முருகக்கடவுளுக்குப் பிதாவானவரே! தண்மலர்தூய் = குளிர்க்கிபொருந்திய புட்பங்களைத்தூவியருகித்து, சூழ் = சூழ்கின்ற, உம்பர் அவை = தேவர் கூட்டங்கள், மலி = மிகுந்த, பிறவாதெறியை தொழுது = பிறவாதெறியென்னுந் திருப்பேரூரை

வணங்கி, வாழும்=வாழ்கின்ற, பரம்=மேலான, ஐ=அழகிய, சுகம்=பேரின்பவாழ்வை, என் கு=எனக்கு, மாசு ஒழித்த=குற்றங்களைப்போக்கி, அருள்வாய்=கிருபைசெய்வாயாக. (எ-று.)

அகிலம், வான்—இடவாகுபெயர்கள்.

(76)

மாசி மகவைக் குடந்தை கராவுண் மகத்தரவி
நாசி மகவை யரிந்தார்செங் காசி நணுகமலை
காசி மகவையஞ் சூழ்பே ரையுமுறை கண்ணுதலைப்
பூசி மகவைச் சிரற்கரி தாம்பதம் போதுநெஞ்சே.

(இ-ள்.) தெஞ்சே=மனமே! மாசி=மாசிமாதத்தில், மகம்=மகநாள் திருவிழாவையுடைய, ஐ குடந்தை=அழகிய கும்பகோணமும், கரா உண்=முதலையுண்ட, மக=(பார்ப்பனப்) பிள்ளையை, தரு=கொடுத்த ருளிய, அவிநாசி=(தென்காசியாகிய) அவிநாசியும், மகவை=(சீராளனென்னும்) தமது புதல்வனை, அரிந்தார்செங்காடு=அரிந்தவராகிய சிறுத்தொண்டநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்த திருச்செங்காட்டங்குடியும், நணு=பவானியும், கமலை=திருவாறாகும், காசி=காசியும், மகவையம் சூழ்பேரையும்=மகத்தாகிய பூமியிலுள்ள பெரியோர்கள் சூழ்கின்ற திருப்பேரூரும் ஆகிய இவைகளை, உறை=இடமாகக்கொண்டு உறைகின்ற, கண்ணுதலை=ஸ்ரீ பட்டினாயகரை, பூசி=பூசனை செய்வாயாக, மகம் வச்சிரன் கு உம்=(நூறுபாசஞ்செய்து) விண்ணுலகரசு பெற்றவச்சிராயுத்தையுடைய இந்திரனுக்கும், அரிது ஆம் பதம்=கிடைத்தற் கருமையாகிய ஸ்ரீ கைலாயபதியும், போதும்=உனக்குக் கிடைக்கும். (எ-று.)

மசு--கடைக்குறை, அரிந்தார்--வினையாலணையும் பெயர், உம்--செவ்வெண், தரு+அவிநாசி=தரவிநாசி *முற்றமற்றொரோவழி. வைச்சிரற்கு—அகரத்துக்கு ஐகாரம்போலி. வச்சிரற்கு—உம் விகாரத்தாற் றென்கது. கும்பகோணம், திருச்செங்காடு, திருவாரூர்—சோழநாட்டிலுள்ள தலங்கள். அவிநாசி, பவானி—கொங்கநாட்டிலுள்ள தலங்கள். காசி—வடநாட்டிலுள்ள தலம்.

(77)

போதங் கரங்கொண் டருச்சித்தி லேம்பொரு ளாமெழுத்தைந்
தோதங் கரமென வேயுழல் வேங்க ஞாயவருள்வாய்
மாதங் கரங்கெனு மார்புடை யானயன் வந்திறைஞ்சும்
வேதங் கரணத் தொலிக்கும் பரம்புரா வித்தகனே.

(இ-ள்.) மா தங்கு = திருமகள் வசிக்கின்ற, அரங்கு எனும் மார்பு உடையான் = இடமென்னும் மார்பையுடைய விட்டுணும், ஆயன் = பிரமனும், வந்து இறைஞ்சும் = (நாடோறும்) வந்து துதிக்கின்ற, வேதம் காணத்து = (நான்கு) வேதங்களும் விருப்பத்துடன், ஒலிக்கும் = முழங்குகின்ற பரம்பரம் = பரம்பரமென்னுந் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய, வித்தகனே = ஞானமயமாகிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகரே! அம் போது = அழகிய மலர்களை, கரம் கொண்டு = கைகளிற்கொண்டு, அருச்சித்திலேம் = (சேவரீருடைய திருவடிகளை) அருச்சினை செய்தோமில்லை, பொருள் ஆம் = வேதங்களின் சாரமாகிய, எழுத்து ஐந்தும் = ஸ்ரீ பஞ்சாங்கர மகாமந்திரத்தையும், ஒதம் = செபித்தோமில்லை, கரம் எனவே = (கண்டோர்) கழுதை என்னும்படி, உழல் ஷேங்கள் = (சன்மமாகிய பிறவிகளில்) வருந்துகின்ற நாங்கள், உய்ய = பிழைக்கும் வண்ணம், அருள்வாய் = கிருபைசெய்வாயாக. (எ-று.)

உய—இடைக்குறை.

(78)

வித்தக ராணைப் புரந்தர்நல் யாழ்முனி வேள்விவரு
புத்தக ராணைப் புழைக்கை யனைத்தரு புண்ணியரை
நத்தக ராணைமன் பேரூ ரிறைவரை நற்கயிலே
மத்தக ராணை மடித்தான் வணங்க மருவுவரே.

(இ-ள்.) வித்தகர் = ஞானசொரூபமாயுள்ளவரும், ஆணைப்புரந்தர் = காமதேனுவைக் காத்தவரும், நல் யாழ் முனி = நல்ல (மகதி என்னும்) யாழையுடைய நாரதரது, வேள்விவரு = யாகத்திற்கேற்றிய, புத்தகராணை = புதிப ஆட்டுக்கடாவை (வாகனமாக ஏறிய) முருகக்கடவுளையும், புழைக்கையனை = துதிக்கையையுடைய விநாயகக்கடவுளையும், தரு = பெற்றருளிய, புண்ணியரை = புண்ணிய சொரூபமானவரும் (ஆகிய), ஆணைமன் = யாணைகள் பொருந்திய, பேரூர் இறைவரை = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளியு ஸ்ரீ பட்டிநாயகரை, நத்து அகர் = விரும்பிய மனத்தையுடையவர்கள், மத்தம் கராணை = களிப்புடைய முதலையை, மடித்தான் = கொன்ற விஷ்ணுவானவர், வணங்க = வணங்கும் வண்ணம், நற்கயிலே மருவுவர் = நல்ல கயிலாயபதவியை அடைவார்கள். (எ-று.)

‡ புதுமை + தகர் = புத்தகர் ஈறுகெட்டுத் தன்னொற்றிரட்டியது. (79)

மருத வரைக்கண் மலர்தூவும் பேரை வரசனகள்
மருத வரைக்கணத் தேயிறுத் தாற்கருள் வள்ளல்குகா
மருத வரைக்கண் டவஞ்செயென் றேவினர் மன்னுமைகா
மருத வரைக்கணிற் கண்டார்க்குண் டோருறை மாநிலத்தே.

(இ-ள்.) தவர் = முனிவர்கள், மரு = வாசனையும், ஐ = அழகும் (பொருந்திய), கள் மலர் தூவும் = தேனையுடைய மலர்களாலருச்சிக்கின்ற, பேரை வரர் = திருப்பேருரின் கண்ணெழுந்தருளிய மேலானவரான ஸ்ரீ பட்டிநாயகர், சனகன் = (மிதிலைக்கு அரசனாய்) சனகராஜனுடைய, மரு தவனா (விலைமை) பொருந்திய வில்லை, கணத்தேயிறுத்தான்கு = இமைப்பொழுதியில் முறித்தவராகிய திருமாலுக்கு, அருள் = அனுக்கிரகம் பண்ணிய, வள்ளல் = பெருமையிற்சிறந்தவரும், குகா = முருகனே, மருதம் வரைக்கண் = மருதமலையினிடத்து, தவம் செய் என்று = (எம்மைக்குறித்துத்) தவத்தைச் செய்யக்கடவையென்று, ஏவினர் = கட்டளையிட்டவரும், மன் = பெருமை பொருந்திய, உமை = பார்வதி தேவியாருடைய, காமர் = அழகிய, தவனா = நாயகனா = சுண்ணில் சுண்டார்க்கு = சுண்களால் தரிசித்தவருக்கு, மாநிலத்து = சிறந்த இந்நிலவுலகில், குறை உண்டோ = குறைபாடு உண்டோ? (ஒன்றுமில்லை.) (எ-று.)

கணில்—இடைக்குறை. உ—சாரியை.

* சனகன் வில்லை இராமர் 'கணத்தேயிறுத்தார்' என்பது.

தடுத்திமை யாம விருந்தவர் தாளின்
மடுத்தது நாணுதி வைத்தது நோக்கார்
கடுப்பினில் யாரு மறிந்திலர் கையால்
எடுத்தது கண்டன நிற்பது சேட்டார். (80)

நிலத்தே வருஞ்சுர ருந்தவ ரும்பணி நிரமலர்மால்
வலத்தே வரும்வெள் விடையார் பரம்புரர் மாவெளியம்
பலத்தே வருமுய வாடுமபட் டசர் பதம்பாவார்
மலத்தே வருந்திக் கிடப்பர்பல் லூழிவெம் மாலடைந்தே.

(இ-ள்.) நிலம் = பூலோகத்திலுள்ள, தேவரும் = அந்தணர்களும், சுரரும் = (தேவலோகத்திலுள்ள) தேவர்களும், பணி = வணங்குகின்ற, நிரமலர்

=மலரகிதரும், வலத்து = வலிமையோடு, வரும் = வருகின்ற, வென் விடையார் = வெள்ளிய இடப்பவாகனத்தையுடையவரும், பரம்புரர் = பரம்புரமென்னுந் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளியவரும், மா வெள்ளியம்பலத்து = சிறந்த வெள்ளியம்பலத்தின்கண், ஏவரும் = சகல ஆன்மகோடிகளும், உய்ய = (பிறவித்துன்பத்தினின்றும்) உச்சிவிட்கும் வண்ணம், ஆடும் பட்டிசர் = திருநடனம் செய்தருளுகின்ற ஸ்ரீ பட்டிநாயகரது, பதம் = திருவடித்தாமகாகளை, பரவார் = துதியாதவர்கள், மலத்து = நரகத்தில், பல் ஊழி = அநேக யுகங்கள், வெம்மால் அடைந்து = கொடிய மயக்கத்தையடைந்து, வருந்திக்கிடப்பர் = வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். (ஏ-று.)

ஏ—இரண்டனுள் முன்னது அசைநிலையிலும், பின்னது தேற்றத்திலும் வந்தன. வெளியம்பலம், உய—இடைக்குறைகள். (81)

மாலவ நான்மறையோன்கா சிபனருண் மன்னுதவக்
காலவ னாயவர் காணத் திருநடங் காட்டுவிழிப்
பாலவ னுல்கடைப் பண்ணவன் பேரைப் பதியடைந்து
சாலவ னுவிற் றுதிப்பீர் பரகதி சார்தரற்கே.

(இ-ள்.) மாலவன் = திருமாலும், நான்மறையோன் = நான்குவேதங்களையுடைய பிரமனும், காசிபன் அருள் = காசிப முனிவர் பெற்ற, மன்னுதவம் காலவன் = நிலைபெற்ற தவத்தையுடைய காலவ முனிவரும், ஆயவர் = ஆகிய இவர்கள், காண = தரிசிக்கும்படி, திருநடம் காட்டு = அழகிய ஆனந்ததாண்டவத்தைத் தரிசிப்பித்தருளிய, விழி பாலவன் = தெற்றிக்கண்ணையுடையவரும், நால் சடை பண்ணவன் = தொங்குகின்ற சடையையுடையவருமாகிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகரது, பேரை பதியடைந்து = திருப்பேரூராகிய தலத்தைச்சேர்ந்து, சால = மிகுதியாக, வல் நாவில் = வன்மையாகிய நாவினால், பரகதி சார்தரற்கு = மோக்கமாகிய பதவியை யடைவதற்கு, துதிப்பீர் = வணங்குவீர்களாக. (ஏ-று.) பாலம்—தெற்றி. தீய சொற்களைப் பயில்தலால் வன்னுவெனப்பட்டது. (82)

சாரங்க சங்கர பேரூர் நின்கழற் றஞ்சமென்றே
காரங்க சங்க ரயன்முதற் றேவர் கரைந்திறைஞ்சும்
பேரங்க சங்கத் தலைவ னிளைப்பழி பேசுதக்க
ஔரங்க சங்க மடைந்தா ரிஃதென்னை யறிவின்மையே.

(இ-ள்.) சாரங்க = மாணத்திருக்கரத்திலுடையவரே! சங்கர = (ஆன்மாக்களுக்குச்) ககத்தைச் செய்பவரே! பேரூர் = திருப்பேரூரிலெழுந்தரு

ளியவரே! நின்கழல் தஞ்சமென்று = தேவரீருடைய பா தங்களே பற்றக்
கோடென்று, கார் அங்கம் = மேகம்போலும் திருமேனியையுடைய, சங்கர் =
சங்கை யெந்திய திருமாலும், அயன் முதல் தேவர் = பிரமன் முதலிய தேவ
ர்களுந், கரைந்து இறைஞ்சும் = மனமுருகித் திடுக்கின்று, பேர் அங்கம் = பெ
ருமைபொருந்திய என்புமாலையையுடையவரே! சங்கம் தலைவ = சங்கப்
புலவர்களுக்கு முதன்மையானவரே! நினை = தேவரீரை, பழி பேசு தக்கனார்
= நிந்தனைபேசிய தக்கனார், அங்கு = அவ்விடத்தில், அசம் கம் = ஆட்டின
தலையை, அடைந்தார் = பெற்றார், இஃது என்னை = இதென்னை? அறிவின்
மை = பேதமை. (எ-று.) தேற்றத்தை உணர்த்தும் ஏகாரம், செய்யுள் விகா
ரஞ்சாற்றொக்கது.

அங்கு—அசைநிலை எனினுமாம். (83)

வில்லா லடிபெற்றும் பார்த்தற் கருள்செய் விமலமறைச்
சொல்லா லடிதொழும் வல்லார்க ணுல்வர்க்குந் தூயநறைக்
கல்லா லடியிருந் தேயோக ஞானங் கரைந்தகினை
அல்லா லடியெங்கு கார்துணை பேரை யருமருந்தே.

(இ-ள்.) பேரை அருமருந்தே = திருப்பேருரிலெழுந்தருளிய (கிடைத்
தற்கு) அருமையாகிய அமிர்தம்போன்றவரே! வில்லால் அடிபெற்றும் =
வில்லாலடிக்க (அசனை) மேற்கொண்டும், பார்த்தற்கு = அருச்சுனனுக்கு,
அருள் செய் விமல = அணுகிரசஞ்செய்த மலராகிதராகிய ஸ்ரீ பட்டநாயக
ரே! மறை சொல்லால் = வேதங்களிற்கூறிய மகாமந்திரங்களாற் றியானி
த்து, அடி = தேவரீருடைய திருவடிசளை, தொழும் = வணங்குகின்ற, வல்லார்
கள் நால்வர்கு உம் = (தூல்களில்) வல்லவராகிய சனகாதி நால்வருக்கும்,
தூய = பரிசுத்தமாகிய, நறை கல் ஆல் அடியுருந்து = மணம் பொருந்திய
கல்லால் விருகூத்தின் கீழிருந்து, யோகம் ஞானம் = யோகத்தையும் ஞான
த்தையும், கரைந்த = உபதேசித்தருளிய, நினையல்லால் = தேவரீரையன்றி,
அடி எங்கட்கு = அடிமையாகிய எங்களுக்கு, யார்துணை = யாவர் துணையா
வார்கள்? ஒருவருமில்லை. (எ-று.) சொல்—ஆகுபெயர். (84)

பிரிவுணர்த்தல்.

அருமா மணியு மகிலுந் துகிரும் பொன்னுமுந்தி
வருமா மணிபுனற் காஞ்சித்தண் பேரை மகிழ்மயிலே
பெருமா மணிற்பொரு ளன்றில்லை யின்பெனப் பேசவிறை
கருமா மணியின் மணிசிக் தினளந்தக் காரிகையே.

(இ-ள்.) இறை = தலைவனானவன் (தலைவியை நோக்கி), அருமாமணியும் = பெருதற்கரிய மிகுந்த நவமணிகளையும், அகிலும் = அகிற்கட்டைகளையும், துகிரும் = பவளங்களையும், அம் பொன்னும் = அழகிய பொன்னையும், உந்தி = (இருகைகளிலுந்) தள்ளி, வரு = வருகின்ற, மா மணி = பெருமையும் அழகுமுள்ள, புனல்காஞ்சி = நீருள்ள காஞ்சிமா நதியையுடைய, தண்பேரை = குளிர்ந்த பேரூர் ஆகிய திருப்பதியை, மகிழ் மயிலே = விரும்புகின்ற மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பெண்ணே! பெருமாமண்ணில் = பெரிய மேன்மையுள்ள இப்பூமியில், இன்பு = (இருமை) யின்பங்களையும் (தரத்தக்கது), பொருள் அன்று இல்லை என = பொருளல்லாமல் (வேறு) இல்லை என்று, பேசு = சொல்ல, அந்த காரிகை = அத்தலைவி, கருமாமணியின் = கரியநிறமுள்ள கண்களினின்றும், மணி சிந்தினன் = முத்துப்போலும் நீர்த்துளிகளைச் சிந்தினான். அமுதாள் என்றபடி. (ஏ-று.)

மணில்—இடைக்குறை. காரிகை வருந்தினாளென்பது,

§ செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

என்னுந்திருவாக்காலுணர்க.

இருமையின்பமாவன :—

இம்மை மறுமை யின்பங்கள். இவற்றைத்தருவது பொருளென்பது,

* ‘முனிவரு மன்னரு முன்னுவ பொன்னான் முடியும்.’

எனவும்,

† ‘வெவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றின்

நடுவண தெய்த விருதலையு மெய்தும்.’

எனவும் கூறிய ஆன்றோர் வாக்குக்களாலுணர்க.

பிரிவுணர்த்தல் என்பது :—

புணர்ச்சியின்பத்தாற் களிப்புற்று, யாங்கள் இவ்வாறே எஞ்ஞான்றும் கித்திருக்கப்பெறுவேமென்று எண்ணிய தலைமகளது மகிழ்ச்சியை குறிப்பானுணர்ந்த தலைமகன், பிரிவென்பது ஒன்று உளதென்பதை முன்னரேயுணர்வளாயின் அஞ்ஞான்று கவலாளென உட்கொண்டு, மயில்போல்வாய்! ‘மக்கள் இருமையினும் அடையும் இன்பங்கள் பொருளன்றிப் பிறிதில்லை’ யென்றுதான் பொருளிட்டல் காரணமாகச்செல்வேன் என்பது குறிப்பான் விளங்கத் தனதுபிரிவை அத்தலைமகட்குக்கூறா நின்றல். (85)

§ திருக்குறள் பிரிவாற்றமை 1.

* திருக்கோவையார் 332.

† நாலடியார் மெய்மை 4.

நற்றாய் தலைவியன வலங்குறி யிரங்கல்.

கார்க்கு வளைக்கஞ்சஞ் சேர்வயற் பேரைக் கடவுளருந்
தேர்க்கு வளைக்கர மான்சென்று கண்டு திகைத்தணிமெய்
வேர்க்கு வளைக்கண் புனலுசுப் பாளுடை விட்டனளாற்
பார்க்கு வளைக்கண்ட பாவையர் யாரும் பழிப்பதற்கே.

(இ-ள்.) கார் குவளை = கரிய நீலோற்பலமும், கஞ்சம் = தாமனாயும், சேர் = பொருந்திய, வயல் = வயல்கள் சூழ்ந்த, பேரை கடவுள் = திருப் பேருரின்கண்ணெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீ பட்டிநாயகர் (எழுந்தருளியிருக்கின்ற) அரு = அருமையாகிய, தேர்க்கு = தேரைத் தெரிசிக்கும் பொருட்டு வளை சுரம் மான் = வளையல்களை யணிந்த கைகளை யுடைய மான் போல்வாளாகிய எங்கள் பெண், சென்று = போய், கண்டு = தெரிசித்து, திகைத்து = மயங்கி, அணி = அழகிய, மெய்வேர்க்குவள் = தேகத்தில் வேர்வையரும் பாறினறு, ஐ சுண் புன்ல் உகுப்பாள் = அழகிய கண்களினின்றும் நீராச்சிந்தி, பார்க்கு = (இப்) பூமியின்கண், உவளை = அவளை, சுண்ட பாவையர் = பார்த்த பெண்கள், யாரும் = எவரும், பழிப்பதற்கு = பழிக்கும் வண்ணம், உடை விட்டனள் (அணிந்த) சேலையையும் நழுவவிட்டாள். இஃதென்னை ஆச்சரியம் என்பது எஞ்சிநின்றது. (எ-று.)

குவளைக்கஞ்சம்—எதுகைநோக்கி வலிமிருந்தது. தேர்க்கு, பார்க்கு—முன்னது இரண்டாம்வேற்றுமை மயக்கம், பின்னது ஏழாம்வேற்றுமை மயக்கம். மான், பாவையர்—உவமையாகுபெயர்கள். உகுப்பாள், வேர்க்குவள்—முற்றெச்சங்கள்.

உகாச்சுட்டு சேர்மைக்கண் வந்தது.

† உப்பக்கம் நோக்கி.

§ உவனெறி கடற்கிறை.

எனக்கூறியவைபோல,

(86)

பதக்குத் திருமங்கை நாதன்கண் சூட்டு பரருமையோ
டுதக்குத் திருமலை மேவுதென் பேரை யொருவரன்றிக்
கதக்குத் திருமலை மேலாய்ப் பொறிகள் கலங்கும்களாள்
இதக்குத் திருமலர்த் தாள்காட்டி யாள்பவ ரின்றுகெஞ்சே.

† திருவள்ளுவமலை 21.

§ நடைதம், நன்னுறுதுப்படலம் 16.

(இ-ள்.) நெஞ்சே=மனமே! கதம் குத்து=வலிமைபுள்ள வாயுக்குத் தாலும், திருமல்=கங்கல்தோயாலும், ஐ=கோழையானது, மேலாய்=அதிகமாய், பொறிகன்=ஐம்பொறிகளும், கலங்கும் அநான்=தத்தம் நிலைமை மாறுபட்டு வருந்துகின்ற அந்த (மரண) காலத்தில்தான், இதங்கு=தன்மைசெய்வதற்காக, திருமலர்த்தான்=அழகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்ஙளை, கூட்டிய ஆள்பவர்=தரிசிப்பித்து இரட்சிப்பவர், பதக்கு=சமது திருவடிக்கு, திருமலங்கைநாதன்=இலக்குமி நாயகனாகிய திருமால், கண்=தன்சுண்டினை, சூட்டிபார்=(தாமரை மலராகக்கொண்டு) அருச்சிக்கப்பட்ட சிவபெருமானும், உமையோடு=பார்வதி தேவியாரோடு, உதக்கு திருமலை=வடநிலையுள்ள கைலாயமலையின்கண், மேவு=எழுந்தருளியிருப்பவரும், பேரை ஒருவர்=திருப்பேருரிலுள்ள ஒப்பற்றவருமாகிய ஸ்ரீ பட்டநாயகர், அன்றி=அல்லாமல், இன்று=(வேறு கடவுள்) இல்லை. (எ-று.)

ஆசலால்—அப்பெருமானது திருவடியை வணங்குவாய் என்பது எஞ்சி நின்றது. பதக்கு, இதக்கு—அத்துச்சாரியைகள் தொக்குவந்தன. (87)

இன்னம் பலவன் பிறப்பிடை யான்சென் திளைத்தலின்றிப்
பன்னம் பலவ மொழித்துன் திருவடி பாலித்தருள்
அன்னம் பலவ மருந்துங் கழனி யணியசில்லைப்
பொன்னம் பலவதென் பேரையின் மேவிய புண்ணியனே.

(இ-ள்.) அன்னம்=அன்னப்பறவைகள், பல்லவம் அருந்தும்=தளிர்களை உண்ணுகின்ற, கழனி=வயல்கள் சூழ்ந்த, அணிய=அழகிளையுடைய, நிலலை பொன் அம்பலவ=சிதம்பரத்தின் சுண்ணுள்ள கனகசபையை யுடையவரே! தென்பேரையின் மேவிய=அழகிய திருப்பேருரின் கண் எழுந்தருளிய, புண்ணியனே=புண்ணியவடிவமான ஸ்ரீ பட்டநாயகரே! யான்=நான், இன்னம்=மேலும், பல வன்பிறப்பு இடை=பலவாகிய கொடிய பிறவிகளில், சென்று=போய்ப்பிறந்து, இளைத்தல் இன்றி=மெலிவடையாமல், அம்பல்=பழிச்சொல்லும், அவம்=வீண்செயல்களும், ஒழித்து=(எண்ணையடையாமல்) நீக்கி, உன்=தேவரீரது, திருவடி=திருவடிதரிசனத்தை, பாலித்தருள்=கொடுத்தருள்வீராக. (எ-று.)

பலவம்—இடைக்குறை. தில்லை—தில்லைமரங்கள் சூழ்தலால் அப்பெயர் பெற்றது. (88)

புண்ணிய மாகருங் காலனைத் தாக்கிய பூங்கடுக்கைக்
கண்ணிய மாகரும் பாருந்தென் பேரைய காவெனமன்
நண்ணிய மாகர் பரவும் பதமலர் காடுகெஞ்சே
அண்ணிய மாகரு கோயுத் தவிர்த்துமல் வஞ்சுடரே.

(இ-ள்.) தெஞ்சே = மனமே! மாகர் = விண்ணுலகவாசிகளாகிய தேவர்கள், நண்ணிய = (நாடோறும்) வந்து, புண்ணிய = புண்ணியவடிவானவரே! மா = பெரிய, கரு காலனை = கருமையாகிய இயமனை, தாக்கிய = (மார்க்கண்டேயரைக் காக்கும்பொருட்டு) உதைத்தருளிய, பூ = பொலவள்ள, கடுக்கை = கொன்றைமலராலாகிய, கண்ணிய = மாலைமையுடையவரே! மா = வயல்களில், கரும்பு ஆரும் = கரும்புகள் நிறைந்த, தென்பேரைய = அழகிய திருப்பேரூரை வாசத்தானமாகவுடைய ஸ்ரீ பட்டினாயகரே! கா என = (எங்களை) இரட்சிப்பீராகவென்று, மன் = மிகவும், பரவும் = தூதிக்கின்ற, பதம் மலர் = திருவடித்தாமரைகளை, தாடு = நீவரும்புவாயாக, (விரும்பின்) அ = அந்த, அம் சுடர் = அழகிய சோதிவடிவாகிய சிவபெருமான், அண்ணிய = பொருந்திய, மா = மிகுதியாகிய, கரு நோயும் = (இம்மையில் வாதம், பித்தம், ஐய முதலியவைகளால் உண்டாகிய பிணிகளோயல்லாமல், மறுமையில் ஒரு தாய் வயிற்றில்) கருப்பத்திற்படும் பிணிகளையும், தவிர்க்கும் = நீக்கியருளுவார். (எ-று.)

நண்ணிய—செய்யியவென்னும் வினையெச்சம். உம்—இறந்தது தழுவிவது. கடுக்கை—ஆகுபெயர். (89)

அஞ்சக் கரத்த வயல்கூழும் பேரை யமலனயன்
அஞ்சக் கரத்தன் முதல்வா னவரை யடர்த்தவெஞ்சூர்
அஞ்சக் கரத்தயி லேந்திய வேளை யளித்ததெய்வ
அஞ்சக் கரத்த னடிப்போதெங் கட்கென்று மாதரவே.

(இ-ள்.) அம் = நீரையும், சக்கரத்த = சக்கரவானமென்னும் பறவைகளையுமுடைய, வயல் சூழும் = வயல்கள் சூழ்ந்த, பேரை அமலன் = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய களங்கமற்றவரும், அயன் = பிரமனும், அம் சக்கரத்தன் = அழகிய சக்கராயுதத்தையுடைய திருமாலும், முதல்வானவனை = (இவர்கள்) முதலாகிய தேவர்களை, அடர்த்த = (கொல்லும் வண்ணம்) நெருங்கிவந்த, வெம் சூர் அஞ்ச = கொடிய சூரபன்மன் என்னும் அசுரன் பயப்படும்படி, கரத்து அயில் ஏந்திய = (திருக்) கரத்தில் வேலாயுதத்தைக் கொண்டருளிய, வேளை = முருகக்கடவுளை, அளித்த = டெற்ற, தெய்வம் = தெய்வத்தன்மையுள்ள, அஞ்ச அக்கரத்தன் = ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையுடைய பட்டினாயகரது, அடிப்போது = திருவடித்தாமரைகள், எங்கட்கு = எங்களுக்கு, என்றுட் = எங்காலத்தும், ஆதரவு = துணையாம்.

என்றும்—உம் முற்றுப்பொருளில் வந்தது.

(90)

ஆதர வாக வடைந்தார்ப் புரக்கு மணிகயிலைப்
 பூகர வாகம நூல்விரித் தாய்கமன் போதருநான்
 சீதர வாக நயன்போற் றியதவ சித்திபுரத்
 தோதர வாகன வெள்விடை மீதென் னுளத்திடையே.

(இ-ள்.) ஆதரவு ஆக = விருப்பமாக, அடைந்தார் புரக்கும் = (தமது திருவயத்தாமரைகளைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு) சோந்தவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற, அணி = அழகிய, கயிலை பூகர = கயிலையமலையையுடையவரே! ஆகமம் நூல் விரித்தாய் = ஆகம (முதலாகிய) நூல் + னைத் (தேவரீரது திருவாக் கால்) விரித்துச் சொல்லியருளியவரே! சீதர ஆகன் = இலக்குமிதேவி தங்கிய மாற்பையுடைய திருமாலும், அயன் = பிரமனும்; போற்றிய = ததித்த, தவ சித்தி புரத்து = தவசித்திபுரமென்னுந் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய, ஒது அர = யாவராலுந் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ பட்டநாயகரே! நமன் = இயமன், போதரு நான் = (என்னிடத்து) வருகின்ற காலத்தில், கனம் வெள்விடை மீது = சீர்மையையுடைய இடபவாகனத்தின்மீது (எழுந்தருளி), என் உளத்து இடை = எனது மனத்தின்கண், வா = யான் தரிசிக்குமாறு வந்தருளுவீராக. (எ-று.) அடைந்தார்ப்புரக்கும்—இயல்பின்விகாரம்' (91)

மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

இடையஞ் சுறவிறு மாந்து பரந்த வெழின்முலைகள்
 தொடையஞ் சுவணக் கருங்குழற் பாரஞ் சுமக்குமன
 கடையஞ் ஈகமொழி வாடுற வோங்க னலமலகான்
 கடையஞ் சுசமுற வாள்பேரை யீசன் கனவரைக்கே.

(இ-ள்.) கடையம் = கீழாராகிய நாங்கள், சுசமுற = பேரின்பத்தை யடைய, ஆள் = ஆளுகின்ற, பேரை ஈசன் = திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டநாயகரது, கனம் வரைக்கு = மேகந்தவழங்கின்ற (வெள்ளி) மலைப்பிர தேசத்தில், இடை அஞ்சுற = இடையானது வருந்துமாறு, இறுமாந்து = கருவித்த, பரந்த = பெருந்த, எழில் முலைகள் = அழகு பொருந்திய தனங்களே! தொடை = பூமால்களணிந்த, அஞ்சு வண்ணம் கருங்குழல் = ஐந்து வகையையுடைய கரிய கூந்தலினது, பாரம் = பாரத்தை, சுமக்கும் = சுமக்கின்ற, அனம் நடை = அன்னம்போலும் நடையையும், அம் = அழகிய, ஈசகம் மொழி = கிளிபோலுஞ்சொல்லையுமுடைய இப்பெண், வாடுற = வாட்டமடைய, ஒங்கல் நலம் அல = உயர்ந்து வளர்வது நன்மையல்ல, காண் = அறிவீராக. (எ-று.)

வணம், அனம்—இடைக்குறைகள். காண்—பால் மெழுவன. முன
னிலை யசை எனினுமாம். வணாக்கு—ஏழாம்வேற்றுமை மயக்கம். மொழி
—உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகை.

மெய்தொட்டுப் பயிறல்—வேழம் முதலாயவற்றை வினாயுழி யாடும்
விடைபகராது நாணி நின்றதலைமகளைக் கூடக்கருதிய தலைமகள் அவனது
மெலிவிற்கு வருந்துபவன்போன்று தனங்களைத்தீண்டாநின்றல். (92)

கனகா சலவில்லர் பேரையில் வேதன் களிப்பொடுசெய்
அனகா சகல்குண்ட வெண்ணீற்றை நாளு மணியகிலார்
மனகா சகல ராயுமென்று போற்றிட வாழ்ந்திடினும்
வனகா சகத்தினர் காணச்சென் றேபின் வருந்துவரே.

(இ-ள்.) கனகம் அசலம் வில்லர் = பொன்மலையை வில்லாகவுடைய
பட்டினாயகர் எழுந்தருளிய, பேரை இல் = திருப்பேரூரில், வேதன் = பிரம
னாவன், களிப்பொடு = விருப்பத்தோடு, செய் = செய்கின்ற, அனகம் =
பரிசுத்தமாகிய, ஆச ஆகல் = குற்றமற்ற, குண்டம் வெண்ணீற்றை = யாகு
ண்டத்திலுள்ள வெண்மையாகிய திருநீற்றை, நாளும் = தினந்தோறும்,
அணியகில்லார் = அணியாதவர்கள், மன்ன = அரசனே! சகலரையும் =
யாவரையும், கா என்று = காக்கக்கடவாயென்று, போற்றிட = (உலகத்தார்)
துதிக்க, வாழ்ந்திடினும் = வாழ்ந்தாலும், சகத்தினர்காண = உலகத்தார்
அறியும்வண்ணம், வனம் கா சென்று = காட்டின்கண்ணென்று, வருந்துவர்
= வருந்துவார்கள். (உ-று.) கனகாசலம், திர்க்கசந்தி.

மன—இடைக்குறை. வனம்கா—ஒருபொருட்பன்மொழி. (93)

வருந்தா தடியர் பவத்திடை வாழ்வருள் வள்ளலாணி
யருந்தா தலர்கொன்றைத் தேனுபு ரோசர்தம் மாலயத்துட்
பொருந்தா தவர்மெய் மாமைக் தெழுந்துமெண் ணர்புனெஞ்சங்
கருந்தா தவந்தவங் காணார்கண் முங்கில்வெங் கண்ணொக்குமே.

(இ-ள்.) அடியர் = சொண்டர்கள், பவத்திடை = பிறப்பினிடத்து, வரு
ந்தாது = (சென்று) வருந்தாமல், வாழ்வு அருள் வள்ளல் = (சீபரின்ப) வா
ழ்வைக் கொடுத்தருளுகின்ற (பெருங்) கொடையையுடையவருள், அணி =
அழகிய, அரும் = மேன்மையாகிய, தாது அலர் கொன்றை = மகரந்தங்கள்
நிறைந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த, தேனுபும் ஈசர் = தேனுபுமென்
னுத் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளியவருமாகிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரது, ஆலயத்

துள் = (திருக்)கோயிலுள், பொருந்தாதவர் = போய்ச்சேர்ந்து (வணங்காத
வர்கள்), மெய் = தேகம், மரம் = மரமாம், ஐந்து எழுத்தும் = ஸ்ரீ பஞ்சா
க்ரமகாமத்திரத்தையும், எண்ணூர் = தியானியாதவர்கள், புல் நெஞ்சம்
= அற்பமாகிய மனம், கரும் தாது = கருமையாகிய இரும்பாம், தவம் அவம்
= (அவர்கள் செய்யும்) தவங்கள் வீணும், காணூர் கண் = தரிசியாதவர்களு
டைய கண்கள், மூங்கில் வெம் கண் ஒக்கும் = மூங்கிலின் இடத்துள்ள வெ
வ்விட கணுக்களை யொக்கும். (எ-று.) பேரின்ப வாழ்வாவது—முத்தியுலக
த்தில் அனுபவிக்கும் கெடாத இன்பம்.

கொன்றை—பொருளாகுபெயர், தேனுபுரேசர்—குணசந்தி, தேனுபு
ரம்—முதற்குறை. எழுத்தும்—உம் சிறப்பு. (94)

கண்ணப் பருக்குப் பதந்தநாதகல் யாணபுரத்
தெண்ணப் பருக்கு மணிகேள்வன் பேரற்று யிறைவபர
அண்ணப் பருக்குக் குடர்நோய்தந் தாண்ட வரவளிதேன்
உண்ணப் பருக்கும்பன் னீர்மூல வென்றென்று மோதுவனே.

(இ-ள்.) கண்ணப்பருக்கு = கண்ணப்பநாயனருக்கு, பதம் = (தமது)
புண்ணியலோகத்தை, தரு = கொடுத்தருளிய, நாத = சிவபெருமானே!
கல்யாணபுரத்து = கல்யாணபுரமென்னுந் திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய,
என் அப்ப = (யாவருந் தியானிக்கின்ற) தந்தையானவரே! ருக்குமணி =
உருக்குமணி தேவியாரது, கேள்வன் = நாயகனாகிய திருமால், பேரற்றும் =
துதிக்கின்ற, இறைவ = கடவுளே! பர = மேலானவரே! அண் = பெருமை
யையுடைய, அப்பருக்கு = திருநாவுக்கரசநாயனருக்கு, குடர் நோய் = சூலை
நோயை, தந்து = கொடுத்து, ஆண்ட = அடிமைகொண்ட, அர = எப்பொரு
ட்குமிறைவரே! அளி = வண்டிகள், தேன் உண்ண = தேனையுண்ணுமாறு,
பருக்கும் = (நாடோறும்) உயர்க்கின்ற, பன்னீர் மூல = பன்னீர் விருட்சத்
தின் அடியில் (எழுந்தருளிய) ஸ்ரீ பட்டநாயகரே! என்ற = என்றுசொல்லி,
என்றும் = எங்காலத்தும், ஒதுவன் = (யான்) வாழ்த்துவேன், என்னை ஆள்
வீராக என்பதெஞ்சிநின்றது. (எ-று.) (95)

ஓதத் தமரக் கடல்கடைந் தோனுவந் தோதுதிருப்
பாதத் தமரர் பரவும் பரம்புரர் பார்த்தன்வல்வில்
வாதத் தமர வடியுண்ட சென்னியில் வானவரப்
போதத் தமர வடிச்சுவ நெற்றதும் பொற்புடைத்தே.

(இ-ள்.) ஓதம் = குளிர்ச்சியும், தமரம் = பேரொலியுமுள்ள, கடல் = பாற்கடலை, கடைந்தோன் = கடைந்த திருமால், உவந்து ஓது = மகிழ்ச்சி கொண்டு துதிக்கின்ற, திரு பாதத்து = அழகிய பாதங்களினிடத்து, அமரர் பரவும் = தேவர்கள் வணங்குகின்ற, பரம்புரம் = பரம்புரமென்னுந் திருப் பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகர், பார்த்தன் = அருச்சுனனுடைய, வல் வில் வாதத்து = வலிய விற்போரில், அமர அடியுண்ட சென்னியில் = பொருந்தும்படி அடிபட்ட சரசின்மேல், வானவர் = தேவர்களுடைய, ஆ போதம் = பசுவாகிய காமதேனுவின் கன்றினது, அடிச்சுவடு = காற்றழும்பு, அமர = அடங்குமாறு, உற்றதம் = ஏற்றுக்கொண்டதம், பொற்பு உடைத்து = (மிக்க) அழகினையுடையது. (எ-று.)

கடைந்தோன் — விஷையாலணையும் பெயர். ஓது-வினைத்தொகை. உடைத்து—குறிப்புவினையுமுற்று. (96)

இடமணித்தென்றல்.

பொன்னஞ் சிலம்பு குழைத்தடை யார்புரம் பொன்னுவித்த
அன்னஞ் சிலம்பு வயற்பேரை நாத னணிகளத்து
வன்னஞ் சிலம்பு முடியி லிடத்து மையிலணித்தாம்
பன்னஞ் சிலம்புறு தாண்மா திருவேம் பதிநிலத்தே.

.(இ-ள்.) பன் — (விசேடித்துச்) சொல்லப்பட்ட, அம் = அழகிய, சிலம்பு உறு = சிலம்பு என்னும் ஆபரணம் பொருந்திய, தான் மாத = பாதங்க ளையுடையபெண்ணே! அம் பொன் சிலம்பு = மேகந்தவழி்கின்றமேருவை, குழைத்து = வளைத்து, அடையார் புரம் = பகைவரது மும்மதில்களையும், பொன்னுவித்த = அழியச்செய்த, அன்னம் = அன்னப்பறவைகள், சிலம்பு = சத்திக்கின்ற, வயல்பேரை நாதன் = வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்பேரூரிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டினாயகரது, அணி களத்து = அழகிய கண்டத்தினிடத் துள்ள, வல் நஞ்சு இல் = வலிய விடம் போலவும், முடி அம்பு இல் = முடியி னிடத்துள்ள கங்கைபோலவும், இடத்து உமை இல் = வாமபாகத்தினிடத்து ள்ள பார்வதி தேவியார் போலவும், நிலத்து = இப்பூமியின்கண், இரு வேம் பதி = நம்மிருவருடைய ஊர்களும், அணித்து ஆம் = சமீபமாம். (எ-று.)

கவலற்க வென்பதெஞ்சி நின்றது. இல்—மூன்றும் ஐந்தாம் வேற் றுமை ஒப்பு உருபிடைச்சொற்கள்.

மும்மதில்களை அழியச்செய்ததற்கு உதாரணம் :—

* அடையார் புரங்கள்,

இகல்குன்ற வில்லிற் செற்றோன்றில்லை யிசன்.

இடமணித்தென்றலென்பது—தலைமகனைக்கூடிய தலைமகள் அவனது பதிசெய்தோ அணித்தோ, பிரியப்பெறின் எக்காலங் கூடப்பெறுவேமோ? எனக்கருகிக் கவலுற்றதைக் குறிப்பானறிந்த தலைமகன், அவனை நோக்கி, பெண்ணே! ஸ்ரீ பட்டினாதரது கண்டமும், விடமும், முடியும், கங்கையும், வாமபாகமும், உமாதேவியும் போல, நிற்பதியும் என்பதியும் அணித்தாயுள் ளனவன்றிச் சேய்த்தன்று, நீ கவலற்கவென அவளதவலத்தை யொழித்து மகிழ்வித்தல்.

(97)

நிலவே யரும்பு நிகர்மூர லார்க்கு நெடிதுருகிப்

பலவே யரும்பு பணிபுரி வேளைக்கண் பார்த்தருள்வாய்

புலவே யரும்பு னிரியுண்ட மாதவன் போற்றுறுசீர்

நலவே யரும்பு மலையார்தென் பேரைய நற்பணியே.

(இ-ள்.) புலவு ஏய் = புலால் நாற்றம் பொருந்திய, அரும் புணரி = (அளவிடுதற்கு) அரிய சமுத்திரத்தை, உண்ட மாதவன் = அருந்திய மகா தவத்தைபுடைய அகத்தியமுனிவர், போற்றுறு = துதிக்கின்ற, சீர் = சிறப்பு ப்பொருந்திய, நல்லவேய் = நல்ல மூங்கில்கள், அரும்பு = தோன்றிய, மலை ஆர் = வெள்ளிமலை பொருந்திய, தென் பேரைய = அழகிய திருப்பேரூர் லெழுந்தருளியவரே! நிலவு ஏய் = ஒளிபொருந்திய, அரும்பு நிகர் = (மூல் லை) அரும்பைப்போன்ற, மூரலார்க்கு = தந்தபந்திகளையுடைய பெண்களு க்கு, நெடிது உருகி = மிகவும் (மனம்) கரைந்து, பல அரும்பு = பலவாக உண்டாகிய, பணி = (அவர்கள்) குற்றேவல்களை, புரிவேளை = செய்துழ ல்கின்ற என்னை, நின் கண் பார்த்து = தேவரீருடைய திருக்கண்களாற்பார் த்து, நல்டணி அருள்வாய் = (உமக்குத்தொண்டுசெய்தல் முதலாகிய) நல் லவேலைகளை எனக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்தருளுவீராக. (எ-று.)

எ—அசைநிலை. புரிவேன்—வினையாலணையும் பெயர். நல்ல—இடை ச்ஞறை.

(98)

பொய் பாராட்டல்.

பணிய வரையிலர் சூழ்காம தேனுப் பதியினின்
கணிய வராகுழல் கண்டோ டினவென்கிக் காரதன்றி
அணிய வராவருத் துங்கொங்கைச் சீர்கண் டரியசெம்பொன்
தினிய வராவளைத் தன்றென் றுலகினர் செப்புவரே.

(இ-ள்.) பணிய=வணங்குமாறு, வரையிலர்கூழ் = அளவில்லாத மாந்
தர்கள் வந்து சூழ்கின்ற, காமதேனுப்பதி = காமதேனுபுரமென்னுந் திருப்
பேரூரின் கண்ணுள்ள, மயில்=மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பெண்ணே!
நின் = உனது, கண்ணிய வராகுழல் = பூமாலையுடைய கட்டப்பட்ட
கூந்தலை, கார் கண்டு = மேகங்கள் பார்த்த, வென்கி ஓடின = நானி யோ
டின, அது அன்றி = அதல்லாமல், அணி = அழகிய, அராவருத்தும் = இடை
யை வருத்துகின்ற, கொங்கை சீர்கண்டு = தனங்களி னழகைப்பார்த்து,
அரிய = அநமையாகிய, தின்னிய = வலிமையுள்ள, செம் பொன் வரை =
மேருமலையானது, வளைந்தன்று என்று = வளைந்தது என்று, உலகினர் செப்
புவர் = உலகத்திலுள்ள மாந்தர்கள் சொல்லுவார்கள். (ஏ-று.)

மயில்—உவமையாகுபெயர். கணிய, தினிய—இடைக்குறைகள்.

பொய் பாராட்டலென்பது:—தலைமகளுடன் கூடி யின்பம் நுகர்ந்த
தலைமகன் தனக்குண்டாய மகிழ்ச்சியால் அவளிடத்து உள்ளது கூறலன்றி,
யில்லதங் கூறிக்கொண்டாடல். அஃதாவது, அவளது அவயவங்கட்கு உவ
மையாகிய பொருள்களை வேறு காரணங்கள் கற்பித்துக்குறைகூறி உவமைய
மாகிய குழலையும் கொங்கையையும் புகழ்தல். இவ்வகப்பொருட்டுறையை
—குழல், கொங்கை இவைகளின்மேன்மையைக்கூறலால் நலம்புனைந்துரை
த்தல் என்னுந் துறையாகக்கொள்ளினும் இழக்காது. (99)

செவ்வந்தி யார்நக் தனத்திலலை யின்னடஞ் செய்தனசீர்ச் .
செவ்வந்தி யார்ந்தன தீயே முளத்துந் திகழ்ந்தனமாச்
செவ்வந்தி யார்தரு பிட்டுண்டு வையைக்கட் சென்றனவான்
செவ்வந்தி யார்வண்ணர் பேரைப்பட்ட டிசர் திருவடியே.

(இ-ள்.) செவ் அந்தி வான் = செம்மை நிறத்தையுடைய மாலேக்கால
த்து ஆகாயம் போல, ஆர் வண்ணர் = நிறைந்த நிறத்தையுடையவராகிய,
பேரை பட்டிசர் = திருப்பேரூரின் கண் எழுந்தருளிய ஸ்ரீ பட்டிநாயகரது,
திரு அடி = அழகிய பாதங்கள், செவ்வந்தி = செவ்வந்தியென்னும் பூஞ்
செடிகளையும், ஆர் = ஆத்திரங்குளையும் உடைய, தந்தனம் = பூஞ்சோலை

ன்கூழ்ந்த, தில்லையில் = சிதம்பரத்தில், நடம் செய்தன = (பதஞ்சலிவிபா க்கிரபாதர் பொருட்டு) ஆனந்ததாண்டவத்தைச் செய்தருளின, சீர் = சிறப்புப்பொருந்திய, செவ்வந்தி = செவ்வந்தியென்னுந் திருச்சிராப்பள்ளியில், ஆர்ந்தன = எழுந்தருளி யிருந்தன, தீயேம் உளத்து = தீமையையுடைய எங்கள் மனத்தினிடத்தும், திசுழ்ந்தன = (அஞ்ஞான இருளை நீக்கி) விளங்கின, செவ் = நற்குணமமைந்த, வந்தியார் = வந்திநாச்சியாரால், தந் = கொடுக்கப்பட்ட, மா பிட்டு = மாலினாலாகிய பிட்டை, உண்டு = சாப்பிட்டு, வையை கண் சென்றன = வையையாற்றினிடத்து (அதன் களையை யடைக்கும் பொருட்டு) போயின. (எ-று.)

பின்னைய, செம்மை — இரண்டனுள் முன்னையது செப்பத்தின் கண்ணும், பின்னையது நிறத்தின் கண்ணும் வந்தன. செவ்வந்தி—ஒர்வகைப்பூச் செடி. திருச்சிராப்பள்ளி—சோழநாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று.

வையை யடைக்கச் சென்றதென்பது,

* உரகன் வாய்க்கீண்ட மாதவன்போல
மண்ணகழ்ந் தெடுத்த வரூபுநல் வையைத்
கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றாளாகி
நரைத்தலை முதியொளிடித்தடு கூலிகொண்
டடைப்பது போலவுடைப்பது றோக்கி.

என்றதாலுணர்சு.

(100)

கார்வாழி வாழி மறைவேள்வி சைவங் ககனபுரி
யூர்வாழி வாழி யுமைபட்டி நாத ரொளிர் கடுக்கைத்
தார்வாழி வாழி யடியார் தென்பேரையத் தாதிபடிப்
போர்வாழி வாழி மணிரீ நெழுத்தைத்தும் பூதலத்தே.

திருப்பேரூர்க் கலித்துறையந்தாதி

முலழம், உரையும் முற்றுப் பெற்றன.

* கல்லாடம் 49.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	30	நன்னூல் பெயரியல் 60	தொல், சொல்லதிகாரம் வே ற்றமுமை மயங்கியல் 106.
8	30 31 32	{ திகிரி	... திகிரி.
9	8	விடு	... விடு
16	21	கோத்திரம்	... கேத்திரம்.
18	3,4	தந்திரி	... தந்திரி.
18	32	இடத்து	... இடத்து.
20	8	காளத்தார்	... காளத்தார்.
20	26	பாதாம்புயம்	... பாதாம்புயம்.
23	28	பேரை	... பேரை ப.
24	18	பேருரும்	... பேருரையும்.
26	23	செல்வத்தையும்	... செல்வமும்
29	7	ஏறி	... ஏறி
29	16	விடு	... விடு
41	17	திருவடிகளையும்—	... திருவடிகளையும்—எங்கட்கு= எங்கட்கு.
42	18	கோபத்தையும்	... கோபமும்.
42	20	பேரை—	... பேரை பாரமன்
48	18	மனமே	... மன்னே.
54	2	விட்டுணும்	... விட்டுணுவும்.
57	9	இதென்னை	... இஃதென்னை.
57	10	பேதமை	... பேதமை!
65	9	போதம்	... போதத்து.
66	28	நல்ல	... நல.
68	18	முதியோ	... முதியோ.

